

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 1/2015 - 66 pàgines

Sessió extraordinària del dia 15 de gener del 2015

El dia 15 de gener del 2015, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 4/2015, que és el següent:

1- Examen i votació de la presa en consideració Proposició de llei per l'eradicació de la violència de gènere i de la violència domèstica.

2- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000.

3- Examen i votació del Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993, i de la Llei 28/2014, del 24 de juliol, qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993.

4- Examen i votació del Projecte de llei dels transports per carretera.

5- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol núm. 15 que esmena la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, fet a Estrasburg el 24 de juny del 2013.

6- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per al reconeixement i l'execució de sentències arbitrals estrangeres fet a Nova York el 10 de juny de 1958.

7- Examen i votació de la Proposta d'acord per promoure la igualtat de gènere des del Consell General.

8- Examen i votació de la Proposició de llei de societats cooperatives d'Andorra.

9- Examen i votació del Projecte de llei del Fons de reserva de jubilació.

10- Examen i votació del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2015, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional, del Consell Superior de la Justícia i del Projecte de pressupost del Consell General per al 2015.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Pere Altimir Pintat
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit

M. I. Sra. Celine Mandicó Garcia
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Xavier Montané Atero
M. I. Sr. Pere Obiols Mogio
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla
M. I. Sr. Aleix Varela González
M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances i Funció Pública; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Xavier Esport Zamora, Ministre de Justícia i Interior; Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació i Joventut; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Medi Ambient, Albert Esteve García, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Carles Enseñat Reig, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.04h)

El Sr. síndic general:

Bona tarda a tothom.

Passem tot seguit al primer punt de l'ordre del dia:

1- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei per l'eradicació de la violència de gènere i de la violència domèstica.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 103/2014 del 9 de desembre. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 112/2014 del 18 de desembre.

Intervé pel Govern per llegir el criteri, la Sra. Cristina Rodríguez.

Teniu la paraula.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de llei per l'eradicació de la violència de gènere i de la violència domèstica presentada conjuntament pels presidents del Grup Parlamentari Mixt, del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i del Grup Parlamentari Demòcrata, publicada en el Butlletí del Consell General del 9 de desembre del 2014.

D'acord amb el que disposa el Reglament del Consell General, el Govern manifesta el seu criteri sobre la Proposició de llei esmentada basat en les següents:

El Govern comparteix amb els impulsors de la Proposició de llei la necessitat de legislar per l'eradicació de la violència de gènere i de la violència domèstica per un doble motiu: En primer lloc, per oferir garanties de drets de manera més efectiva i unificada a totes les persones que són víctimes de violència de gènere o de violència domèstica. I en segon lloc, per regular i resoldre de manera més eficaç, eficient i coordinada totes les accions i prestacions que s'ofereixen a les persones víctimes de violència de gènere o de violència domèstica. Cal destacar que la present Proposició de llei s'adapta al model de lluita contra la violència de gènere que preveu el Conveni d'Istanbul del Consell d'Europa sobre la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica; conveni que va ser ratificat pel Principat d'Andorra en sessió del Consell General del passat 23 de gener 2014.

D'acord amb el text presentat, l'objectiu de la Proposició de llei és ordenar i estructurar el conjunt d'activitats de detecció i preventives de les situacions de risc, així com l'atenció integral, l'assistència i protecció a les persones víctimes de violència de gènere o de violència domèstica al nostre país amb la finalitat d'aconseguir una recuperació integral de la víctima per evitar la revictimització.

El Govern comparteix l'esperit de la Proposició de llei d'abordar la qüestió de manera transversal, tant pel que fa a la sensibilització i la prevenció, com pel que respecta a l'atenció a les víctimes. Especialment mereixen les disposicions referides a la sensibilització en l'àmbit de l'Educació, ja que considerem que és precisament en aquesta àrea on les polítiques de prevenció i sensibilització poden ser més efectives.

D'altra banda, el Govern també considera destacable que la Proposició de llei ordeni l'assistència integral a les víctimes: des de les vessants social, sanitària i jurídica.

El text presentat ordena la distribució de funcions entre els diferents departaments de Govern i de l'Administració de Justícia, així com la coordinació de les mateixes i la seva necessària col·laboració amb la iniciativa privada.

Així mateix, es crea la Comissió Nacional de Prevenció de la Violència de Gènere i Domèstica per coordinar i cooperar dins de l'Administració, els ministeris i els departaments implicats, a fi d'evitar duplicitats i assegurar també una gestió més eficient dels recursos disponibles. Tot i compartir la iniciativa en línies generals, el Govern fa notar que el funcionament d'un òrgan mixt, tècnic i polític, és sempre complex i que caldrà avaluar la implementació d'aquesta disposició legal.

Especial anàlisi mereix el capítol quart de la Proposició de llei, dedicat a la defensa, la protecció i la tutela judicial dels drets de les víctimes. El text posa a disposició dels òrgans judicials que actuen en l'àmbit civil, eines de protecció concretes a favor de les persones que pateixen o han patit situacions de violència de gènere o domèstica. En aquest sentit, s'introdueixen un seguit de mesures que els tribunals poden adoptar, sigui amb caràcter cautelar, sigui en virtut de la resolució que posa fi al procediment, el coneixement del qual tenen atribuït. Aquestes mesures es poden prendre no només en els procediments de família, sinó en qualsevol altre que conegui la jurisdicció civil i on es constati o existeixin proves raonables d'una situació de violència.

Es reforça també la protecció dels menors, del progenitor custodi i d'altres familiars, tot establint l'obligació dels òrgans judicials que enjudicien procediments de família, de prendre en consideració especial els conflictes o les situacions de violència en el moment de decidir en relació amb les mesures paternofiliars. Al mateix temps s'introdueix un nou mecanisme d'obtenció de la tutela judicial efectiva, mitjançant la possibilitat d'accionar davant d'aquests òrgans per posar fi a la vulneració dels drets, pròpia d'aquestes situacions de violència, s'estableixen mesures adequades amb aquesta finalitat i per evitar vulneracions posteriors, i, també, per obtenir una reparació o indemnització integral.

El Govern valora positivament les disposicions esmentades, que amplien significativament les potestats dels òrgans judicials en l'àmbit civil a l'efecte d'establir mesures concretes i adequades adreçades a la protecció de les víctimes de violència de gènere i domèstica. D'altra banda, si bé es podria considerar que l'àmbit d'aplicació de determinades d'aquestes mesures, especialment les ordres de protecció, hauria d'abastar també els procediments penals, és amb encert que la Proposició de llei no incideix en aquest àmbit jurisdiccional, atès que si ho fes entraria en contradicció amb les disposicions vigents del Codi de procediment penal, sense perjudici que aquesta extensió es pugui reservar per a

una reflexió futura, en el marc d'una propera reforma de la norma processal penal.

Des d'un punt de vista global, el Govern constata que la Proposició de llei comporta un augment de l'import dedicat a les campanyes de sensibilització i de prevenció, en la tasca de coordinació transversal entre els diferents departaments, i probablement en algunes parcel·les de l'atenció integral a les víctimes, que la pràctica d'una atenció més intensiva, coordinada, faci sortir a la llum en el futur, en cas d'aprovar-se la implementació de llei servirà per determinar quin és el volum d'aquest import per fer les previsions pressupostàries escaients de cara el futur.

En definitiva, des del Govern s'entén que aquesta Proposició de llei constitueix un pas important en el nostre sistema de protecció social, un pilar del tot necessari per orientar-nos a desenvolupar un sistema d'atenció social que més enllà de regular quines han de ser les mesures i actuacions que cal dur a terme en situacions de violència de gènere i violència domèstica, s'orienti també a poder evitar situacions de risc i prevenir futurs episodis de violència en el si de la nostra societat.

Finalment, el Govern també valora de manera molt especial el procés d'elaboració consensuada que s'ha fet per part dels tres grups parlamentaris al llarg del desenvolupament de la Proposició de llei, en el qual hi han participat tots els ministeris afectats per aquesta proposició, així, com les entitats i les associacions de caràcter social legalment constituïdes que agrupen i representen a aquells col·lectius de persones afectades per aquesta problemàtica.

Per tot l'exposat, el criteri del Govern sobre la Proposició de llei per l'eradicació de la violència de gènere i de la violència domèstica és positiu.

Aquest és el criteri que des del Govern se sotmet a la consideració del Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Seguidament anem a procedir amb les intervencions dels grups.

Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la consellera Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Segons les dades de l'Equip d'Atenció Integral a la Dona, durant el 2014 i a la data de presentació de les

dades, s'havien atès 55 casos nous de violència de gènere a Andorra.

De tots els casos tractats el 36% van acabar en denúncia per part de la víctima.

I aquesta violència ha afectat a 245 fills o filles de les víctimes.

Avançar en la lluita contra la violència de gènere ha de venir indubtablement per l'articulació conjunta de múltiples elements i mesures i així ho hem entès els tres grups parlamentaris amb el debat, el treball conjunt i l'aprovació per unanimitat d'aquesta Llei, que avui debatem, per l'eradicació de la violència de gènere i la violència domèstica, i que conté elements fonamentals com són essencialment la sensibilització, la prevenció, la detecció i la intervenció multidisciplinària.

El dret a viure dignament, en llibertat i sense vulneracions de la integritat personal, tant física com psicològica, forma part indiscutible dels drets humans universals, motiu pel qual tots els estaments i institucions han de lluitar de forma coordinada amb les eines corresponents per poder dur a terme les polítiques adequades i aconseguir un compromís per part de tots per la seva eradicació.

La violència de gènere ataca de forma directa a drets fonamentals com són la llibertat, la igualtat, la vida, la seguretat i la no discriminació.

No és un problema que afecta només a l'àmbit privat, sinó que es manifesta com el símbol més brutal de les desigualtats existents a la societat, ja que es tracta d'una desigualtat que es dirigeix a les dones pel fet de ser-ho i per ser excloses dels drets fonamentals.

I no només engloba la violència originada per les desigualtats de gènere, sinó que també inclou la violència domèstica que s'origina en l'àmbit de la llar o de convivència i no només dins la parella.

La Llei s'ha desenvolupat atenent totes les recomanacions internacionals en la matèria i donant una resposta global a la violència que pateixen les dones, tenint com a referència fonamental la Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació envers la dona de 1979 (la CEDAW) com també el Conveni del Consell d'Europa per la prevenció i la lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica (l'anomenat Conveni d'Istanbul), que a l'agost, i gràcies a la ratificació d'Andorra va entrar en vigor.

Quant a la CEDAW, aquesta Convenció reconeix explícitament que les dones encara segueixen sent objecte important de discriminacions i que aquestes discriminacions violen els principis d'igualtat de

drets i respecte per la dignitat humana oferint eines per lluitar per la plena integració.

El Conveni d'Istanbul és l'eina jurídica més completa i que se centra en la detecció, prevenció i lluita contra totes les formes de violència sobre la dona, incloent: maltractament a mans de la seva parella o exparella; matrimoni forçós; la mutilació genital femenina; o la tracta de dones amb fins d'exploació.

Incloent les mesures legislatives, punitives i d'informació i sensibilització per perseguir aquests delictes i protegir les víctimes.

La Llei que avui tractem s'emmarca en els tres aspectes fonamentals:

1er. És una Llei transversal ja que articula accions dels àmbits judicial, social, sanitari i educatiu coordinant accions sobre tot tipus de violència tant física, psicològica com econòmica a través de professionals formats en la matèria, que a més evitin la victimització secundària.

2on. És una Llei integral per actuar en les diferents fases des de la prevenció i sensibilització, passant per la detecció, i finalment per l'actuació multidisciplinària envers la víctima com també l'actuació per la rehabilitació de l'agressor. Alhora, també inclou als fills, filles o altres familiars maltractats com a víctimes directes o indirectes de les agressions, i per conseqüent, oferint-los els mateixos drets de protecció i actuació.

I 3er. És una Llei preventiva al donar-li les eines necessàries per poder actuar en l'àmbit educacional en els nois i noies, amb accions per fomentar la igualtat i la gestió dels conflictes sense violència.

La prevenció i l'eradicació de la violència de gènere no pot venir fruit d'accions aïllades i des coordinades, sinó que l'experiència ens demostra que les intervencions integrals i coordinades que impliquen responsabilitat dels poders públics a través de les polítiques adequades i del compromís de la societat civil ajuden a avançar en l'eliminació d'aquesta xacra social.

Aquesta Llei, fruit del consens dels tres grups parlamentaris, ha recollit totes aquestes especificitats amb la voluntat de convertir-se en un instrument actiu i efectiu per garantir els drets de les dones i per oferir una eina jurídica que actuï en l'eradicació de la violència envers les dones.

Finalment vull agrair a tot l'Equip d'Atenció Integral a la Dona, i a totes les persones tant dels ministeris de Salut i Benestar, Interior i Educació, com d'altres que han col·laborat en les diferents reunions i en els treballs de redacció de la Llei.

Com també agrair als membres de la Comissió d'Affers Socials els treballs d'entesa per poder tenir finalitzada aquesta llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Té la paraula la consellera Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Jo parlaré dels principals continguts de la Llei per l'eradicació de la violència de gènere i de la violència domèstica.

En el seu article 2 defineix clarament el que és la violència de gènere, violència domèstica, víctima i la victimització secundària.

Violència de gènere: fa referència a tota modalitat de violència física o psicològica exercida contra qualsevol persona per raó del seu sexe o gènere que impliqui o pugui comportar danys o patiments físics, sexuals, psicològics o econòmics, així com l'amenaça de dur-los a terme, la coacció o la privació arbitrària de llibertat, tant en l'àmbit privat com públic.

Violència domèstica: fa referència a tots els actes de violència física, sexual, psicològica o econòmica que es produeixen en el si de la família, llar, o entre els cònjuges o parelles de fet, antics o actuals amb independència que l'autor del delictes comparteixi o hagi compartit el mateix domicili que la víctima.

Víctimes: a efectes d'aquesta Llei, com a norma general, és considerarà víctima la persona objecte d'alguna de les modalitats de violència dels apartats precedents, independentment de la seva edat, així com les seves filles i fills menors d'edat.

Victimització secundària: la victimització secundària s'entén com el maltractament addicional exercit contra les víctimes com a conseqüència directa o indirecta dels dèficits, -qualitatius o quantitius-, de les intervencions desencertades dutes a terme pels organismes responsables tals com serveis socials, sanitaris, sistema jurídic, medis de comunicació, servei de policia, etc.; on la víctima re-experimenta una nova violació dels seus drets legítims. Aquestes intervencions comporten un dany emocional en les víctimes.

L'article 5 estableix clarament els drets de les víctimes:

Dret a la informació: tota persona té dret a rebre plena informació i un assessorament adequat en relació a la violència de gènere i domèstica a través dels serveis socials i sociosanitaris corresponents i dels altres departaments de l'Administració implicats en aquests processos.

Aquesta informació tractarà, com a mínim, dels drets i mesures previstos en aquesta Llei, així com en la Llei de serveis socials i sociosanitaris i els llocs on es presten els serveis, així com de les actuacions en cas d'emergència.

L'accés a la informació ha de ser efectiva, per això s'han d'articular els mecanismes necessaris perquè la persona que vulgui ser informada, i que per les seves circumstàncies personals i socials pugui tenir una major dificultat per a l'accés integral a la informació, tingui garantit l'exercici efectiu d'aquest dret.

Aquesta informació pot ser obtinguda de forma anònima, sense necessitat d'identificar-se, ni d'aportar cap document que acrediti una situació de violència de gènere o domèstica.

Dret a l'assistència social integral: les víctimes tenen dret a rebre una assistència social integral que garanteixi cadascun dels serveis i drets recollits específicament en aquesta Llei.

I dret també, a l'assistència sanitària i psicològica integral: Les víctimes tenen dret a rebre una atenció sanitària i psicològica que abasti des de la detecció fins a la seva recuperació. Per fer efectiu aquest dret s'han de desenvolupar protocols d'actuació que permetin l'anàlisi, valoració i establiment d'uns criteris mínims en el tractament sanitari i psicològic, tant a nivell de prevenció primària, secundària i terciària, que estableixin unes pautes uniformes d'actuació i atenció a les víctimes en tots els nivells i modalitats d'intervenció sanitària i psicològica i que promoguin procediments de coordinació amb la resta de professionals que puguin o hagin d'intervenir, la capacitació de la víctima i mecanismes de recopilació de proves de la vulneració patida. Aquest protocol s'ha de revisar periòdicament i s'ha de fomentar la seva aplicació en l'àmbit de la sanitat privada.

També tenen dret d'assistència jurídica: qualsevol persona té dret a ser informat sobre els drets que assisteixen a les víctimes, així com sobre les actuacions legals a portar a terme per protegir-les. Aquesta informació podrà ser obtinguda de forma anònima, sense necessitat d'identificar-se, ni d'aportar cap document que acrediti una situació de violència de gènere o domèstica.

Dret a la protecció, a la intimitat i a la privacitat: Les víctimes tenen dret a rebre una protecció integral, real, efectiva i immediata, inclús si es troben en situació de risc, mitjançant l'activació de tots els

recursos disponibles. S'ha de garantir la confidencialitat en tot moment i en la mesura del possible en tots els procediments, de la situació tant de la víctima com si escau de les seves filles i fills, com de les persones sol·licitants d'ajuda a favor de la víctima.

Dret d'informació de la situació processal i personal de la persona agressora: la víctima de violència de gènere o domèstica, sense necessitat de constituir-se en part en el procediment, ni d'haver interposat cap denúncia, té dret a rebre informació sobre la situació processal i personal de la persona agressora, especialment de la seva situació penitenciària i de les mesures imposades, -evidentment-, sempre que aquestes mesures afectin a la víctima.

L'article 11 defineix programes de formació continuada, el Govern ha de vetllar perquè la formació inicial i permanent dels professionals involucrats en la detecció, intervenció i prevenció de la violència de gènere i domèstica sigui una formació integral, multidisciplinària i especialitzada.

El Govern amb la col·laboració d'entitats i persones professionals en la matèria, ha de dissenyar programes de formació específica en violència de gènere i domèstica. Aquesta formació específica ha de diferenciar dos nivells:

El nivell de formació bàsica, dirigit a totes les persones professionals que intervenen indirectament en processos de la violència de gènere i domèstica.

El nivell de formació capacitadora, dirigit a les persones professionals que intervenen directament en processos de la violència de gènere i domèstica. Aquest nivell ha de definir i determinar tractaments específics per als diferents tipus de vulneració.

El Govern ha de garantir la formació capacitadora de totes les persones professionals que treballen en la prevenció, la detecció, l'atenció, l'assistència, la recuperació i la reparació de situacions de violència de gènere i violència domèstica.

El Capítol tercer està dedicat a la detecció de les situacions de risc i a la intervenció integral.

Dins del Pla Nacional de serveis socials i socio-sanitaris, el Govern ha de desenvolupar les actuacions necessàries per la detecció de situacions de risc o existència de situacions de violència de gènere i domèstica, a través dels serveis socials, sanitaris, educatius, de mediació o d'atenció ciutadana, prestant especial atenció a les víctimes que pertanyin a grups d'especial risc per la seva situació personal o social.

Per poder complir aquest objectiu, el Ministeri de Salut i Benestar, amb la participació dels sectors involucrats, i especialment de l'Equip d'Atenció

Integral a la Dona, ha de desenvolupar els protocols específics de detecció, intervenció i prevenció.

Els professionals que tinguin indicis suficients o detectin un possible cas de violència de gènere o domèstica, informaran als Serveis Socials competents o a l'Equip d'Atenció Integral a la Dona perquè puguin fer el seguiment del cas i aplicar-li el protocol d'actuació. Aquesta comunicació es farà prèvia informació a la víctima realitzant una primera informació del protocol a seguir i dels drets que l'assisteixen.

En el cas que existeixi una situació d'alt risc per la integritat física o psicològica de la víctima o de les persones del seu entorn, el professional ha de comunicar la situació de maltractament a instàncies policials o judicials segons consideri pertinent.

Per acabar, l'article 20 crea la Comissió Nacional de Prevenció de la Violència de Gènere i Domèstica, com a òrgan de caràcter polític i tècnic per coordinar i cooperar dins de l'Administració els ministeris i departaments implicats.

La Comissió la presideix el titular del ministeri competent en matèria de Salut i Benestar Social, que pot delegar aquesta responsabilitat en un alt càrrec del ministeri esmentat. La composició està integrada per representants dels diversos àmbits del Govern relacionats amb el benestar social, els serveis socials, la salut, l'educació, el treball, l'habitatge i la justícia, havent-hi d'haver obligatòriament i com a mínim un representant del Cos de Policia i un representant de l'equip d'atenció integral a la dona. Sense perjudici de les previsions contingudes en aquest article, la resta de competències i les normes de funcionament intern de la Comissió s'hauran de desenvolupar mitjançant reglament.

La Comissió té com a funcions principals:

- Fer el seguiment del compliment de la Llei.
- Dissenyar les estratègies que s'han d'implantar per a la sensibilització, la prevenció, la detecció i la intervenció de les víctimes.
- Elaborar el cronograma d'implantació de la Llei i de les estratègies, tot donant prioritat a les actuacions que incideixin en la prevenció de les situacions de violència de gènere i domèstica.
- Avaluar les polítiques i actuacions portades a terme.
- Elaborar una Guia de col·laboració i coordinació en la lluita contra la violència de gènere i domèstica.
- Promoure el treball estratègic entre els ministeris i departaments implicats per compartir metodologies i bones pràctiques en la prevenció i eradicació de la violència de gènere i domèstica.

I qualsevol altra que la Comissió decideixi en el marc d'aquesta Llei.

La lluita ferma i decidida per eradicar tota forma de violència de gènere i domèstica és una prioritat a escala europea de la qual Andorra, -evidentment-, no pot quedar al marge. Per als socialdemòcrates ja fa anys que ve sent també una prioritat, ho dèiem al 2009 quan parlàvem de l'aprovació d'una llei específica i ho tornàvem a dir al programa del 2011.

Per tant avui és pel nostre grup parlamentari una gran satisfacció donar suport a l'aprovació d'aquesta llei feta en consens pels tres grups parlamentaris i deixar palès que la lluita contra aquesta xacra i contra la vulneració dels drets de les víctimes de violència de gènere i domèstica no té, ni ha de tenir, color polític.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la consellera Sra. Patrícia Riberaygua.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

Els tres grups parlamentaris han treballat conjuntament i amb consens durant els dos últims anys aquesta proposició de llei per l'eradicació de la violència de gènere i de la violència domèstica que examinem avui.

En aquest punt, voldria subratllar que aquesta és l'única llei d'aquesta legislatura elaborada pels tres grups parlamentaris. Això demostra l'entesa assolida, però sobretot la voluntat compartida de legislar sobre un tema tan important i real de la nostra societat, com és la violència de gènere i la violència domèstica.

En efecte, les dades de l'Equip d'Atenció Integral a la Dona sobre les víctimes de violència de gènere publicades cada any demostren l'existència d'aquesta xacra en la nostra societat. L'any 2012 aquest equip va atendre 207 casos, dels quals 83 eren casos nous; l'any 2013 va atendre 176 casos, dels quals 83 eren casos nous, i l'any 2014 va atendre 55 casos nous. Malauradament i segurament, no tots els casos reals han sigut atesos per raons diverses, com per exemple la manca de denúncies per por de les represàlies. Vista la realitat de la nostra societat, i tenint en compte els principis de la Constitució així com els compromisos internacionals amb l'adhesió a diferents Convenis de l'ONU o del Consell d'Europa, hem considerat important legislar per

l'eradicació de la violència de gènere i de la violència domèstica, amb l'objectiu de garantir els drets a les víctimes, així com dissenyar i implementar una intervenció integral davant d'aquests tipus de violències.

Sovint existeixen divergències a l'entorn de la definició de violència de gènere i violència domèstica. De forma resumida, la proposició de llei defineix la violència de gènere com el conjunt d'actes violents físics, sexuals, psicològics o econòmics exercits sobre una dona per un home que hagi tingut amb ella una relació conjugal o d'afectivitat. I la violència domèstica com el mateix tipus d'actes exercits per homes o per dones sobre familiars directes, siguin ascendents, descendents o col·laterals.

Com ja s'ha dit en les intervencions anteriors, s'ha fet una llei transversal que engloba tots els àmbits: l'àmbit sanitari, l'àmbit social, l'àmbit judicial i l'àmbit educatiu. Sobretot s'ha volgut fer una llei preventiva en l'àmbit educatiu, ja que si es vol eradicar aquets tipus de violència, s'ha d'educar les generacions futures a no ser violents davant de qualsevol situació, sinó a saber gestionar els problemes amb diàleg i consens.

Hem incorporat a la llei novetats respecte als països del nostre entorn que també pateixen aquesta problemàtica, com és la introducció de la violència econòmica com un tipus de violència de gènere o violència domèstica. La violència econòmica inclou la privació intencionada i no justificada de recursos per al benestar físic o psicològic de la víctima i dels seus fills i filles o la discriminació en la disposició dels recursos compartits en l'àmbit de la convivència.

Així mateix, el text que avui examinem considera que els fills i les filles de la persona maltractada, sigui home o dona, també són víctimes, de manera que tenen reconeguts els mateixos drets.

A més, hem incorporat a la llei l'ajuda psicològica a les persones maltractadores per evitar que reincideixin en els seus actes.

Finalment hem incorporat mesures cautelars urgents a fi de protegir les víctimes i, molt especialment, els menors que pateixen situacions de violència. Mesures cautelars que són mesures preventives.

El text que avui examinem, tal com he dit al començament de la intervenció, és fruit de dos anys de treball intens. En un moment determinat, els tres grups parlamentaris ens vam plantejar d'ampliar l'objecte de la llei per tal de combatre tot tipus de discriminació i fomentar així la igualtat efectiva entre totes les persones, sigui quin sigui el seu sexe, edat o condició, que propugna la Constitució. Veient la complexitat de la qüestió, però, es va decidir

tornar a centrar la proposició de llei en l'eradicació de la violència de gènere i de la violència domèstica. En efecte, una llei d'igualtat i no-discriminació necessita més maduresa i un treball conjunt amb el Govern i els sectors implicats.

La voluntat dels tres grups parlamentaris és que la feina feta en relació a la igualtat i no-discriminació es pugui recollir en una futura llei. En aquest sentit, els tres grups parlamentaris deixen a disposició dels propers consellers en la legislatura futura la feina elaborada en aquest àmbit.

Abans d'acabar, voldria felicitar la feina feta per part de l'Equip d'Atenció Integral a les víctimes de violència de gènere des de l'any de la seva creació, l'any 2006. Els diferents governs que s'han anat succeint des d'aquella data han conservat i incentivat l'equip, però és gràcies a aquesta proposició de llei que aquest servei queda regulat i ampliat. Pensem que d'aquesta manera, oferim més seguretat a les víctimes de violència de gènere i de violència domèstica.

Estem convençuts que amb l'aprovació d'aquesta llei, fem un pas endavant en la consecució d'un marc regulador per l'eradicació d'aquests dos tipus de violències.

Voldria acabar la meua intervenció agraint:

En primer lloc a les diferents assessores que hem tingut per elaborar la proposició de llei;

En segon lloc als tres ministres implicats en la proposició de llei que són la ministra de Salut i Benestar, el ministre d'Interior i Justícia i la ministra d'Educació i Joventut per les seves aportacions i aclariments sempre encertats i que sempre han sigut accessibles. I, com no, agrair els serveis tècnics d'aquests tres ministeris, en especial l'Equip d'Atenció Integral a la Dona;

En tercer lloc agrair al Govern pel seu criteri favorable a la proposició de llei per l'eradicació de la violència de gènere i de la violència domèstica,

En quart lloc els dos altres grups parlamentaris, per la voluntat conjunta de treballar la proposició de llei, així com el bon clima de treball que hem tingut durant tot aquest procés;

En cinquè lloc als consellers de DA de la Comissió d'Afers Socials i a tots els components del grup parlamentari de DA per les seves aportacions i ajuda; I finalment agrair l'ajuda tant apreciada d'una col·laboradora que ha coordinat aquesta feina de manera més que eficient. Fa pocs dies va escriure en un mitjà de comunicació, cito: "Tolerància zero per part dels grups polítics i de la ciutadania que representen". Així va resumir el que ha mogut als

tres grups parlamentaris per treballar per l'eradicació de la violència de gènere i de la violència domèstica.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà favorablement la presa en consideració de la Proposició de llei per l'eradicació de la violència de gènere i de la violència domèstica.

Gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Demanaria al Govern si desitja intervenir...

No hi ha intervenció per part del Govern.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Cap altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i vist el manifestat, proposo la presa en consideració per assentiment. Alhora i vist que per carta del dia 18 de desembre del 2014, els tres grups parlamentaris varen manifestar la renúncia a la presentació d'esmenes de l'articulat, declaro aprovada la Proposició de llei.

Passem tot seguit al segon punt de l'ordre del dia:

2- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí número 113/2014, del 24 de desembre. Intervé per exposar l'informe de la comissió el Sr. Carles Enseñat Reig nomenat ponent per part de la comissió.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió d'Interior que es va reunir el propassat mes vam treballar sobre aquesta matèria amb la col·laboració tant del nostre grup parlamentari, el Grup Demòcrata, com de l'oposició, tant del Grup Mixt com del Grup Socialdemòcrata. M'agradaria, -ja que serà una de les últimes intervencions de la Comissió d'Interior-, agrair especialment als membres de l'oposició que han format part d'aquesta comissió a nom també de la nostra majoria i solament dir que en aquesta comissió doncs no hi hagut cap tipus de problema per consensuar aquestes esmenes i s'han pogut consensuar totes elles i donar el text que avui trametem.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a les intervencions per part dels grups.

Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

El nostre grup parlamentari votarà favorablement aquestes noves modificacions de la Llei de Cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional.

Ho farem perquè en la fase prèvia a la tramitació del projecte de llei vàrem presentar diverses aportacions i suggeriments per a millorar i reforçar l'esborrany inicial.

Aquell treball preliminar va permetre que bona part de les nostres propostes fossin recollides i introduïdes en el text finalment presentat a tràmit.

Posteriorment, en la fase d'esmenes i el seu treball en comissió, vam presentar catorze esmenes que recollien qüestions, per nosaltres importants, que no havien estat plantejades o considerades en la fase prèvia o en les converses prèvies.

D'aquestes catorze esmenes una ha estat aprovada per unanimitat i altres quatre han obert el camí a una transacció que ha estat aprovada cadascuna de les transaccions també per unanimitat i les nou esmenes que no ens han estat aprovades fan referència a una qüestió, que considerem de cabdal importància i de la qual voldria parlar un moment.

Una qüestió que està vinculada a l'informe d'avaluació d'Andorra aprovat pel Moneyval en la seva sessió plenària del 8 de març del 2012.

Tal i com es diu en el tercer paràgraf de l'exposició de motius d'aquesta llei, en aquell informe d'avaluació, "... el Moneyval manifestà les seves reserves en relació a l'autonomia funcional i independència de la UIF i, en particular, al marc normatiu regulador del nomenament i de la destitució del personal de la UIF."

En conseqüència és ben evident que, per tant, una de les finalitats principals d'aquesta nova llei és establir mesures i obligacions específiques relatives a la configuració jurídica de la UIF -ara anomenada UIFAND- que tinguin com a objectiu prioritari augmentar el grau d'autonomia i independència d'aquest ens.

Per això, aquest nou Projecte de Llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners oferiria una oportunitat idònia per introduir canvis en la configuració jurídica de la UIF (ara UIFAND), uns canvis que contribuïssin a augmentar i consolidar la seva independència.

Per assolir aquest objectiu una mesura adequada seria, hauria estat, la de substituir la dependència actual de la Unitat respecte el Govern per la vinculació directa amb una institució que ja tingués estatus d'independència com és l'INAF, institució que per a Andorra representa l'equivalent -ja ho sabem- als bancs centrals nacionals d'altres països.

L'experiència internacional d'UIF's dependents d'alguns bancs centrals nacionals, mostra avantatges que també ho serien per al cas andorrà. Els més significatius d'aquests avantatges són, al nostre entendre: la cooperació entre les entitats financeres i les UIF's es pot beneficiar del fet de què aquesta UIF sigui dependent del Banc Central, que habitualment és l'interlocutor "natural" dels bancs dins del sistema financer d'un país.

Les UIF's dependents del Govern tenen com a principal feblesa, -també en tenen-, la manca d'independència. Des del punt de vista de la independència política, les UIF's administratives que depenen d'un banc central presenten avantatges enfront de les que estan integrades, o molt vinculades, a un ministeri d'economia o hisenda.

A més d'aquestes consideracions generals, en el cas particular d'Andorra hi ha factors que ens permeten pensar que si la UIF depengués orgànicament de l'INAF, això podria impulsar notablement l'eficàcia del sistema andorrà de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme.

Per valorar aquesta qüestió amb perspectiva, cal fer referència altra vegada a l'informe d'avaluació del Principat d'Andorra aprovat pel Moneyval el 8 de març del 2012. Aquell informe incidia en la necessitat de reforçar el rol supervisor i de control de la UIF sobre els subjectes obligats en general, i sobre les entitats financeres en particular. Aquell informe, -ho recordo només perquè tothom l'ha pogut examinar-, destacava el fet que, a la pràctica, l'INAF, -com a responsable de supervisar les institucions del sistema financer i el compliment de la regulació aplicable a les mateixes-, i la UIF compartien la responsabilitat de vetllar pel compliment de la Llei de cooperació penal internacional, i tot i aquesta responsabilitat compartida, el Moneyval ens assenyalava a l'informe esmentat que un dels punts febles del sistema

andorrà de lluita contra el blanqueig de capitals i finançament del terrorisme era la manca de coordinació d'aquests dos organismes nacionals.

Fins i tot la mateixa UIF ha compartit aquesta mena de diagnosi quan ha reconegut en la seva memòria anual del 2011 tant les febleses de la seva activitat de supervisió i control i la necessitat de fer més efectiva la cooperació amb l'INAF.

Per tal de superar aquests problemes, ja ho sabem, el novembre del 2012 l'INAF i la UIF van signar un protocol de cooperació per a un millor control de la supervisió del sistema financer. Aquest protocol ha sigut positiu, ha portat avenços evidents i les dades aportades per la UIF recentment demostren els bons resultats de la cooperació reforçada. Així ho diu la memòria anual 2013 de la UIF la lectura de la qual els hi estalviaré.

Un altre avenç observat als anys 2012 i 2013 i molt probablement ha estat resultat de la cooperació reforçada entre la UIF i l'INAF, ha estat el visible increment de les declaracions d'operacions sospitoses realitzades pels mateixos bancs andorrans l'any 2012 i l'any 2013. Després d'uns anys en què les declaracions dels bancs s'havien reduït o estancat, -qüestió que el Moneyval no va pas dubtar en posar de relleu en el seu informe al qual faig reiteradament referència-, és cert que els anys 2012 i 2013 hi ha hagut un notable repunt de les declaracions que han passat de 13 a 20, i després han anat augmentant fins a les 28 del 2013.

La participació dels bancs en les denúncies realitzades pels subjectes obligats va ser del 80% el 2012 i del 90% el 2013.

En resum, els bons resultats obtinguts per la col·laboració més estreta entre la UIF i l'INAF indiquen que aquest és el camí que cal seguir per assolir un sistema de prevenció més eficaç i respondre al que és evidentment un repte de futur en la lluita del blanqueig de capitals.

La nostra proposta va i anava així en la línia de buscar la màxima eficàcia amb els recursos disponibles. La ubicació de la UIFAND com a ens dependent de la UIF... de l'INAF podia contribuir a superar alguns dels problemes que ens ha, reiteradament, assenyalat el Moneyval del Consell d'Europa. En particular, ho recordo, el dèficit de personal especialista en tècniques de blanqueig i vinculades a l'enginyeria financera.

Tot això hauria estat positiu si, evidentment, les nostres esmenes s'haguessin volgut intentar examinar o transaccionar... No va ser així, i com que no va ser així nosaltres manifestem la nostra profunda decepció, no tant per la paternitat d'unes esmenes sinó perquè haurem perdut una magnífica

ocasió de reforçar el sistema andorrà de lluita contra el blanqueig.

Però malgrat aquesta decepció, malgrat el nostre convenciment que la majoria s'ha equivocat en no prendre en consideració, ni que fos parcialment, la nostra proposta, assenyalant el que ja he assenyalat en començar aquesta intervenció, nosaltres, aplicant la teoria del vot més aviat ple que vuit, votarem favorablement aquesta modificació legislativa.

Gràcies.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Té la paraula la Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

El blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i el finançament del terrorisme són activitats il·lícites que requereixen d'un compromís polític per posar-ne fi. El Grup Parlamentari Socialdemòcrata és molt sensible a aquestes problemàtiques i per aquest motiu, entenem que cal fer un esforç constant d'adaptació de la normativa andorrana a les recomanacions internacionals sobre la matèria.

I avui precisament se sotmet a consideració d'aquesta Cambra parlamentària un altre Projecte de llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000.

L'informe d'avaluació del Principat d'Andorra aprovat pel Moneyval en la seva sessió plenària del 8 de març del 2012 evidencia l'evolució i la intensificació permanent de les mesures de prevenció i repressió adoptades.

En aquest informe el Moneyval manifestà les seves reserves en relació a l'autonomia funcional i independència de la UIF, -ara UIFAND- i, en particular, al marc normatiu regulador del nomenament i de la destitució del personal de la UIF, -ara UIFAND.

Es canvia l'acrònim pel qual es fa referència a la unitat d'intel·ligència financera del Principat d'Andorra, que, com he dit, passa a denominar-se UIFAND, a fi d'una correcta identificació d'aquest

organisme andorrà en l'àmbit internacional, equiparant-se en aquest sentit amb els seus homòlegs. La Llei també regula, principalment, les seves competències i funcions, la seva composició i estableix normes específiques i particulars de nomenament i destitució del seu cap, regulant-se igualment el règim d'incompatibilitats.

També es modifica l'article 47 segons el qual els expedients tramitats per la UIFAND s'envien a la Justícia a través de la Batllia.

Amb aquest Projecte de Llei entrat pel Govern sota el procediment d'urgència i amb la millora aconseguida en la Comissió d'Interior, que obliga l'assistència a la Comissió Permanent de Prevenció del Blanqueig i el Finançament del Terrorisme d'un representant de l'INAF quan es tractin temes que afectin el sistema financer andorrà, Andorra reforça el seu compromís en el compliment dels estàndards internacionals, mitjançant un procés d'adaptació constant de l'ordenament jurídic andorrà.

Andorra farà un pas més per disposar d'una legislació robusta per prevenir i lluitar contra aquestes activitats il·lícites i donarà de nou una imatge de país responsable amb els seus compromisos i cooperant contra la lluita del delictes internacional.

És per l'exposat que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, com no pot ser d'una altra manera, votarà a favor del Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la consellera Meritxell Verdú.

La Sra. Meritxell Verdú:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Demòcrata ha examinat el Projecte de Llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000.

L'informe d'avaluació del Principat d'Andorra aprovat pel *Moneyval* en la sessió plenària del 8 de març de l'any 2012, evidència l'evolució i la intensificació permanent de les mesures de prevenció i repressió adoptades.

En aquest sentit, es fa necessari adaptar la Llei avui objecte de modificació als estàndards essencials fixats a la nova recomanació 29 del Grup d'Acció

Financera (GAFI), i establir així mesures i disposicions legals específiques relatives a la configuració jurídica de la UIF, d'ara endavant denominada UIFAND.

Amb la modificació de la Llei que avui ens ocupa, es resolen les reserves manifestades pel *Moneyval*, en relació a la independència i funcions de la UIFAND.

En aquest sentit, es detallen més les competències i s'estableixen normes específiques de nomenament i destitució dels seus membres i, en particular del seu director, regulant-se igualment el règim d'incompatibilitats.

A més a més, es canvia l'acrònim UIF, que passaria a denominar-se com ja hem dit, UIFAND, a fi i efecte d'equiparar-se amb els seus homòlegs.

Altrament, es modifica l'article 47 de la Llei, segons el qual els expedients tramitats per la UIFAND, s'envien a la Batllia de guàrdia competent, lliurant còpia al Ministeri Fiscal.

Finalment, s'addiciona una secció vuitena bis, en mèrits de la qual s'afavoreix la cooperació amb l'INAF. En aquest sentit volem posar de manifest, en mèrits del que ens ha exposat el conseller Jaume Bartumeu, que sí que s'han tingut en compte parcialment les seves aportacions precisament amb l'addició d'aquesta secció vuitena bis en mèrits de la qual, com hem dit, s'afavoreix la cooperació amb l'INAF en el sentit que sempre que la Comissió Permanent de Prevenció del Blanqueig i el Finançament del Terrorisme es reuneixi, assistirà a les reunions un representant de l'INAF, sempre que es tractin temes que afectin el sistema financer andorrà.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport al Projecte de Llei de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000, per quant amb dita reforma legislativa, amb aquesta reforma legislativa Andorra reforça el seu compromís en el compliment dels estàndards internacionals.

Per últim no vull acabar la present intervenció sense agrair el treball dut a terme en el si de la Comissió d'Interior i la col·laboració amb el Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Es presenta avui per a la seva aprovació una modificació, una nova modificació podríem dir de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme.

Com saben vostres molt il·lustres senyories es tracta de la quarta modificació d'aquest text que s'impulsa en aquesta legislatura i la tercera dins de la planificació ja anunciada a meitats de l'any 2013.

Quan l'any 2013 vam presentar una altra modificació del mateix text, que va ser aprovada el passat 10 d'octubre, ja anunciàvem que era la primera de tres modificacions de la Llei que caldria aprovar en el curt termini d'un any i mig:

- La primera, per introduir a la legislació andorrana els canvis necessaris per adapta-la a diferents directives, reglaments i decisions de la Unió Europea i així complir amb els compromisos i calendaris previstos en l'Acord Monetari signat per Andorra;

- La segona, aprovada el 31 març del 2014, recollia modificacions vinculades a les recomanacions del *Moneyval* especialment encaminades a complir amb els estàndards essencials fixats a la Recomanació especial III del Grup d'Acció Financera;

- I la tercera, la que avui es sotmet a la seva consideració de vostres molt il·lustres senyories, encaminada a introduir modificacions generals necessàries per adaptar les funcions i l'organització de la UIF a les creixents responsabilitats que té.

Totes les modificacions responen a la voluntat d'anar adaptant la legislació andorrana als estàndards internacionals en l'àmbit de la lluita contra el blanqueig, la delinqüència internacional i el terrorisme i el seu finançament. Els estàndards internacionals en aquesta i qualsevol matèria són evolutius i un cop t'hi compromets implícitament estàs assumint la seva evolució. Una evolució, d'altra banda, necessària per mantenir l'eficiència en l'assoliment dels objectius fixats. Andorra ha estat coherent amb aquest procedir i ho ha palesat amb la dotació i professionalització de les estructures internes, amb l'evolució de la seva legislació interna de forma compassada a l'evolució de la normativa internacional i amb la participació activa en els organismes internacionals. I val a dir, a l'ensem, que aquests organismes internacionals han reconegut el compromís d'Andorra en les diferents avaluacions a què hem estat sotmesos i que hem superat.

En el projecte de llei que discutim avui l'element principal de la modificació és introduir les mesures

per adaptar-nos a la recomanació 29 del Grup d'Acció Financera centrada en la configuració jurídica de les unitats d'intel·ligència financera. Així amb la modificació es resolen les reserves manifestades pel *Moneyval* en relació a l'autonomia funcional i independència de la UIF a Andorra. Per tant, es treballen més les competències de la UIF, es modifiquen els procediments de nomenament i cessament dels seus membres i en especial del director, com ens deia la consellera Verdú, i s'estableix un regim d'incompatibilitats. Tot encaminat a reforçar la independència operacional i l'autonomia a fi d'assegurar-ne la llibertat respecte d'influències o interferències indegudes, ja siguin polítiques, governatives o provinents dels sectors regulats.

Igualment destaquen les modificacions adreçades a afavorir la cooperació nacional entre els diferents òrgans administratius andorrans, i molt especialment amb l'INAF, que permeti una major eficàcia en la lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional.

I em deixaran aquí que faci una referència a la intervenció del Sr. Bartumeu. En tot cas per dir que d'una banda compartim la necessitat de què evidentment la UIF i l'INAF tinguin una permanent i estreta col·laboració, de fet com molt bé ens deia ell aquesta era una mancança posada de relleu per la pròpia UIF l'any 2011, que vam subsanar amb un acord de col·laboració entre les dues institucions l'any 2012, també ens deia el Sr. Bartumeu aquest acord ha donat bons fruits i penso que és el camí a seguir. Però, davant de quelcom que està evolucionant i està evolucionant favorablement ens tornàvem contraposats a una proposta que ens feia en aquest cas el grup mixt que no és una proposta novadora de per si a Andorra, ja hi ha algun altre Estat que l'ha posat en pràctica per exemple San Marino l'any 2003 com vostè sap, i de fet San Marino havent-la posat en pràctica l'any 2003 per superar també les recomanacions del *Moneyval* no va aconseguir, malgrat això, superar-les i en l'informe de l'any 2008 tenia una observació malgrat haver posat sota la tutela en aquest cas del supervisor financer del sector financer a la UIF d'aquell país. Per tant, tampoc aquest mecanisme ens garantia que ens en poguéssim sortir favorablement en el mateix sentit compartit que diu el Sr. Bartumeu. Per tant, es va creure que, en aquest estadi del debat, el que calia era que complíssim en allò que se'ns estava demanant. Creiem que el Projecte de llei ho fa i per tant en aquest apartat pensem que no tindrem problemes en la propera avaluació.

En aquest sentit s'ha d'esmentar també que les millores al text o les millores que s'han introduït al

text a partir del treball en comissió reforçant la Comissió Permanent de Prevenció del Blanqueig i el Finançament del Terrorisme i el paper en aquesta mateixa comissió que se li atribueix a l'INAF i que fins ara doncs no tenia.

Finalment esmentar que la Llei modifica la denominació de la Unitat d'Intel·ligència Financera que passarà a respondre a la denominació de UIFAND. La denominació genèrica que fins ara tenia la UIF emprada fins ara no permetia individualitzar l'organisme andorrà en el conjunt dels organismes d'intel·ligència financera de la resta del món i per tant el que es pretén és doncs aquesta identificació una mica en el mateix sentit que ho fan la resta de països.

Per acabar vull reiterar, un cop més, el compromís d'Andorra amb la comunitat internacional en l'àmbit de la lluita contra el blanqueig, la delinqüència internacional i el terrorisme i el seu finançament. Un compromís que també s'ha posat de relleu en aquesta Cambra. Un compromís, doncs, que vull agrair i que s'ha traslladat en la forma de col·laboració que ha tingut el Govern en tot moment de part de tots els grups parlamentaris. Un procedir que a ben segur es veurà recompensat en la propera avaluació del Moneyval el proper mes d'abril.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups....

Bé si no hi ha cap més intervenció, si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació del Projecte de Llei per assentiment.

Declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia:

3- Examen i votació del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia del 3 de setembre de 1993, i de la Llei 28/2014 del 24 de juliol, qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia del 3 de setembre de 1993.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí número 113/2014 del 24 de desembre. Intervé per exposar l'informe de la comissió la Sra. Mariona González Reolit, nomenada ponent per part de la Comissió.

Teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 10 de desembre la Comissió Legislativa d'Interior em va nomenar ponent del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia del 3 de setembre de 1993, i de la Llei 28/2014 del 24 de juliol, qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia del 3 de setembre de 1993, i com a tal exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Interior va examinar en les reunions mantingudes els passats dies 17, 22 i 23 de desembre, el Projecte de Llei i les quatre esmenes presentades, totes per part del grup mixt. Del total d'esmenes presentades, tres van ser retirades per ser transaccionades i aprovades per unanimitat mentre que una esmena no va ser aprovada.

La comissió va acordar també adequar el text a l'Acord del Consell General sobre l'estructura, el contingut i la forma de les lleis del 18 d'abril del 2002.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra. I si em permet el Sr. síndic també voldria acabar doncs parlant del treball que s'ha fet durant aquesta legislatura en la comissió d'interior, del bé que hem treballat, del bon secretari que hem tingut i donar les gràcies als membres de la comissió per la bona entesa que hi ha hagut.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a les intervencions per part dels grups. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Doncs bé, examinem i votem avui aquest projecte de llei després del que moderadament qualificarem com una forta ensopegada del Govern en haver-se entossudit en la sessió extraordinària del Consell General del 24 de juliol del 2014, en votar el text anterior rebutjant els nostres advertiments sobre l'existència d'evidents problemes d'inconstitucionalitat.

Problemes que ens van portar a no poder votar aquell text.

Se'ns digué, per activa i per passiva, que tot el text era perfectament conforme a la Constitució i que les nostres esmenes, que argumentaven l'existència de problemes de constitucionalitat, no eren dignes de ser considerades.

Al capdavant, el dia 24 de juliol el que se'ns estava dient, si fa o no fa, era que no teníem jurídicament raó perquè políticament érem minoria.

Però, tal i com la mateixa exposició de motius del text ara examinat ha hagut de reconèixer (en el paràgraf quart) "... arran d'un requeriment de dictamen previ d'adequació a la Constitució instat, -preciso jo perquè no ho diu l'exposició de motius-, pel Copríncep Francès, el Tribunal Constitucional, mitjançant un aute del 17 d'octubre del 2014, va concloure que la regulació prevista en aquest article 66 quater no era conforme a la Constitució.

Durant el passat mes de novembre vam poder comentar amb el ministre de Justícia i Interior les respectives interpretacions de l'Aute del Tribunal Constitucional i, una volta entrat a tràmit el projecte de llei, vam presentar quatre esmenes, ara se n'ha parlat en exposar l'informe de la comissió.

Ho vam fer perquè enteníem que el text del projecte no recollia de manera prou explícita alguns aspectes de la resolució del Tribunal Constitucional.

L'esmena per exemple, que proposava deixar clar que la renúncia a exercir les funcions jurisdiccionals com a batlle o magistrat només s'accepta en el cas d'aparició d'un deure d'abstenció, no ens va ser aprovada.

Ho lamentem perquè aquest rebuig deixa oberta, al nostre entendre, una escaleta que pot perjudicar el principi del jutge predeterminat per la llei.

Que el torn rotatori, al nostre entendre, ha de ser obligatori i només es pot saltar el número de la persona que correspongui en cas d'aparició d'un deure d'abstenció, sense que es pugui admetre una abstenció injustificada ja que, d'acceptar-se, s'estaria facilitant l'entrada de la següent persona en el torn.

Les altres tres esmenes, com s'ha dit també ja, van obrir el camí d'unes transaccions que han permès millorar i precisar el redactat inicial.

D'aquesta manera ha quedat explicitat que el nomenament inicial d'un batlle o magistrat substituït, i les ampliacions del nomenament per períodes successius, no poden superar el període global de sis anys.

Calia fer aquesta important precisió perquè l'aute del Tribunal Constitucional del 17 d'octubre de l'any passat assenyala clarament, (pàg. 33) que és un "... requisit indispensable l'establiment d'un període de mandat temporal clarament determinat en el temps."

Un mandat que no estigui "... subjecte a un final indeterminat...".

D'altra banda la transacció establerta a partir d'una altra de les nostres esmenes feia referència a l'apartat 3 de l'article 1 del projecte. S'ha pogut així suprimir la possibilitat que el Consell Superior de la Justícia pogués cobrir una plaça de magistrat encarregant la funció directament a un magistrat emèrit sense haver d'acudir a una llista rotatòria.

Al nostre entendre no hi havia cap justificació perquè el Consell Superior de la Justícia pogués "... encarregar directament, s'entén bé, la funció a un magistrat emèrit..." o, alternativament "... nomenar de forma motivada un magistrat substituït..."

Hem de recordar la necessitat absoluta de respectar el torn rotatori, al qual paradoxalment, ja es feia referència o menció en l'apartat següent d'aquest article del projecte, és a dir en l'apartat 4, en relació al nomenament dels jutges substituïts pel cas que, abans, el Consell Superior de la Justícia, com acabo de dir, no hagués decidit designar, a dit, un magistrat emèrit. Ens semblava inadmissible i, a més a més, inconstitucional.

Més encara en el cas que en aquest apartat 4, ja hi havia la previsió de la llista de candidats a magistrat substituït que integrava els magistrats emèrits. Bé finalment, la transacció establerta entenem que ha salvat molt positivament la qüestió.

I per acabar, la transacció aconseguida a partir de la nostra esmena 4 va permetre adequar l'exposició de motius a les modificacions aprovades en les dues transaccions anteriors.

Per tant, podem dir que amb les nostres aportacions hem aconseguit positivament i amb el treball en comissió, ben entès, s'ha aconseguit millorar el projecte, salvar alguns problemes que ens apareixen, com ja he dit fa un moment, com una interpretació equivocada de l'Aute del Tribunal Constitucional. Però he de dir que el rebuig de transaccionar la nostra esmena adreçada a ampliar, a transaccionar totalment, perquè es va transaccionar parcialment una esmena adreçada a ampliar el termini de nomenament inicial d'un any, que és el que queda en el projecte pels batlles i magistrats substituïts, ens continua plantejant molts dubtes quant a l'adequació d'aquesta disposició a la resolució del Tribunal Constitucional pel que fa l'establiment d'un període de mandat temporal clarament determinat en el temps. La interpretació del Govern és que amb un termini d'un any ja es dona compliment a aquella exigència del Tribunal Constitucional.

La nostra, pel contrari, ens porta a pensar que un any és un període massa curt que pot afectar a la independència judicial. Una independència judicial

que, com diu l'Aute, al qual m'estic referint reiteradament del Tribunal Constitucional del 17 d'octubre de l'any passat, diu i el cito: que és "... un dels elements essencials, amb la inamobilitat i amb les incompatibilitats, de l'exercici de la funció jurisdiccional."

Per això, malgrat considerar que s'ha millorat substancialment el projecte que va arribar del Govern, no podem donar suport al redactat final del projecte i ens abstindrem en la votació.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Té la paraula la consellera Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei 28/2014 qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993 va ser aprovada pel Consell General el passat 24 de juliol amb el nostre vot favorable.

Dèiem aquell dia que es feia necessari establir un mecanisme per tal de minimitzar els efectes nocius en els ciutadans, de les vacants i absències dels membres dels òrgans judicials, a fi de garantir el bon funcionament de la justícia. Aquest mecanisme s'ha previst en el Projecte de Llei mitjançant la creació de les figures dels batlles i magistrats suplents, de reforç i substituïts. Dèiem també que amb tot, caldrà valorar aquest mecanisme en un futur, per a comprovar que realment funciona i que no crea dubtes pel que fa al concepte del jutge predeterminat per llei, com a garantia de la independència judicial.

No va caldre esperar aquest futur ja que arran d'un requeriment d'un dictamen previ d'adequació a la Constitució, el Tribunal Constitucional, mitjançant un aute del 17 d'octubre del 2014, va concloure que la regulació feta en virtut d'aquesta Llei no era conforme a la Constitució.

No s'oposa a la regulació mitjançant una llei qualificada de l'existència de batlles i magistrats substituïts però sí deia que s'havia de regular dins els límits constitucionals.

Per tant, d'acord amb les indicacions fetes pel Tribunal Constitucional, Govern va entrar a tràmit parlamentari el Projecte de Llei que avui debatem.

L'article 1 d'aquesta Llei addiciona novament un article 66 quater a la Llei qualificada de la Justícia, amb una regulació més detallada, que té com a finalitat acomplir les exigències constitucionals

establertes com a garantia de l'exercici de les funcions jurisdiccionals.

Els socialdemòcrates entenem que aquesta nova regulació presentada pel Govern i millorada en el seu pas per la Comissió d'Interior dona compliment a les exigències constitucionals i, per tant, avui donarem suport a aquest Projecte de llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la consellera Sofia Garrallà.

La Sra. Sofia Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 24 de juliol aquesta Cambra va aprovar la Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia, que com ja es va esmentar en aquell moment regula de manera detallada tant l'accés a la carrera judicial, en la categoria de batlle com en la de magistrat, i per remissió normativa també regula l'accés a la carrera fiscal.

A banda de les noves figures de batlle i magistrat suplent o de reforç, la citada Llei també creava les figures de batlle i de magistrat substituït i així com la figura la de magistrat emèrit.

Arran però d'un requeriment de dictamen previ d'adequació a la Constitució, el Tribunal Constitucional, mitjançant aute de 17 d'octubre del 2014, ha conclòs -com ja s'ha dit anteriorment- que la regulació feta en virtut de l'article 48 de la Llei 28/2014 relativa als batlles i magistrats substituïts, no és conforme a la Constitució.

Per aquest motiu, se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra la modificació de la Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia, precisament per adaptar la Llei a les indicacions fetes pel Tribunal Constitucional, tot mantenint, però, considerem que és important recalcar-ho, l'esperit i la finalitat originals de la Llei.

Tenint doncs en compte que la modificació presentada té fonamentalment com a finalitat l'acompliment de les exigències constitucionals, el Grup Parlamentari Demòcrata hi votarà favorablement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Com ja s'ha dit, el propassat 24 de juliol, aquesta Cambra va aprovar la Llei 28/2014, qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia, del 3 de setembre de 1993. Aquesta Llei regula per primera vegada, d'una forma àmplia i detallada, l'accés i la progressió en les carreres judicial i fiscal dels batlles, els magistrats i els fiscals adjunts, i en millora l'estatus. En concret, cal assenyalar dues novetats que introdueix la Llei 28/2014 i que estan íntimament relacionades amb el Projecte de llei que a hores d'ara se sotmet a l'aprovació del Consell General.

D'una banda, l'establiment d'unes pràctiques inicials per als nous batlles d'un any com a mínim, que es poden reduir fins a sis mesos en cas que hagin exercit com a secretari judicial o advocat durant almenys tres anys.

I, d'altra banda, la creació de les situacions d'excedències forçosa i voluntària dels membres de la carrera judicial i fiscal, quan són nomenats per a un altre càrrec vinculat a les funcions jurisdiccional o fiscal, i en supòsits relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral o amb l'ampliació de la formació acadèmica i professional.

Aquestes novetats, del tot necessàries i llargament reivindicades, feien preveure, però, una demora més gran en la provisió de les places vacants de batlle, i un augment del nombre i el període de les absències temporals dels batlles i els magistrats. Una problemàtica, aquesta darrera, que ja ha tingut lloc en els darrers anys en diverses ocasions, que ha estat la causa principal de les dilacions en la tramitació i la resolució dels processos judicials, i en relació amb la qual el Govern tenia l'obligació de trobar una solució satisfactòria, efectiva i assumible des d'una perspectiva pressupostària.

Per tot plegat, i a banda de les noves figures del batlle i el magistrat suplent o de reforç, que integren la carrera judicial malgrat que no estan adscrits a una oficina judicial concreta, l'article 48 de la Llei 28/2014 va crear les figures del batlle i el magistrat substituït, i del magistrat emèrit.

Tot i que l'article 48 mencionat configurava els batlles i els magistrats substituïts com un mecanisme urgent, excepcional, residual i no peremptori, el Tribunal Constitucional, mitjançant un aute del 17 d'octubre del 2014, va concloure que la regulació

que s'hi feia no era suficientment completa i precisa per tal que s'adeqüés plenament a la Constitució.

És per aquest motiu que s'ha promogut el Projecte de llei que ens ocupa, en virtut del qual s'addiciona a la Llei qualificada de la Justícia un nou article en substitució del que fou eliminat de l'ordenament jurídic arran de la resolució del Tribunal Constitucional, i que pretén acomplir amb escreix els requeriments que s'hi contenen.

Així, malgrat que es preserva la redacció inicial pel que fa: als supòsits que motiven el nomenament dels batlles i els magistrats substituïts; al règim de llistes anyals i de nomenament rotatori; als grups de persones que poden formar part d'aquestes llistes; a l'equiparació del seu estatus amb els dels jutges de carrera; i a la referència a la inamobilitat temporal; tenint en compte que el Tribunal Constitucional ha validat l'existència de batlles i magistrats substituïts al marge de la carrera judicial, i també els requisits que s'hi preveien a l'article 48 quant a l'aptitud tècnica, la inamobilitat i les obligacions i les garanties exigibles; s'han introduït tanmateix les precisions o les modificacions principals següents:

En primer lloc, es fan dues prelacions per a la inscripció en les llistes, pel que fa a cadascun dels grups esmentats, i pel que fa a cadascuna de les persones que en formen part, fonamentades en l'aptitud tècnica i l'experiència jurisdiccional, subsidiàriament en l'antiguitat, i més subsidiàriament en l'edat, a fi de reforçar la garantia del principi constitucional del jutge predeterminat per la llei.

També s'estableix que el nomenament dels batlles i els magistrats substituïts s'ha de fer de forma motivada, per un període mínim i determinat d'un any, ampliable per períodes successius de sis mesos, i que la inscripció en les llistes es fa per períodes renovables de sis anys. I també es regula el procediment per integrar i ser renovat en aquestes llistes. D'aquesta manera s'acompleix en major mesura l'exigència constitucional del jutge independent.

Finalment, tot i que el Tribunal Constitucional no s'ha pronunciat al respecte, també s'ha millorat la regulació dels magistrats emèrits, quant a l'ordre de la crida i la pertinença prèvia i necessària en una llista.

Per un altre costat, el Projecte de llei també modifica la disposició final desena de la Llei 28/2014, per tal d'aconseguir l'entrada en vigor simultània de determinades disposicions d'aquesta llei i de les lleis 16/2014 i 17/2014, de modificació de la llei transitòria de procediments judicials i de modificació de la llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal, respectivament, que aquesta

Cambrà també va aprovar el passat 24 de juliol. Em refereixo a les normes relatives a la redistribució de les competències dels batlles i els tribunals en l'àmbit jurisdiccional penal, que havien d'esdevenir vigents de forma concomitant per garantir el bon funcionament de la nostra Administració de Justícia.

Sr. Bartumeu, com he dit abans i ho reconec sense cap mena d'embuts, el Tribunal Constitucional va declarar que l'article 48 de la Llei 28/2014 no era conforme a la Constitució, perquè malgrat que la regulació que preveia era adequada i així ho demostra el fet que es manté en el projecte de llei que a hores d'ara debatem, no era suficient pels motius que ha assenyalat i assumeixo personalment la responsabilitat de no haver presentat aquesta Cambrà una regulació plenament constitucional. Ara bé, crec que és de justícia assenyalar -i vostè no ho ha fet- que l'aute del Tribunal Constitucional del 17 d'octubre del 2014 no és ni de bon tros demolidor si es pren en compte el model que defensava el Govern. Ben al contrari, el Tribunal Constitucional només estima dos dels 5 arguments d'inconstitucionalitat que s'esgrimien en el requeriment de dictamen previ, i el que és més important, refrena clarament la possibilitat que existeixin batlles i magistrats substituïts que estiguin fora de la carrera judicial i als quals per tant, no se'ls apliqui l'article 90.1 de la Constitució segons el qual els jutges han de ser nomenats per períodes renovables de 6 anys, una opció que vostè precisament no defensava.

Finalitzo la meua intervenció agraïnt el vot favorable dels grups parlamentaris demòcrata i socialdemòcrata al Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia del 3 de setembre de 1993, i de la Llei 28/2014 del 24 de juliol qualificada de modificació de la Llei qualificada de la Justícia del 3 de setembre del 1993.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Bartumeu, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Bé, Sr. ministre, pensava que no em caldria tornar a intervenir però veig que sí.

Diu: "el juliol vam fer un mecanisme urgent, excepcional..." Miri, sí un mecanisme urgent, excepcional i no constitucional. Ja li han dit.

No es tancava el termini en el text que avui hem presentat, jo no necessito els seus agraïments, ja ho vaig dir en una sessió anterior, no els necessito pas ni els demano. Però clar, ja que reparteix agraïments crec que no hauria estat sobre de què hagués reconegut que en el text que vostè ha presentat i que ara nosaltres no votarem negativament sinó que ens abstindrem, no es tancava el termini global dels 6 anys en els nomenaments finals dels substituïts i es tancarà gràcies a una esmena transaccionada, es deixava el Consell Superior de la Justícia que pogués nomenar a dit magistrats emèrits com a substituïts fora del torn, i també s'ha tret del text, per tant, no cal que m'ho agraeixi però jo no li agrairé pas que vostè ho hagués posat al text.

Per tant, vostè vol defensar la bondat del seu text del 24 de juliol a peu i a cavall i vol reivindicar justícia dient que havia de dir que l'aute dels cinc arguments esgrimits per la persona o la institució que demanava aquest dictamen previ d'on només n'ha estimat dos.

Clar, miri, això va ser el mes d'octubre, no? La llei es va votar al juliol, el dia 9 de setembre vostè va fer una compareixença a la premsa en la qual va reivindicar i assegurar la bondat constitucional de tot, és a dir que segons vostè, no cinc, ni dos, cap, tot era constitucional. Bé, el Tribunal Constitucional ja ens ha posat a tots a lloc, que per això hi és, per això hi és. Ens ha posat a tots a lloc.

De moment ja que vostè parla de dos a cinc, jo li parlaré d'un a zero. Vostè deia que això era constitucional i li han dit que no, per tant estem un a zero.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algún altre grup desitja intervenir...

El Govern desitja intervenir...

Sr. ministre, teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Convé i està molt bé que vostè recordi que no només ha posat el Govern a lloc sinó que ens ha posat a tots a lloc, perquè li recordo que segons vostè i les esmenes que va presentar a la llei de modificació de la Llei qualificada de la Justícia per vostè eren cinc articles de la llei qualificada de la Justícia eren inconstitucionals, però, 7 articles de la Llei qualificada de la Justícia eren inconstitucionals i 5 altres articles de la Llei transitòria de procediments judicials que eren inconstitucionals, i al final ha

resultat que només un article de la llei qualificada de la Justícia era inconstitucional i encara parcialment.

I en segon lloc també, perquè en la motivació de les seves esmenes, però també en les successives intervencions que vostè va fer el proppassat 24 de juliol no es va cansar de dir i repetir que tots els jutges havien de ser nomenats per un període mínim de 6 anys. Quatre cops ho va dir, i he rellegit el diari de sessions. Doncs bé, tot al contrari del que ha dit el Tribunal Constitucional i del que avui aprovem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Bartumeu, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, molt breument, Sr. síndic.

Miri Sr. ministre, és que això ja comença a ser preocupant! Al Tribunal Constitucional i ha anat vostè, no hi he anat jo. És a dir li han portat a vostè, el seu text, el text que vostè va dir que era tot constitucional, jo li he dit i li reconec que ens han posat a tots a lloc però és que el Constitucional no s'ha dedicat a revisar el Diari de sessions, que té altra feina, ni les meves pobres intervencions. S'ha dedicat a revisar la seva magna obra legislativa i hi ha trobat inconstitucionalitat.

Un a zero, Sr. ministre.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

No hi ha més intervencions...

Doncs acabades les intervencions, obrim un breu termini de temps per votar.

(votacions)

Sr. secretari si voleu donar lectura del resultat, si us plau...

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

25 vots a favor i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat, declaro aprovat el projecte de llei.

Passem tot seguit al quart punt de l'ordre del dia.

4- Examen i votació del Projecte de llei dels transports per carretera.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí núm. 114/2014 del 24 de desembre.

Intervé per exposar l'informe de la comissió la Sra. Sílvia Calvó Armengol nomenada ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 11 de setembre Sindicatura va admetre a tràmit parlamentari el Projecte de llei de transports per carretera.

Els grups parlamentaris, en conformitat amb els articles 92 i 93 del Reglament del Consell General, van presentar-hi esmenes al seu articulat. En concret, 64 esmenes: 15 esmenes el Grup Parlamentari Demòcrata, 24 esmenes el Grup Mixt, i 25 esmenes el Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Projecte de llei i les esmenes a l'articulat presentades van ser tramesos a la Comissió Legislativa d'Economia el dimarts 9 de desembre.

La Comissió va iniciar els seus treballs el dijous 11 de desembre amb la meua nominació com a ponent, i va reunir-se els dies 17, 18 i 22 de desembre, per debatre i votar les esmenes presentades.

De les 64 esmenes presentades: 16 esmenes van ser aprovades per unanimitat, 2 esmenes va ser aprovades per majoria, 31 esmenes van ser transaccionades: 25 per unanimitat i 6 per majoria; 8 esmenes van ser rebutjades i 7 esmenes van ser retirades.

Així mateix, la comissió va acordar per unanimitat, adequar els aspectes gràfics i de presentació del Projecte de llei, a l'Acord del Consell General sobre l'estructura, el contingut i la forma de les lleis, del 18 d'abril del 2002, i corregir els errors ortogràfics i de referència detectats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a les intervencions per part dels grups. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

La fins ara legislació existent en temes de transport per carretera està composta per dues lleis, la Llei reguladora del transport públic de passatgers per carretera, de l'11 d'octubre de 1985, i la Llei sobre les condicions per a l'exercici de l'activitat de transport i de disposicions en matèria social en el sector del transport per carretera, del 4 de novembre de 1993, com també altra normativa vigent com ara reglaments, acords bilaterals i convenis internacionals subscrits pel Principat d'Andorra, tal i com queda especificat en l'exposició de motius.

Fins els moments actuals s'han produït modificacions de la realitat infraestructural sobre les quals dites legislacions incidien, provocant canvis que afectaven a diferents aspectes relacionats amb el transport.

Ens trobem canvis tècnics que obliguen a establir pautes amb les que fer front a necessitats de desplaçament que s'enquadren en una realitat sociològica molt diferent, i alhora legislar les variabilitats que es presenten en el transport per carretera fruit dels canvis generats.

Com també ens trobem que calen adaptacions del nostre marc jurídic a legislacions internacionals fruit dels convenis o directives europees que ens afecten.

La llei que avui es sotmet a consideració també permet regular activitats que no estaven previstes en la legislació actual, com ara el transport internacional de viatgers i el transport de mercaderies, nacional i internacional.

El nostre grup parlamentari amb voluntat de treball en positiu degut a la importància de la matèria tractada va presentar 25 esmenes, la majoria aprovades o transaccionades, i moltes de les quals en resposta a les converses amb els col·lectius de transportistes i amb el departament de transports del Govern als quals vull agrair la seva col·laboració.

Vull destacar l'esmena que incorpora un punt a on s'ha d'afavorir un sistema de transport de viatgers que permeti la no discriminació i l'assistència obligatòria a les persones amb discapacitat o amb mobilitat reduïda i així evolucionar cap a un sistema de transport públic accessible per a totes les persones amb discapacitat.

També s'han incorporat diferents esmenes per clarificar aspectes relacionats amb les autoritzacions i les concessions de transports de viatgers, i adaptant les seves definicions a la llei de contractació pública.

S'han transaccionat millores en les garanties econòmiques dels avals bancaris per les empreses de transports o de lloguer de vehicles degut al greuge que els ocasionava el compliment de dits avals.

El bon treball en comissió ha permès adoptar una esmena nostra que evita la creació d'una nova autoritat de transport i deixar les competències en el departament de transport actual.

El treball final, satisfactori pel nostre grup parlamentari, ens ofereix una llei que desenvolupa una ordenació del transport terrestre en el seu conjunt, estableix normes de condició en l'adjudicació o concessió, com també determina les competències de l'Administració general i comunal en temes de transport de passatgers, i finalment, també regula el lloguer de vehicles amb i sense conductor evitant la competència deslleial amb el col·lectiu dels taxis.

Per tot l'exposat, el nostre grup parlamentari votarà a favor del Projecte de llei dels transports per carretera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Té la paraula la consellera Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

La necessitat de regular el transport per carretera ha estat reconeguda pels diferents sectors. Sembla ser que hi ha satisfacció de manera general i més essencialment en la regulació del sector del transport de les mercaderies aportada pel projecte de llei que avui debatem.

El nostre grup parlamentari ha presentat 25 esmenes a la llei i ha donat suport en comissió legislativa a esmenes i transaccions dels altres grups parlamentaris que al nostre entendre aportaven millores a la llei.

Ens felicitem que a través d'una esmena nostra, acceptada pels altres grups parlamentaris, haguem aconseguit fer desaparèixer la possibilitat de llogar un vehicle per poder efectuar el transport privat complementari. Aquest tipus de transport és aquell que efectua una empresa com a complement de la seva activitat principal. En el cas del transport privat complementari de viatgers els usuaris han de ser els clients de l'empresa o de l'establiment i el servei ha de ser gratuït i no pot ser facturat. Pensem que de no haver sigut així la competència deslleial cap al servei de taxis hauria sigut massa fàcil i fragant.

Per tant, ara qui vulgui oferir aquest servei, per exemple, els establiments hotelers ho podran fer

sempre i quan tinguin els vehicles propietat de l'empresa, matriculats a nom seu i que disposin de conductors qualificats segons indiquen els articles de la Llei del transport.

També ens satisfà el canvi de consideració del transport escolar, -que ara si avui s'aprova aquesta llei-, serà considerat transport públic i no privat com es pretenia inicialment en el projecte de llei. El transport sanitari ara també podrà tenir la consideració de transport públic ja que així es va acordar en comissió parlamentària.

Malgrat una definició més que confusa dels conceptes públic i privat en l'article de la llei, considerem que definir aquests transports com a públics es justifica d'una part pel finançament que hi aporta l'Estat i a més entenem que aquesta qualificació hauria de donar un millor servei als usuaris.

Ara bé, tal i com ja vam manifestar a través de les nostres esmenes en aquest projecte de llei ens preocupa l'aparició de la figura del cotxe de lloguer amb conductor. Moltes de les esmenes socialdemòcrates han anat en la lògica d'eliminar aquesta figura tal i com la defineix el projecte de llei. No estem oposats al que sembla correspondre a una necessitat que s'adreça essencialment a una clientela de luxe. Estem d'acord en què si no es disposa actualment d'una flota suficient de cotxes de qualitat per atendre aquest mercat cal treballar perquè es pugui oferir aquest servei de manera satisfactòria i donant facilitat als professionals que ja existeixen.

Ara bé, el que no entenem és per què no s'ha cobert aquest buit a partir de la figura del taxi, i m'explicaré.

En el reglament del taxi del 19 de febrer del 2014, es defineix el servei de taxi com el transport públic de persones per carretera fet amb un vehicle turisme idoni per transportar entre cinc i nou passatgers inclòs el conductor, tots ells asseguts d'acord amb un contracte per cada viatge i amb l'aplicació de la tarifa de preus per unitat de temps, distància quilomètrica o viatge determinat.

Actualment, hi ha dues modalitats d'explotació i així estan definides en l'article 6 del reglament: el taxi ordinari interurbà i el taxi col·lectiu que es divideix en taxi en taxi col·lectiu regular i taxi col·lectiu ocasional.

Aquest darrer és el que es presta d'acord amb una demanda específica de l'usuari sense que sigui subjecte ni a dates, ni horaris, ni freqüències, ni itineraris, ni parades prèviament establertes. L'article 64 del mateix reglament dicta que el ministeri competent ha de definir els requisits, característiques i dimensions per a cadascuna de les modalitats de

taxis. Per tant, entenem que no hi havia cap impediment tècnic per incloure aquest servei en la categoria de taxis, eventualment, modificant el seu reglament si era necessari o fins i tot definint en aquesta llei la figura del taxi de luxe. En lloc d'això el govern de DA amb el suport del grup parlamentari introdueix en la llei un nou títol buit anomenat lloguer de vehicles amb conductor quan ja existeix el títol III, sobre el servei de taxi. Ja vam manifestar en comissió que no enteníem les diferències que podien justificar l'aparició de la figura del cotxe de lloguer amb conductor en relació amb la figura del taxi. Ens preocupen els estralls que aquesta nova figura pot fer en el món dels taxis i en el transport de viatgers. La necessitat de crear els taxis de luxe hauria pogut incitar a certs empresaris del taxi a renovar els seus vehicles o bé a crear noves llicències en aquesta categoria. En lloc, d'això apareix el vehicle de lloguer amb conductor. En la llei, en quatre articles es defineixen els requisits que s'exigiran als empresaris dels vehicles de lloguer amb i sense conductor i dels quatre, només un és específic al lloguer de vehicles amb conductor i està definit en l'article 84. Se li demanarà a l'empresari del lloguer de vehicles el mateix criteri d'honorabilitat definit en l'article 22, per tots els tipus de transports i caldrà que disposi d'un mínim de cinc turismes de gamma alta i d'un mínim de tres conductors assalariats a l'empresa per a la categoria del lloguer de vehicles amb conductor. Tanmateix i específicament pel lloguer de vehicles amb conductor només caldrà que les empreses disposin del registre de comerç corresponent i dels requisits establerts en l'article 17 pels conductors de l'empresa.

En contrapartida, les exigències i obligacions que es demanen als empresaris del taxi són importants. Entenem que la feina efectuada pot ser la mateixa en ambdós categories i per tant no considerem justa la diferència de regulació.

L'article 52 de la llei a debat avui deixa ben clar que els titulars de les llicències de taxi han de complir les obligacions i les responsabilitats establertes en el reglament del taxi. Aquest reglament es compon actualment de cent trenta-cinc articles, recordo que quatre articles únicament regulen el lloguer de vehicles amb i sense conductor i que en la llei no s'encomana cap reglament per aquest títol buit.

Com a objecte principal el reglament del taxi regula l'accés a la titularitat de les llicències de taxi, article 1. Aquestes s'atorguen per un període de deu anys i són prorrogables per un període de deu anys i són prorrogables per períodes de deu anys segons dicta la nova Llei de transports i l'article 22 del reglament. En contrapartida cap llicència està prevista en el cas dels empresaris dels cotxes de lloguer amb

conductors. En la categoria T o I que correspon al taxi ordinari interurbà, l'augment o la disminució de torns no es pot fer sense l'autorització prèvia del ministeri competent i les possibles modificacions s'han d'inscriure en el registre de gestió de llicències de taxi, i així ho diu l'article 8 del reglament. Tot i que és cert que dins dels quatre articles que regulen en el Projecte de Llei del transport de carretera la figura dels vehicles de lloguer amb conductor o sense es deixa clar que el vehicle de lloguer no es podrà parar en una parada de taxi i que caldrà formalitzar per escrit el lloguer del vehicle amb conductor o sense. Per la resta no es limita en res la potestat d'aquesta figura de fer qualsevol servei de transport de persones.

I continuo.

Les llicències d'exploració necessàries per cobrir la demanda del servei són fixades per Govern que les atorga per concurs públic, i així ho diuen els articles 18 i 20 del Reglament, podent demanar Govern proves d'idoneïtat escrites i orals i podent revocar aquestes llicències d'exploració en certes condicions.

En el cas de la nova figura del vehicle de lloguer amb conductor no sembla contemplar-se cap prova d'idoneïtat per als conductors de les empreses de lloguer.

Així doncs el nostre grup parlamentari, tot i mantenint la conformitat amb el fet de potenciar la figura del transport de luxe, no comparteix la manera de fer-ho del Govern i del grup parlamentari que li dona suport.

Estem convençuts que es podia haver creat una nova categoria de taxi amb requisits més estrictes en relació a la formació requerida, a la vestimenta del conductor, als requisits del vehicle o a d'altres coses.

Ens preocupen els efectes d'aquesta nova figura per als empresaris del taxi que molts d'ells que no tindran els mitjans... perdó, els mitjans econòmics per acollir-se a aquesta nova categoria i que molt probablement veuran baixar la seva clientela per l'aparició d'una nova competència molt menys regulada que la seva.

Em sembla que aquesta Llei pot perjudicar el sector del taxi.

Tanmateix, avui hem decidit donar suport a aquesta llei perquè era esperada per molts sectors des de fa molts anys però ho fem deixant paleses les nostres reserves en relació als dubtes que ens genera l'aparició de la figura del vehicle de lloguer amb conductor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la consellera Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra el Projecte de Llei dels transports per carretera.

La carretera és el principal mitjà de transport de passatgers i de mercaderies de la Unió Europea. Andorra, fins ara, és l'únic.

El desenvolupament d'aquest sistema de transport ha de complir els requisits essencials de seguretat millorant les condicions de treball i la qualificació professional dels transportistes i també de tenir en compte el medi ambient.

Tal com queda recollit a l'exposició de motius de la Llei, el transport no és només un bé subjecte a les normes de mercat sinó que també és un servei d'interès general al servei dels ciutadans.

En el nostre cas era necessari actualitzar la regulació tant del transport de mercaderies com del transport de viatgers. És el que fa aquesta Llei integrant entre altres els aspectes legislatius previstos a la Llei de l'any 85 relatiu al transport públic de passatgers i a la Llei de l'any 93 que regulava l'accés a la professió del transport de viatgers i mercaderies.

A més, permet regular aspectes no previstos a la normativa actual com el transport de viatgers internacionals i el transport de mercaderies nacional i internacional.

Aquesta Llei regula les condicions de treball del sector i els requisits dels conductors: certificats mèdics, formació... tots dos aspectes necessaris per la millora de la seguretat de la carretera.

Així mateix, defineix les condicions per exercir l'activitat de transportista fixant uns requisits mínims per a la capacitació professional i la capacitat econòmica de les empreses i la seva responsabilitat.

D'altra banda, regula les condicions del transport discrecional de viatgers i del transport públic nacional regular, essent aquest últim considerat un servei públic. Tracta del transport públic internacional que requerirà d'una autorització i regula també el servei de taxi i les empreses de lloguer de vehicles amb conductor o sense.

Finalment, regula el transport públic de mercaderies i el transport privat així com els transports específics.

El text aposta per una obertura controlada del sector del transport que permetrà assegurar la qualitat del

servei en benefici dels usuaris, la seguretat a la carretera i alhora millorar les condicions de treball de les persones que es dediquen al transport de mercaderies o de viatgers.

És una llei que el sector demana fa anys i, de fet, els contactes que hem mantingut amb els diferents col·lectius implicats ens han fet valorar la importància que té aquest text pels empresaris transportistes del país.

El treball en comissió no ha modificat el fons del text però sí que ha ajudat a clarificar-lo afegint algunes definicions i millorant la redacció d'alguns articles. Gràcies a les nostres esmenes s'han reforçat alguns principis com: el fet d'evitar duplicitats dels serveis vetllant així per millorar l'eficiència al servei públic; igualment s'ha garantit la continuïtat del servei fins l'entrada en funcionament de les noves concessions o autoritzacions en benefici dels usuaris; s'han ajustat també garanties que demana l'Administració per no gravar massa les empreses al sector; i, finalment, s'ha vetllat perquè els transports privats complementaris, com poden ser els transports que ofereixen els hotels als seus clients, no representin una competència pel sector del taxi reforçant la seva regulació, això gràcies a una esmena del Grup Parlamentari Socialdemòcrata però també, Sra. Gili s'ha oblidat, gràcies a una esmena nostra que s'ha aprovat també per unanimitat.

Pel que fa a la figura del vehicle de lloguer amb conductor, -que ha esmentat amb molt detall la consellera Gili-, el nostre grup parlamentari entén que aquest servei no fa competència al servei del taxi. D'entrada... -perquè també ho ha expressat la consellera-, la clientela no és la mateixa que la del taxi, és un servei més personal i exclusiu que pot permetre donar resposta a la demanda de clients amb un elevat poder adquisitiu. En un país turístic com el nostre que pretén atraure diversos segments de clientela es tracta, sense dubte, d'una bona figura com a servei complementari del taxi.

Vull recalcar, en aquest sentit, -i ho faré breument-, que la Llei preveu uns requisits molt diferents pel que fa als vehicles de lloguer de conductor i el del taxi.

D'entrada, els vehicles emprats per la figura del "vehicle de lloguer amb conductor" han de ser qualificats de gamma alta pel fabricant i han de tenir una antiguitat màxima de quatre anys. El vehicle no va retolat i no pot parar en una parada de taxi. D'altra banda, els conductors han de complir els requisits de formació que estipuli el ministeri competent, i finalment, el lloguer d'un vehicle amb conductor s'ha de formalitzar per escrit entre la persona que demana el servei i l'empresa que

l'ofereix. Ni les condicions, ni els requisits, ni el funcionament del servei d'un lloguer de vehicle amb conductor són, doncs, com el del taxi.

Abans d'acabar la meua intervenció voldria felicitar el ministre per la signatura del Conveni pel transport internacional per carretera, un conveni que dona seguretat jurídica a unes pràctiques existents i que permetrà a les empreses del país d'ampliar els seus serveis. Amb aquest Conveni internacional i amb la Llei que avui votem en aquesta Cambra es farà possible un transport per carretera de qualitat, més segur i més competitiu.

És per aquest motiu que el nostre grup parlamentari votarà a favor del Projecte de Llei de transport per carretera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest és el darrer projecte de Llei que tinc l'honor de presentar en aquesta legislatura, i permeteu-me dir que és una especial satisfacció que aquest coincideixi amb la Llei dels transports per carretera.

Andorra disposarà finalment amb la votació per assentiment, del Consell, d'una Llei dels transports per carretera. Vull agrair sincerament el vot favorable dels tres grups parlamentaris que donaran suport a aquest important Projecte de Llei i tant esperat.

No deixa de ser curiós que en un país com Andorra on l'únic mitjà de transport, fins al moment, de persones i de mercaderies, és la carretera, no existís fins ara cap regulació general del transport de mercaderies. I pel que fa al transport de persones, el marc vigent, la Llei reguladora del transport públic de passatgers per carretera data de l'any 85, és a dir de fa 30 anys.

Avui tenim doncs, l'oportunitat de dotar al transport d'una nova regulació, d'una Llei necessària i esperada pel sector, una norma moderna adaptada a Andorra i que té en compte les directrius europees en aquesta matèria.

Permeteu-me també recalcar que molt sovint, no es valora prou la importància del sector del transport. Un sector discret i imprescindible que assegura l'aprovisionament de pràcticament tots els béns de

consum de la societat i economia andorranes, un sector que engloba desenes d'empreses, treballadors autònoms, persones i famílies que fan possible que cada dia, el nostre país disposi de tots els productes en benefici de la població local i dels nostres visitants, i unes empreses de transport de passatgers que assegurin la mobilitat dels passatgers nacionals i turistes. Per tant, podem dir que el transport és un servei d'interès general en benefici de tots els ciutadans.

Era doncs molt necessari establir un nou marc jurídic que inclogués totes les activitats de transport: mercaderies i passatgers. En aquest sentit, la Llei regula, ordena i actualitza la normativa tant en l'àmbit del transport nacional com del transport internacional. Es deroguen les lleis vigents de 1985 i 1993, i es formula una nova norma que contempla la regulació de tot el transport, tenint en compte també els acords bilaterals i convenis internacionals subscrits pel Principat d'Andorra, i la normativa europea existent.

Els principis que motiven la Llei són principalment tres:

- El primer, regular les activitats no contemplades en la legislació vigent, com el transport internacional de viatgers, transport nacional i internacional de mercaderies;
- El segon, adaptar i actualitzar la normativa existent;
- I, en tercer lloc, dotar de seguretat jurídica a tots els actors que intervenen en el transport, com per exemple establint l'obligació de disposar d'un contracte de transports i d'unes assegurances obligatòries.

La Llei permet distingir dos grans àmbits de regulació: el transport de persones i el transport de mercaderies.

Pel que fa al primer, el de passatgers o persones, la Llei regula el transport públic nacional regular i discrecional de viatgers, així com el transport internacional de viatgers, que requereix una autorització prèvia administrativa. Així entre altres, la Llei permet atorgar les autoritzacions i concessions pels serveis públics regulars nacionals, i com a novetat important, regula el contracte de transport i la responsabilitat de les empreses de transport i el seu assegurement.

Pel que fa al servei del taxi, la Llei reprèn la regulació general del Reglament del taxi, comentat per la Sra. Gili, vigent pel que fa a les disposicions sobre les llicències de taxi, els vehicles, les tarifes i les obligacions, responsabilitats i explotació del servei del taxi.

La protecció del servei de taxi es reforça, es reforça la protecció amb la regulació per primera vegada dels serveis de transport privat complementari, com per exemple els que realitzen els establiments hotelers per als seus clients. En aquest cas, s'inclouen, com també s'ha dit, noves condicions i requisits per al transport privat complementari, com l'antiguitat, l'establiment d'una antiguitat màxima dels vehicles, la retolació i identificació del vehicle a nom de l'empresa, o l'obligatorietat de disposar del permís de conduir B2 pels seus conductors.

Finalment, en consonància amb els països veïns, la Llei també regula l'activitat de lloguer de vehicles sense conductor sota certes condicions.

Entenc de la vostra intervenció Sra. Gili, que no esteu oposats a aquesta regulació, que compartiu el fet de què es reguli un servei exclusiu del lloguer de vehicles amb conductor. És un servei exclusiu. Entenc, entenc bé segurament el fet de què no compartiu que estigui desvinculada de la regulació al capítol del taxi. Tot i així heu comparat la reglamentació d'un Reglament del taxi amb la Llei del transport. Una Llei que és evident, és cert que en aquest apartat de la regulació dels vehicles sense conductor, amb conductor perdó, no estableix un desenvolupament reglamentari específic en aquest apartat però la Llei preveu en la Disposició final primera que es pugui fer un reglament d'aplicació o reglaments d'aplicació que desenvolupin per tant aquestes normes i és evident que aquest lloguer de vehicles amb conductor estarà desenvolupat en un reglament que equipara les condicions actuals dels taxistes amb les dels conductors del lloguer de vehicles amb conductor. Per tant, tranquil·litzar el sector del taxi perquè en qualsevol cas no és una competència directa que es farà sinó una competència complementària i ells mateixos podran optar a tenir aquest tipus de servei de lloguer de vehicles amb conductor si ho consideren pertinent. Per tant precisar i tranquil·litzar el sector que aquest servei és complementari i podran també optar a un reglament específic que regula les condicions que poden optar per tenir un vehicle de lloguer amb conductor.

Pel que fa al segon gran àmbit, el transport de mercaderies, la Llei regula també per primera vegada aquest sector, amb un règim d'autoritzacions en el transport internacional. S'estableix l'obligació de disposar d'un contracte de transport de mercaderies i de la carta de port, que dóna fe de l'existència del contracte de mercaderies, dels seus termes i condicions, i de la recepció de les mercaderies per part del contractista. Es regulen les obligacions i les responsabilitats dels transportistes i ordenants, i també del seu assegurement i del transport successiu.

La Llei també defineix diferents modalitats de transports específics, com l'escolar, els transports sanitaris, els de mercaderies perilloses, els de mercaderies peribles i l'assistència en carretera o el transport de fons, -necessari per complir amb les disposicions de l'Acord Monetari-, el transport de residus o el transport d'animals vius.

Adicionalment, la Llei tracta de la necessària cooperació entre transportistes i administracions, per subvenir a situacions d'emergència o urgència, així com l'eficiència en la gestió dels serveis.

També regula l'activitat del transport organitzada per mediadors, com ara les agències de viatges i els operadors terrestres. I un Títol de la Llei estableix les condicions que han de disposar les estacions de transport, les parades d'autobús, de taxi i els punts d'estacionament de càrrega i descàrrega.

Vull agrair per fer aquest treball, la implicació del departament d'Indústria i en particular de la Directora d'Indústria i del seu responsable de Transports. Agrair la col·laboració també rebuda per part de les associacions de transportistes de viatgers d'Andorra, de l'Associació de transportistes de mercaderies i de carburants d'Andorra, i les associacions de taxistes.

Vull agrair també l'esforç de la Comissió d'Economia, en un moment d'alta intensitat legislativa, que ha millorat i clarificat amb les esmenes introduïdes, el contingut de la Llei i que ha fet possible poder aprovar aquest text en l'última sessió de Consell General. I aprofito per reconèixer i agrair l'impuls i el lideratge de la presidenta de la Comissió d'Economia, Sra. Silvia Calvó i de tots els membres de la Comissió pel seu treball i alta implicació en el decurs d'aquesta legislatura.

Senyores i Senyors consellers, escau recordar també avui que, aquesta passada setmana, s'ha firmat el Conveni de transports per carretera entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya, en presència del president espanyol, el Sr. Mariano Rajoy. Un Acord que amplia els Convenis bilaterals que ja disposava Andorra amb la República Francesa i la República Portuguesa. El Conveni de transports amb Espanya estableix unes millors condicions de seguretat i de competitivitat pels transportistes andorrans, amb la possibilitat de realitzar en els transports de mercaderies, un cabotatge en territori espanyol, i amb la regulació de la reciprocitat de les autoritzacions administratives.

Sens dubte haurà estat un gran any per al sector dels transports, el Conveni amb Espanya i aquesta Llei dels transports ofereixen un nou marc de seguretat i d'oportunitats per a aquest sector.

I no voldria acabar sense fer un homenatge, en aquest any fructífer pel sector del transport, a totes les persones i els pioners d'aquest sector, que han possibilitat el progrés i el desenvolupament de la societat i de l'economia andorrana, al llarg de la història i en particular dels últims 100 anys.

Per això, i per acabar Sr. síndic, permeteu-me citaré dos referències bibliogràfiques.

La primera apareix al Manual Digest, en la màxima 26, que es refereix indirectament al sector del transport. La Màxim 26, curta, diu "*Afavorirals Treballadors, singularment als pagessos, y patrocinar als Mercaders.*" La màxima diu el que diu però el comentari de la Màxima cita: "*Despues dels Pagessos, los Mercaders y negociants deuen ser afavorits, y patrocinats; perquè ab sa industria se trau dela Republica lo que sobra en ella, y entra lo que falta, y esta abastada de todas las Cosas, y per medi de ells hi ha Comunicacio entre diversas naciones, y Cambi de unas mercaderias ab otras.*"

Sens dubte, tota una declaració sobre la importància del sector dels transports i de la necessitat d'afavorir-lo. I no hi ha dubte que amb aquest Conveni amb Espanya i amb aquesta Llei haurem contribuït a patrocinar el sector dels transports i tota l'economia andorrana.

I la segona, l'última. És una al·legoria al que es podrien considerar els primers transportistes, els traginers.

Citaré un fragment del llibre titulat "*Les Valls d'Andorra: del Segre a l'Arieja a través d'Andorra*", una edició de 1906. Un llibre del qual recomano la lectura i que vol ser una mena de guia turística del moment, que informa als aventurers i excursionistes, del viatge des de Barcelona fins a Andorra, i en el que es fa una extensa descripció, amb fotografies i un mapa, dels atractius i de vegades no tant atractius, del que un viatger trobarà a Andorra, amb un relat de la vida de la població, dels paisatges i dels monuments andorrans. Detalla amb precisió la durada de tots els trajectes dins del país i també amb l'exterior. L'any 1906, el trajecte entre Andorra i Barcelona, era de 22 hores i passava per anar amb tren fins a Calaf, amb diligència de cavalls de Calaf a la Seu, i amb animal de sella de la Seu a Andorra la Vella. Uns animals de sella, que acostumaven a ser matxos menats per traginers. Al final del llibre, en un capítol titulat "*Noticias y datos que interesen als excursionistes*", apareix un apartat que tracta de "*Guies i cavalleries*", i que diu: "*El preu dels guies es de 5 ptes. per dia, essent costum fer-los la vida [la manutenció]. Els traginers són honrats, amables i servicials quasi bé tots. Els millors que poden trobar els excursionistes per servir-se d'ells, a Andorra y les*

Escaldes, són, en primer terme, el conegut Cisco de Sans (Andorra), el qui té el millor bestiar y es el més seriós, servicial y menys explotador (diu no es andorrà). A qui segueixen els coneguts amb el nom de Botiguer nou (Andorra), y en Cametas y l'Emili de les Escaldes. Són també recomanables a Ordino en Ventura y a Canillo el Rector."

De ben segur que amb aquest esperit de servei, els traginers andorrans han contribuït al progrés del nostre país, i els seus hereus, successors, els transportistes actuals, en són uns bons successors i gestors del seu llegat, i des d'avui, amb aquesta Llei, tenen més seguretat i noves oportunitats.

Enhorabona al sector del transport.

Gràcies senyor síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions.

Algun grup desitja intervenir....

Bé si no hi ha més intervencions....., perdó, Sra. Rosa Gili teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic, seré breu. No voldria allargar-ho més del necessari.

A veure, només dir que hem sentit el compromís que ha agafat el Sr. ministre per regular per reglament aquesta nova figura del lloguer de vehicles amb conductor. Continuem sense entendre massa el perquè no s'ha optat per regular-ho de manera conjunta amb el taxi, però bé malgrat tot ens alegrem d'això i pensem que serà la manera de tranquil·litzar segurament moltes persones que treballen al voltant d'aquest món. Pensem que és de justícia que les exigències siguin les mateixes entre les dos figures perquè malgrat el que diu la Sra. Calvo no tenim clar quina ha de ser la clientela, és a dir de quina manera definim quina ha de ser la clientela del taxi que coneixem fins ara de la que hauria de ser ara. I per tant, entenem que com a mínim les exigències han sigut les mateixes i bé aquí Govern té més elements per valorar-ho però potser fins i tot podrien arribar a ser una mica més importants tal i com ho deia abans, justificant-ho pel fet que ens dirigim a una clientela d'alt poder adquisitiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Per part del Govern....

Bé, si no hi ha més intervencions i si no hi ha objeccions tampoc, proposo l'aprovació del Projecte de Llei per assentiment.

Declaro aprovat el Projecte de Llei.

Abans de passar al cinquè punt de l'ordre del dia, se suspèn la sessió durant un quart d'hora.

(Se suspèn la sessió)

(Són les 18.05h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 18.36h)

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia:

5- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Protocol núm. 15 que esmena la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, fet a Estrasburg el 24 de juny del 2013.

La Proposta de ratificació fou publicada en el Butlletí número 100/2014 del 4 de desembre i no s'hi ha formulat cap esmena.

Per part del Govern, alguna intervenció.....

Té la paraula el ministre, Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Bé, gràcies Sr. síndic.

Avui sotmetem a votació la Proposta de ratificació del Protocol núm. 15 que esmena la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, que es va obrir a signatura a Estrasburg el passat 24 de juny del 2013.

El Principat d'Andorra és part, és estat part d'aquesta Convenció des del 22 de gener del 1996. Aquesta Convenció ha estat sotmesa al llarg dels anys a diverses modificacions, processos de reforma mitjançant la incorporació de protocols addicionals similars al que avui tenim a l'ordre del dia i concretament els protocols número 11 i número 14 que Andorra ja ha ratificat en el passat. Aquestes modificacions han anat tenint una doble finalitat. La primera, la d'ampliar el nombre i la qualitat dels drets protegits i després també millorar el sistema del control jurisdiccional.

El Protocol número 15 que esmena la Convenció, va ser signat a Estrasburg per l'ambaixador Dallerès el juny del 2013, i va néixer amb la vocació de potenciar l'eficàcia del Tribunal Europeu dels Drets

de l'Home. Aquest instrument jurídic se centra en determinades disposicions fruit del procés de reforma de l'esmentat Tribunal, iniciat el febrer del 2010 durant la conferència d'alt nivell sobre el futur del tribunal celebrada a Interlaken sota la presidència suïssa del consell de ministres.

Posteriorment les conferències d'Izmir i de Brighton van concretar les propostes relatives a la reforma del Tribunal que han quedat recollides en aquest text. Andorra va introduir en el programa de la seva presidència del comitè de ministres del Consell d'Europa de novembre 2012 fins a maig del 2013 la prioritat comuna amb la Troica juntament amb Armènia i Àustria de donar seguiment i compliment a les decisions contingudes en les declaracions i en els plans d'accions d'Interlaken, d'Izmir i del mateix Brighton.

El text compta amb nou articles, el primer, en primer lloc s'inclou un nou paràgraf en el preàmbul de la Convenció que recull el principi de subsidiarietat i que fa referència a la doctrina del marge d'apreciació que tots els estats prenen o tenen quan prenen mesures legislatives, administratives o judicials en l'àmbit dels drets humans. Fins ara els estats disposaven d'aquesta, a la pràctica d'aquest marge d'apreciació però no estava reconegut en el si del text de la Convenció.

En segon lloc, fixa a 65 anys l'edat màxima perquè els candidats a jutge del tribunal puguin ser candidats amb la intenció de què puguin complir els seus mandats de nou anys amb unes condicions òptimes d'edat i de servei. També se suprimeix la possibilitat que tenen les parts d'oposar-se a la decisió d'una sala i de remetre un cas a la gran sala. Amb aquesta reforma així s'agiliten els tràmits i s'evita allargar el procediment de resolució d'un cas.

Així mateix, es redueix de sis a quatre mesos el termini per presentar una demanda del mateix Tribunal Europeu un cop obtinguda la decisió definitiva del tribunal nacional. Amb aquesta reducció s'escurça per tant el temps amb què els ciutadans han d'esperar també per obtenir una decisió del propi tribunal.

Finalment el Protocol número 15 permet simplificar el criteri d'inadmissibilitat quan el cas portat davant del tribunal no sigui d'importància jutjada suficient. De fet, es pretén donar així més efecte a la màxima que el Tribunal Europeu dels Drets de l'Home no ha de tractar temes trivials o temes poc importants.

Per tant, d'acord amb l'exposat anteriorment, demano al M. I. Consell General el seu suport i el seu vot favorable a la Proposta de ratificació del Protocol número 15 que esmena la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats

fonamentals, obert a signatura a Estrasburg el 24 de gener del 2013.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem al torn d'intervencions dels grups.

Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la consellera Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El desenvolupament de la jurisdicció del Tribunal Europeu dels Drets Humans a partir de l'entrada en vigor del Protocol número 11, el 1998, ha donat lloc a un procés de reforma del tribunal, i els seus últims exponents són el Protocol 15 i 16 relatiu al procés de reforma del Tribunal Europeu dels Drets Humans. En les conferències d'Interlaken el 2010 i Esmirna el 2011, els Estats membres van acordar que era essencial reforçar el mecanisme de supervisió del Conveni, per assegurar la seva efectivitat a llarg termini. La Declaració adoptada en la Conferència de Brighton de 2012 contenia un nombre de propostes per assegurar l'èxit d'aquesta reforma, de la qual el Protocol número 15 és conseqüència directa.

Durant la presidència andorrana del Consell d'Europa es van aconseguir fites importants, i la concreció de les propostes de Brighton en els protocols 15 i 16 és una de tantes.

Tots dos Protocols persegueixen dos objectius: d'una banda, millorar el procediment davant el Tribunal, als efectes de procurar una ràpida resolució dels casos davant seu plantejats; i de l'altra, promoure un diàleg amb les autoritats nacionals, amb l'objecte de facilitar la protecció dels drets humans a nivell nacional.

Dins d'aquest esquema, el Protocol 15, l'adhesió al qual avui es sotmet a aquesta Cambra, posa l'accent en la importància dels conceptes de subsidiarietat i marge nacional d'apreciació que s'inclouen com a canvis en el preàmbul del Conveni, alhora que introdueix diverses reformes en el procediment davant del tribunal.

A més, aquest Protocol d'esmena simplifica el procediment de declaració d'incompetència per una Cambra a favor de la Gran Sala eliminant així el dret de veto que tenia l'Estat demandant, i s'escurça, de sis a quatre mesos el termini en el qual una aplicació pot ser portada davant el tribunal després que tots els recursos interns s'hagin esgotat. També elimina un dels límits de les competències de la Cort per

rebutjar un cas trivial; en l'actualitat la Cort no pot acomiadar un cas sobre aquesta base si la queixa no ha estat degudament considerada per un tribunal nacional.

S'elimina també la clàusula de salvaguarda que impedia que no fossin admeses les demandes per falta de perjudici important.

Aquestes i altres modificacions varen ser acordades pels estats membres en la Conferència d'Alt Nivell sobre el Futur del Tribunal Europeu de Drets Humans, celebrada a Brighton, -com he comentat abans-, del 18 al 20 d'abril de 2012. Tot i que finalment no es van consensuar les propostes més restrictives plantejades pel Regne Unit, tampoc es varen concretar mesures per facilitar el treball del tribunal que pateix una gran sobrecàrrega de demandes.

Vull destacar i agrair la participació andorrana de l'ambaixador d'Andorra i dels membres de la Representació Permanent d'Andorra a Estrasburg en dita reunió per afavorir el debat i ser proactiva.

El nostre grup parlamentari votarà a favor de l'adhesió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Té la paraula la consellera Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari donarà avui suport al Protocol núm. 15 que esmena la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, fet a Estrasburg el 24 de juny del 2013. Ho farem tal com ja ho hem fet amb d'altres convenis internacionals provinents dels organismes del Consell d'Europa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem al torn del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula el conseller Josep Anton Bardina.

El Sr. Josep Anton Bardina:

Gràcies Sr. síndic.

El 22 de gener de l'any 1996 entrava en vigor al Principat d'Andorra la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals. Aquesta Convenció és el pilar fonamental sobre el qual s'edifica tota l'estructuració de protecció i promoció dels drets humans que el Consell d'Europa ha anat desplegant al llarg dels anys amb l'objectiu de garantir dins l'espai europeu una democràcia real i el ple respecte i reconeixement dels drets humans. Drets tan bàsics i tan importants com el dret a la vida, la prohibició de la tortura, de l'esclavatge, del treball forçat dret a la llibertat i a la seguretat, el dret a un procés just, el dret a la llibertat de pensament, de consciència, de religió o de la llibertat d'expressió. Drets, alguns d'ells, que hem pogut veure com aquests darrers dies han estat trepitjats, anul·lats i menystinguts en mans del fanatisme i del terrorisme al nostre Estat veí del nord.

El 4 de novembre de l'any 1950, aquesta Convenció s'obria a la signatura per part dels estats membres. Podem dir que des d'aquella data i fins als nostres dies, aquesta normativa no ha fet més que evolucionar i engrandir-se, i ho ha fet incorporant diferents protocols addicionals que pretenen d'una part ampliar el nombre i la qualitat dels drets que es protegeixen i, d'una altra, millorar el sistema de control jurisdiccional amb la potenciació del Tribunal Europeu dels drets de l'home.

El Protocol número 15 que avui es proposa aprovar a la seva ratificació, Protocol que es va fer a Estrasburg el 24 de juny del 2013 i que Andorra va signar el mateix dia, persegueix precisament potenciar l'estructuració i l'eficàcia del Tribunal Europeu dels Drets de l'Home. No és la primera vegada que es creen protocols que persegueixen la mateixa finalitat. Així, el Protocol número 11, en vigor des de l'any 98 i el Protocol 14, en vigor des del juny del 2010, persegueixen ambdós el reforçament i l'eficàcia del tribunal.

El primer, el número 11, va simplificar l'arquitectura del sistema de protecció dels drets humans, escurçant la durada dels procediments. El segon, el número 14, ha contribuït a la disminució de demandes individuals, podent resoldre amb una única resolució pilot tots els casos basats en la mateixa violació de drets o llibertats fonamentals.

Malgrat tots els aspectes positius que han aportat els dos protocols que acabo de citar, el funcionament del Tribunal Europeu dels Drets de l'Home s'ha vist contínuament sobrepassat per la immensa quantitat de demandes individuals que els ciutadans europeus presenten a diari davant d'aquesta institució. Només cal veure el canvi substancial que representa el nombre absolut d'habitants dels 14 països membres

del Consell d'Europa l'any 1950 davant del nombre d'habitants dels 47 països que el conformaven el 2007. El gran nombre de casos als que ha de donar resposta el tribunal dificulten greument la seva eficàcia i minen la seva credibilitat, sobretot pel que fa al termini i a la durada dels procediments.

Davant d'aquesta situació, els països membres del Consell d'Europa hem continuat treballant en la reforma d'aquest tribunal, i és aquest treball el que ens ha donat com a fruit el Protocol número 15 que avui presentem per a la seva aprovació. En les anteriors intervencions s'hi han explicat el contingut d'aquest Protocol que amb molt pocs articles introdueix canvis menors, però que un cop entrin en vigor, -i això serà quan tots els estats membres l'hagin signat-, aportarà més agilitat i rapidesa en la resolució dels casos pendents que a finals de l'any 2013 superaven els 100.000 expedients.

Amb la ratificació d'aquest protocol, Andorra continua amb la seva tasca iniciada l'any 1996 d'incorporar progressivament dins del nostre ordenament jurídic aquests nous instruments del Consell d'Europa, avançant de manera ferma i decidida la protecció i el respecte dels drets humans, i en aquest cas concret, millorant l'eficàcia del Tribunal Europeu dels drets humans mitjançant l'agilització dels seus procediments interns.

Davant de tot l'exposat i com no pot ser d'una altra manera, el Grup Parlamentari Demòcrata donarà el seu total suport a l'aprovació de la ratificació del Protocol núm. 15 que esmena la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé acabades les intervencions i si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació de la Proposta per assentiment.

Declaro aprovada la Proposta de ratificació.

Passem al sisè punt de l'ordre del dia.

6- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per al reconeixement i l'execució de sentències arbitrals estrangeres fet a Nova York el 10 de juny de 1958.

La Proposta d'adhesió fou publicada en el Butlletí número 100/2014, del 4 de desembre, i no s'hi ha formulat cap esmena.

Per part del Govern, té la paraula el ministre Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Avui sotmetem a la votació del Consell General la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per al reconeixement i l'execució de sentències arbitrals estrangeres fet a Nova York el 10 de juny de 1958.

El passat 18 de desembre el Consell General va aprovar la Proposició de llei d'arbitratge del Principat d'Andorra. Com ja vam tenir ocasió d'assenyalar, la institució jurídica de l'arbitratge ofereix una modalitat de resolució alternativa de les controvèrsies que s'està consolidant fortament als nostres països veïns i arreu, i en relació amb la qual el Principat d'Andorra no podia quedar al marge. A més, la promoció i el reforçament de l'arbitratge està en plena consonància amb el procés d'obertura econòmica endegat per aquest Govern atès que aquesta modalitat de resolució dels conflictes cada cop s'empra més en l'activitat comercial internacional pels clars avantatges que ofereix i que també vam ressenyar en el seu dia.

El Conveni que ens ocupa completa adequadament la Llei d'arbitratge del Principat d'Andorra en aquells casos en què es doni un element d'internacionalitat. Efectivament, un dels aspectes que s'ha de tenir en compte és quan les parts d'una controvèrsia són de nacionalitats diferents, resideixen en països diferents o quan la controvèrsia interessa altres estats.

En aquests supòsits l'arbitratge és tant o més avantatjós que en els casos estrictament domèstics, però també comporta més problemes per al seu reconeixement i la seva execució.

Mentre el reconeixement té com a finalitat donar al laude l'efecte de readjudicata i impedir que es puguin iniciar noves controvèrsies entorn al mateix objecte, l'execució en canvi suposa que es pugui fer complir allò ordenat en el laude. Doncs, bé, el Principat d'Andorra en adherir-se al Conveni de Nova York, reconeix basant-se en el principi de reciprocitat l'autoritat d'un laude dictat en un altre estat part del Conveni, i en conseqüència n'haurà d'assegurar l'execució d'acord amb les lleis processals pròpies i en els mateixes condicions en què executaria una decisió arbitral nacional.

Actualment, 154 estats són part del Conveni. Aquest darrer té com a objectiu principal la

instauració d'un sistema de reconeixement i d'execució de les sentències arbitrals estrangeres. Amb aquesta finalitat, el Conveni limita els motius pels quals les autoritats judicials nacionals poden denegar el reconeixement o l'execució dels laudes estrangers. El camp d'aplicació del Conveni cobreix tant les decisions arbitrals relatives a controvèrsies entre persones físiques com jurídiques, com les sentències arbitrals emeses per òrgans adhoc o permanents i els laudes que resultin d'una clàusula compromissòria inserida en un contracte o d'un acord específic anterior o posterior al naixement de la controvèrsia.

Des d'una perspectiva material, el Conveni incideix en les sentències arbitrals relatives a afers comercials o altres afers.

Finalment, cal posar de relleu que s'ha proposat d'emetre dues declaracions. La primera fa referència al fet que el conveni s'aplicarà en relació al reconeixement i l'execució de les sentències arbitrals dictades en el territori d'un altre estat contractant. I d'acord amb el principi d'estricta reciprocitat també s'aplicarà pel que fa al reconeixement i l'execució de les sentències arbitrals dictades en el territori d'estats no contractants.

La segona declaració determina que el Conveni s'aplicarà únicament a les controvèrsies sorgides de relacions jurídiques contractuals o no contractuals que siguin considerades com a comercials per a la legislació andorrana.

Considerades com a comercials per la legislació andorrana, en consonància amb el contingut de la llei d'arbitratge del Principat d'Andorra.

D'acord amb l'exposat anteriorment, demano el suport del Consell General a l'adhesió del Principat d'Andorra al Conveni pel reconeixement i l'execució de les sentències arbitrals estrangeres fet a Nova York el 10 de juny de 1958 la qual cosa permetrà una execució efectiva i ràpida dels laudes estrangers i a l'hora dotarà d'eficàcia plena a la recentment aprovada llei d'arbitratge del Principat d'Andorra.

Cloc la meva intervenció afegint-me als nombrosos agraïments d'avui i vull adreçar el meu particular agraïment a tots i cadascun dels membres de la Comissió d'Interior i especialment a la seva presidenta que durant aquesta legislatura han dut a terme una tasca ingent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Mixt, té la paraula la consellera Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

La internalització i globalització de l'economia ha portat als diferents agents comercials a buscar mètodes alternatius en la resolució de conflictes que donin resposta a la necessitat de seguretat jurídica i rapidesa en les transaccions.

L'arbitratge dóna resposta a aquestes necessitats, sobretot degut a la flexibilitat d'adaptació a la voluntat de les parts i el tipus de litigi.

El Conveni sobre el reconeixement i l'execució de sentències arbitrals estrangeres fet a Nova York el 6 de juliol del 1958 és, sense cap dubte, l'instrument internacional de gran importància en el desenvolupament de l'arbitratge internacional i en especial en la circulació entre els Estats dels laudes estrangers.

La Convenció de Nova York té una important història d'acceptació i aplicabilitat, sent considerada com la més exitosa Convenció Internacional en el camp del dret privat internacional, com també dóna base a l'augment de l'arbitratge comercial internacional, resultant el mitjà escollit preferentment per solucionar els conflictes en el comerç i les inversions internacionals entre d'altres.

Estableix les condicions que faciliten el reconeixement i l'execució dels laudes en els territoris fora del lloc on s'hagin dictat.

Ja que l'arbitratge internacional neix i es desenvolupa en un mitjà diferent al de l'arbitratge intern, ja que són diferents les vinculacions amb l'ordenament jurídic on es jutjarà la validesa del conveni, les normes del procediment i el lloc d'execució del laude.

La necessitat de vinculació d'Andorra al Conveni es evident amb l'aprovació per part d'aquesta Cambra de la Llei d'arbitratge d'Andorra el passat mes de desembre.

El capítol X, intitulat "exequatur de laudes estrangers" i en concret l'article 61 fa possible el reconeixement i l'execució de laudes estrangers, indicant que aquesta execució es regeix pel Conveni sobre el reconeixement i l'execució de laudes arbitrals estrangers, fet a Nova York.

I la seva adhesió, específica, no presenta cap problema pràctic, atès que el Govern ja havia endegat els passos necessaris per signar i ratificar el Conveni que avui tractem.

Per la qual cosa el nostre grup parlamentari tampoc veu cap inconvenient en què Andorra s'adhereixi al Conveni de Nova York i iniciï les passes per ser integrat en el nostre ordenament jurídic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula el Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

El desembre passat aquesta Cambra va aprovar la Proposició de Llei de l'arbitratge del Principat d'Andorra, una proposició de llei a la que el nostre grup parlamentari hi va donar ple suport perquè entenem que l'arbitratge és un procediment de resolució de conflictes àgil i que allibera els procediments judicials, i allibera la Batllia, i allibera la Justícia proposant una alternativa per, -com he dit-, a la resolució de conflictes.

També en aquella ocasió vaig tenir l'ocasió de comentar de què la llei, o la proposició de llei, no ens acaba de convèncer tot i haver votat a favor perquè diferenciava entre l'arbitratge internacional i el nacional, quan nosaltres creiem que en certa manera s'hauria d'haver fet l'arbitratge internacional i el nacional hauria d'haver estat inclòs dins d'aquesta especificació legislativa, perquè el model de la comissió de les Nacions Unides pel dret mercantil, internacional de 1985, el que recomana i insta a tots els estats és a incorporar el seu model al dret intern amb les mínimes variacions possibles al temps que fa entendre que els principis generals sobre els quals s'ha d'interpretar aquesta llei, no siguin mai els principis locals, sinó que siguin els principis processals internacionals.

En tot cas, havent llegit l'informe del Govern i destacant una menció que ha fet el ministre però que a mi també m'agradaria repetir, és que extret de l'informe del Govern, de l'informe jurídic, es cita textualment que l'adhesió a aquest conveni estaria en consonància amb l'obertura econòmica endegada, endegada tenint en compte la importància creixent que per a l'activitat comercial internacional està prenent l'arbitratge internacional com a mitjà per a resoldre les controvèrsies comercials internacionals.

Nosaltres aquest és un argument que compartim plenament i és per això que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata votarà a favor de l'adhesió del

Conveni de Nova York del 10 de juny de 1985 sobre el reconeixement i execució de laudes arbitrals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula el conseller Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

El protocol de Ginebra de 1923, relatiu a les clàusules d'arbitratge i al Conveni de Ginebra de 1927, relatiu a l'execució de sentències o laudes arbitrals estrangers, van iniciar el procés per un sistema capaç de facilitar el reconeixement i l'execució de laudes estrangeres.

No obstant, aquests instruments no alliberaven suficientment l'arbitratge internacional del control dels tribunals ordinaris. Així i gràcies a una iniciativa adoptada l'any 1953, per la Cambra de comerç internacional, el Conveni de Nova York sobre el reconeixement i l'execució de sentències arbitrals estrangeres va ser aprovat el 10 de juny de 1958.

El Conveni s'aplica doncs al reconeixement i l'execució dels laudes arbitrals dictats fora del territori on es demana el seu reconeixement i execució. Tal com ha explicat abans el Sr. Espot, ministre d'Interior, així d'una banda la finalitat del reconeixement és donar-li l'efecte de rejudicata i impedir que es puguin iniciar nous litigis sobre la controvèrsia i d'altra banda, l'execució consisteix en complir el que ordena el laude i per tant, comporta implícitament el reconeixement.

S'ha dit que el Conveni de Nova York és el pilar on descansa l'edifici de l'arbitratge, i que constitueix la clau per l'efectiva circulació internacional i la peça principal de l'execució dels laudes arbitrals, i això és perquè al món més de 140 països ja l'han signat, -149 per ser exactes-, i per això avui en dia l'arbitratge, sigui on sigui on s'hagi realitzat, té pràcticament eficàcia universal.

L'ampli nombre d'estats que l'han ratificat indica no només l'èxit del conveni en quant a l'objectiu immediat que perseguia, això és facilitar el reconeixement i execució de laudes estrangers, sinó que les seves solucions representen un mínim comú denominador a escala mundial.

Això significa que un laude arbitral, que satisfaci les condicions del conveni, aconsegueix una mena de passaport per viatjar mundialment ja que el laude

dictat a un estat contractant és un títol potencialment executable als estats signataris.

La importància del Conveni radica doncs en què garanteix la validesa i l'execució dels laudes arbitrals dictats a l'estranger dins del seu àmbit jurisdiccional. Cal recordar que en contrast amb això, una resolució judicial no té ni de lluny aquest mateix avantatge i d'aquí la rellevància del conveni que avui votem i que el Grup Parlamentari Demòcrata dona suport.

En síntesi i per resumir, els efectes principals del Conveni de Nova York són dos: el primer i primordial, és el reconeixement i execució dels laudes estrangers, aquells dictats en el territori d'un altre Estat, i el segon és que els tribunals d'un estat contractant davant del qual es presenta una demanda en un assumpte respecte el qual les parts han acordat un conveni d'arbitratge, han de referir-lo a l'arbitratge a petició de qualsevol de les parts.

També molt ràpidament, -doncs el Consell d'avui sembla que serà bastant llarg-, el Conveni presenta per Andorra avantatges de caràcter polític, social i jurídic. Entre els primers, voldria destacar el que l'adhesió al Conveni reforça la presència d'Andorra en la família de nacions més desenvolupades, 149 de 193 estats que formen les Nacions Unides i incrementa la confiança de l'inversor estranger que altrament pot mostrar-se reticent a realitzar transaccions i inversions internacionals per por a què el jutge local sucumbeixi a la temptació d'afavorir el seu compatriota.

Com ja hem dit, avui la immensa majoria de contractes d'inversió estrangera contenen clàusules d'arbitratge a fi de sotmetre's a un procés més informal, ràpid i especialitzat, des del punt de vista estrictament jurídic, l'avantatge és que tot laude arbitral dictat a Andorra podria ser immediatament reconegut i executat en qualsevol país estranger signatari del Conveni de Nova York, sense la necessitat del procediment d'execució tradicional al país estranger.

Per acabar donar les gràcies al Govern d'Andorra per la rapidesa en quant a l'entrada a tràmit d'aquesta proposta d'adhesió i molt especialment al ministre Sr. Espot.

Moltes gràcies. Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i si no hi ha objeccions tampoc, proposo l'aprovació de la Proposta per assentiment.

Declaro aprovada la Proposta d'adhesió.

Passem tot seguit al setè punt de l'ordre del dia.

7- Examen i votació de la Proposta d'acord per promoure la igualtat de gènere des del Consell General.

La Proposta d'acord fou publicada en el Butlletí número 1/2015, del 7 de gener i els grups parlamentaris han renunciat a presentar-hi esmenes raó per la qual pot passar a l'ordre del dia d'avui.

Demanaria a la Sra. Mònica Bonell de presentar la Proposta d'acord, si us plau.

La Sra. Mònica Bonell Tuset:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de procedir a donar lectura de la Proposta d'acord voldria agrair als presidents dels tres grups parlamentaris, a tots els consellers i conselleres generals doncs que haguem sigut capaços d'arribar a consensuar aquesta Proposta d'acord. També vull agrair especialment al Sr. síndic que des del primer moment ha recolzat i ha impulsat doncs que des del Consell hi haguessin iniciatives per promoure i treballar la igualtat a Andorra i a la ministra, Sra. Rodríguez, el seu suport i seguiment en les diferents propostes que han sortit d'aquestes reunions de gènere. I tot seguit passo a donar lectura de la Proposta d'acord.

El 15 de maig de 1968, un grup de dones va adreçar una petició al Consell General, una petició acompanyada de 378 signatures, amb l'objectiu d'aconseguir el dret de vot i el dret de ser elegibles. El 4 de juliol de 1969, el Consell General els reconeixia la facultat de votar i, quatre anys més tard, les dones obtenien el ple reconeixement dels seus drets polítics amb el dret a l'elegibilitat.

Les eleccions generals del 3 d'abril del 2011 van propiciar que el Consell General assolís, per primera vegada a la història, una composició paritària. Segons l'últim estudi de l'organització ONU WOMEN, Dones en la política: 2014, Andorra és l'únic Estat on hi ha actualment paritat del 50% entre parlamentaris homes i parlamentàries dones (14 consellers generals i 14 conselleres generals). Una paritat que, a més, s'ha obtingut de manera espontània, sense una llei de quotes.

La composició paritària, sumada al compromís amb aquelles dones que havien treballat per la igualtat de drets polítics, va desembocar en la celebració d'un seguit de reunions de gènere a partir del febrer del 2013, amb la participació de tots els grups parlamentaris. L'objectiu ha estat analitzar la situació

actual de les dones a Andorra i establir propostes que puguin servir d'exemple per corregir les possibles desigualtats que pensem que encara existeixen a la nostra societat.

En el decurs d'aquestes trobades, es va estudiar el Pla d'Acció per als parlaments sensibles al gènere de la UIP, aprovat per la 127ª Assemblea de la Unió Interparlamentària celebrada a Quebec el 26 d'octubre de 2012. La finalitat d'aquest document és promoure la igualtat als parlaments, tant en la seva composició i funcionament intern com en el contingut de les iniciatives legislatives que tramiten i aproven.

Després de més d'un any de reunions, els consellers generals que hi han participat han constatat la manca de dades sobre la realitat del país en matèria d'igualtat de gènere, cosa que dificulta una estratègia política en aquest sentit i la implementació efectiva de les recomanacions de la UIP per a un parlament sensible al gènere.

És per aquest motiu que el Consell General acorda:

Primer.- Impulsar l'elaboració d'un Llibre Blanc de la igualtat, amb el suport del M. I. Govern d'Andorra i la col·laboració de l'Institut d'Estudis Andorrans i del Ministeri de Salut i Benestar. L'objectiu d'aquesta iniciativa és recopilar informació sobre la situació real en matèria d'igualtat de gènere existent a Andorra i, a partir d'aquí, dissenyar una estratègia per promoure des del Consell General i la resta d'institucions públiques la cultura de la igualtat.

Segon.- Aplicar les següents recomanacions contingudes al Pla d'Acció per als parlaments sensibles al gènere de la UIP:

-Per promoure la igualtat dins del Consell General:

-Respectar, en la mesura del possible en funció dels resultats electorals i dels candidats electes, la representació paritària en els càrrecs rellevants a ocupar en el Consell General.

-Procurar, quan sigui possible, que les presidències de les comissions legislatives i la composició de les delegacions internacionals siguin mixtes.

-Revisar el Reglament del Consell General per poder conciliar l'activitat parlamentària amb les absències justificades per raons de maternitat, paternitat o malaltia.

-Per promoure la igualtat des del Consell General, en les iniciatives legislatives i altres treballs parlamentaris es proposa:

-Establir indicadors per potenciar que les iniciatives legislatives parlamentàries es puguin avaluar des d'una òptica d'igualtat de gènere.

-Vetllar perquè el Pla d'estadística incorpori indicadors de gènere.

-Plantejar la reforma legislativa de la Llei de la funció pública i de la Llei del codi de relacions laborals per tal de facilitar una major participació ciutadana, i en conseqüència una major participació de les dones en la vida política.

-Vetllar perquè la comissió legislativa encarregada de les qüestions de gènere pugui informar al Ple sobre els seus treballs i recomanacions de forma periòdica.

-Per promoure la igualtat des del Consell General, en activitats i serveis oberts a la ciutadania es proposa:

-Crear una secció específica dins de la biblioteca del Consell General relativa a les qüestions de gènere.

-Incloure un conjunt d'accions relatives a qüestions de gènere dins el pressupost del Consell General.

-I programar periòdicament un cicle de conferències i activitats per sensibilitzar sobre qüestions de gènere.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna intervenció per part dels grups...

Per part del Grup Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

L'ONU va engegar una campanya que es deia "HeForShe" fa pocs mesos en què es va demanar la col·laboració d'una actriu, que és l'Emma Watson, que va dir una frase que no hi havia cap país al món on s'hagués pogut assolir la igualtat efectiva en la seva societat, i és veritat. Avui mateix tenim un exemple que és l'aprovació d'una llei de violència de gènere. La violència de gènere és una demostració de què existeixen desigualtats i que encara tenim molta feina per poder fer. Però ja no només des de la perspectiva de la violència de gènere, desgraciadament en la nostra societat també existeixen discriminacions salarials entre homes i dones ocupant un mateix lloc de treball, és a dir, existeix encara escassa presència de dones en llocs de responsabilitat sobretot en el món privat i per una altra banda també existeixen dificultats en la conciliació de la vida personal, professional i laboral. Aquesta proposta d'acord el que intenta ser és un petit pas endavant per poder donar un exemple a la resta de la societat, sobretot a la privada, que des del món públic intentem lluitar contra aquestes

desigualtats, intentem fer que la societat sigui molt més justa i més solidària i a més a més corregint els seus efectes tant perniciosos que pot tenir per la societat per la qual cosa el nostre grup parlamentari hi votarà a favor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula el Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Com bé ha comentat la Sra. subsíndica, el 1968 un grup de dones va promoure una recollida de signatures a favor del dret per la dona i a poder ser elegibles i, d'aquesta data ja han passat 47 anys. En 47 anys les dones han anat assolint petites fites en la igualtat de drets envers els homes però avui podem dir que encara la igualtat no és completa perquè en molts casos encara queda dins del marge teòric. És el cas de la igualtat de salaris entre homes i dones per un mateix lloc de treball, -com bé ha comentat la consellera Bonet-, perquè avui en dia encara moltes empreses, les dones i els homes, no tenen el mateix tracte salarial per un mateix lloc de treball. I com aquest hi ha altres exemples que demostrin que la igualtat avui en dia encara no està plenament assolida. Per això, tenim la responsabilitat des del Consell General de seguir treballant en pro d'aquesta igualtat.

Quan es va convocar un seguit de reunions per parlar sobre igualtat de gènere en el si del Consell, doncs, el nostre grup parlamentari es va mostrar plenament predisposat i després d'un any de reunions podem constatar amb satisfacció que s'ha arribat a un acord per impulsar dos grans accions en matèria d'igualtat que la subsíndica ha detallat i que no passaré a repetir. Però el què sí que voldria comentar és que la segona acció que inclou els 10 punts, un d'ells, podria ser el d'establir indicadors per potenciar les iniciatives legislatives perquè es puguin avaluar des d'una òptica d'igualtat de gènere o vetllar perquè el pal d'estadística incorpori indicadors de gènere, doncs, els considerem plenament interessants. considerem plenament interessants.

També són interessants les propostes de programar al Consell General un cicle de conferències i activitats per sensibilitzar sobre qüestions de gènere.

Ara bé, mentre que estem a favor d'impulsar tots els deu punts, creiem que alguns d'ells únicament són declaracions d'intencions que, al nostre entendre, són clarament insuficients i parlo dels punts que citaré textualment: respectar en la mesura del possible, en funció dels resultats electorals i dels candidats electes, la representació paritària en els càrrecs rellevants ocupant en el Consell General; i un altre punt: procurar, quan sigui possible, que les presidències de les comissions legislatives i la composició de les delegacions internacionals siguin mixtes. Aquests punts, per nosaltres, no deixen de ser una declaració d'intencions sense cap efecte vinculant i, per tant, ens hagués agradat anar més lluny del que es proposa. Pensem que ens quedem molt curts en una proposta d'acord que, com he dit, hauria de ser vinculant i de respecte obligatori.

Perquè en temes d'igualtat no s'hauria d'anar amb por o amb precaució. Els drets que afecten a la igualtat tant de gènere, com de raça, com de religió són drets protegits constitucionalment i que hem de reclamar sense embuts. Hem de dir, reconeixem, que avui fem un pas important per assolir la igualtat entre homes i dones, però aquest pas només serà efectiu i real si tenim molt present que encara queden molts passos més per assolir aquesta igualtat efectiva.

En tot cas, al Grup Parlamentari Socialdemòcrata ens hagués, com he dit, agradat anar una mica més enllà en algun dels punts, però donarem suport a la Proposta d'acord presentada pels tres grups parlamentaris.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la consellera Sra. Patrícia Riberaygua.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

Al febrer del 2013, gràcies al síndic i a la subsíndica, es van començar a fer unes reunions per parlar de gènere on tots els consellers, els 28 consellers, hi estaven convidats.

En dos anys hem fet molta feina, hem parlat de moltes coses, la presència ha sigut majoritàriament de dones conselleres i hi havia representació dels tres grups parlamentaris: del grup mixt hi havia la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet i del grup socialdemòcrata la M. I. Sra. Mariona González i la M. I. Sra. Rosa Gili, és a dir, que hi havia representació dels tres grups.

Gràcies a aquelles dones que deia el David Rios que a l'any 68 van signar i es van adreçar al Consell General, doncs, gràcies a aquestes dones hem pogut ser conselleres generals perquè ara som dones elegibles, i parlo amb pell de gallina una mica perquè en aquell moment també va signar la meva padrina i llavors em sento heretera d'una història.

Bé, a les eleccions del 2011 va ser un Consell paritari, ho hem dit en molts organismes internacionals que hem representat el Consell General, per exemple, jo parlo per l'Assemblea Parlamentària de la Francofonia que té una xarxa de dones i ho hem repetit quasi aquests quatre últims anys.

Aleshores, hem agafat el Pla d'acció per als parlaments sensibles de gènere de la UIP; la UIP, doncs, ha fet aquest Pla d'acció; la UIP l'integren 166 països membres i 10 països associats. És veritat que la realitat d'Andorra creiem que és molt diferent de la realitat de molts d'aquests països integrants de la UIP; és veritat que la situació a Andorra a nivell d'igualtat, com a mínim a nivell polític, no està tant malament, però quan hem estudiat aquest Pla d'accions ens hem donat compte que potser ens faltaven dades perquè sí que era un consell paritari amb catorze dones conselleres però potser ens faltaven dades per saber realment la situació. S'han fet moltes conferències sobretot pel dia 8 de març (Dia de la dona treballadora) que al Consell hi han hagut moltes conclusions d'experts en aquest tema i hem vist que sí que som un Consell paritari però a nivell privat, doncs, semblaria que la dona encara ha de fer molt camí per tenir el mateix salari, les mateixes funcions o per arribar a funcions de direcció importants en comparació amb els homes, però realment ens falten dades i, amb aquesta Proposta d'acord per promoure la igualtat de gènere des del Consell General, el primer punt que crec que és el més important és impulsar l'elaboració d'un Llibre Blanc de la Igualtat amb el suport del Govern, del CRES i del Ministeri de Salut i l'objectiu serà de poder tenir aquestes dades reals perquè en aquestes reunions hem parlat molt però les dades no les tenim, llavors, jo crec que els pròxims consellers generals tindran aquestes dades amb aquest Llibre Blanc i potser podran promoure més accions.

El segon apartat de la Proposta d'acord per promoure la igualtat de gènere des del Consell General doncs, són uns punts que hem acordat els tres grups parlamentaris, hem estat d'acord sobre aquestes mesures i era seguint el Pla d'acció de la UIP, hi ha molts d'aquests Plans d'accions perquè hi ha moltes proposicions que no s'han tingut en compte perquè realment no és la realitat d'Andorra, però bé, jo crec que hem posat el que essencialment creiem que

podem aplicar que és real, segons les dades que tenim. Llavors, el nostre grup parlamentari evidentment dona ple suport a aquesta Proposta d'acord.

Em sorprèn una mica la reacció del conseller Rios, en dos punts sobretot, perquè jo crec que era un acord dels tres grups... i del vostre grup hi havia dos representants, i jo penso que hem fet una bona feina tots plegats... totes plegades i crec que, bé, que estàvem d'acord. Llavors, el de "*Respectar en la mesura del possible en funció dels resultats electorals i dels candidats electes la representació paritària en els càrrecs rellevants a ocupar en el Consell General*"... Vull dir, no ho hem fet tan malament en aquesta legislatura: tenim un subsíndic i una subsíndica; "*Procurar quan sigui possible que les presidències de les comissions legislatives i la composició de les delegacions internacionals siguin mixtes*"... També no ho hem fet tan malament, no hem arribat al cinquanta per cent de la presidència de les comissions però gairebé. De vuit comissions legislatives n'hi ha tres que estan presidides per conselleres generals. A la pròxima legislatura ja ho veurem però, és veritat que sense cap llei ni cap acord hi hem arribat naturalment; "*Que les delegacions internacionals siguin mixtes*"... Pel que fa a les delegacions internacionals, em sembla que les presidències o el cap de la delegació són totes dones menys per la UIP, -que es van alternant la presidència-, també ho hem fet bé.

Llavors, que ho posem aquí que quedi en la Proposta d'acord jo no ho trobo malament, i el nostre grup parlamentari no ho troba malament, perquè si nosaltres ho hem aconseguit dintre del resultat electoral i quan sigui possible segons la vàlua de les persones, -perquè jo crec que s'ha de primar la vàlua de les persones, la capacitat de feina de les persones-, es pot assolir que gairebé nosaltres ho hem assolit al cinquanta per cent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Bé, si no hi ha... Sr. David Rios teniu la paraula.

El Sr. David Rios:

Sí, bé, únicament per matisar les paraules de la Sra. Riberaigua.

Bé, nosaltres no és que fem una crítica negativa a l'acord; creiem que fem una crítica positiva, és a dir, que l'acord es quedi curt és positiu pel que estem

defensant ara mateix, per la igualtat d'homes i dones!

Està clar que en el consens dels tres grups parlamentaris es va arribar a aquest acord, està bé, però ens hagués agradat anar més enllà... Això no és una crítica negativa, ans el contrari, és una crítica positiva pels drets que estem defensant i entenc que així s'hauria d'entendre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, Sra. Riberaygua teniu la paraula.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

Jo només aprofito per dir que jo crec que podem estar satisfets de tenir-ho escrit en aquest acord i el que s'assolirà en el futur, doncs bé, ha quedat aquí escrit i la feina que hem fet nosaltres que crec que hem assolit bastant doncs, quedarà escrit i això és l'important.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha intervencions i vist el manifestat, proposo l'aprovació de la Proposta d'acord per assentiment.

Declaro aprovada la Proposta d'acord.

Passem tot seguit al vuitè punt de l'ordre del dia.

8- Examen i votació de la Proposició de Llei de societats cooperatives d'Andorra.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí número 2/2015, del 12 de gener.

Intervé per exposar l'informe de la comissió la Sra. Patrícia Riberaygua Marme, nomenada ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 24 de juliol va ser presa en consideració per aquesta Cambra la Proposició de Llei de societats cooperatives d'Andorra i, de conformitat amb l'article 104.2 del Reglament del Consell General, els grups parlamentaris van presentar-hi esmenes a l'articulat. En concret van presentar 113 esmenes: 93 el Grup Parlamentari Demòcrata i 20 el Grup Mixt.

La Proposició de Llei i les esmenes presentades van ser trameses a la Comissió Legislativa d'Economia el 23 d'octubre. La comissió va iniciar els seus treballs el 7 de novembre amb la meua nominació com a ponent i va reunir-se els dies 28 de novembre, 5, 12, 19 i 23 de desembre i 8 de gener per debatre i votar les esmenes presentades.

De les 113 esmenes presentades 48 esmenes van ser aprovades per unanimitat, 11 esmenes van ser aprovades per majoria, 45 esmenes van ser transaccionades, 39 per unanimitat i 6 per majoria, 5 esmenes van ser retirades i 4 van ser rebutjades. Així mateix la comissió va acordar per unanimitat adequar els aspectes gràfics i de presentació de la Proposició de Llei a l'acord del Consell General sobre l'estructura, el contingut i la forma de les lleis del 18 d'abril del 2002, i corregir els errors ortogràfics i de referència detectats.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem a les intervencions per part dels grups.

Per part del Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El cooperativisme no és aliè en la societat andorrana. Moltes societats, sobretot les tradicionals, ja seguien certes formes de cooperativisme.

Fins ara calia crear una empresa sota l'empara de la Llei de societats. Una societat mercantil que independentment de la seva finalitat havia d'adoptar la forma de societat anònima o de societat de responsabilitat limitada. Qualsevol d'elles podia estar constituïda per un soci o més. Per la qual cosa el nostre grup parlamentari ha cregut que calia incloure en el nostre ordenament jurídic una regulació específica per les cooperatives, tal i com vam expressar en la presa en consideració amb el nostre vot favorable.

La Proposició que avui debatem inclou els principis cooperatius, proclamats a l'Assemblea de l'Aliança Cooperativa Internacional que són les pautes de

gestió a través de les quals les cooperatives intenten dur a la pràctica els seus valors d'adhesió lliure i oberta, d'educació, d'informació i formació, de cooperació entre cooperatives i d'interès per la comunitat.

Les cooperatives són empreses gestionades democràticament pels seus socis, per als quals l'adhesió voluntària a la cooperativa implica un compromís de participació activa. Els seus socis assumeixen conjuntament els riscos econòmics i socials que en comporta la titularitat, la qual cosa genera un alt grau d'implicació.

Hi ha experiències a molts països que demostren la seva idoneïtat en temps de crisi. Moltes d'elles van ser creades en moments com el que ara estem vivint a Andorra. Cal, doncs, que ens proveïm d'aquesta eina legislativa per defensar-nos dels embats econòmics que estan fent estralls entre la generació més ben preparada.

Al voltant d'un 17% de la població mundial és membre d'algun tipus de cooperativa i segons la Comissió Europea aproximadament un de cada cinc llocs de treball creats pertanyen a aquest sector. Fet que comporta que les cooperatives aportin un valor afegit al sistema econòmic, creant ocupació estable i de qualitat, i permeten als ciutadans tenir una influència directa en els assumptes del mercat que els afecten. El cooperativisme es fonamenta en un conjunt de valors que són en essència universals: d'autoajuda, d'auto responsabilitat, d'igualtat, d'equitat, de solidaritat, d'honestedat, de transparència i de responsabilitat social.

El nostre grup parlamentari, ja en la presa en consideració va expressar la seva preocupació per la manca d'indicadors positius per avançar cap a una recuperació econòmica evident, i vàrem veure de forma positiva aquesta Proposició de Llei seguint la nostra línia de treball en positiu amb visió d'Estat, tot i que un cop fet l'anàlisi més aprofundit en el tràmit d'esmenes, vàrem presentar 20 esmenes, entre d'altres per revisar aspectes com eren la protecció dels interessos generals i l'adequació a la resta de legislació vigent a Andorra que hi pogués tenir relació.

En el treball en comissió s'han pogut debatre el text amb totes les esmenes presentades, resultant un treball final correcte, que omple un buit important.

Volem agrair als dos assessors que han estat col·laborant en els treballs en comissió, aclarint i agilitzant el treball amb els seus comentaris, donant com a resultat un text que, com he dit abans, dona un punt de sortida a una forma d'activitat econòmica que serà de molta utilitat per molts sectors econòmics, sobretot els tradicionals d'Andorra.

Per tot l'exposat, el nostre grup parlamentari votarà a favor de la Proposició de Llei de cooperatives d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula el conseller Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Avui és la meva darrera sessió de Consell General d'aquesta legislatura i és un orgull, i ho dic amb certa emoció, que al mirar enrere vegi el treball, el gran treball desenvolupat pel nostre grup parlamentari i que avui conclou en la votació d'una llei de cooperatives presentada pel nostre grup.

Que avui es pugui aprovar aquesta proposta és un motiu de satisfacció, no només per demostrar que els socialdemòcrates hem desenvolupat una oposició crítica quan ha calgut sinó també responsable i constructiva.

Avui culminem una feina intensa al llarg dels darrers quatre anys. En el cas de la Proposició de Llei de cooperatives una feina que no hem fet sols, un treball fet en equip i el que vull agrair a les meves companyes Mariona González i Rosa Gili però també a persones del Partit Socialdemòcrata que s'han involucrat en aquest projecte, com el nostre primer secretari Pere López, en Joan Ramon Marina o el Gerard Alís, entre altres.

Tots junts celebrem que previsiblement avui la nostra Proposició de Llei es voti per unanimitat però també cal ser justos i agrair i fer partícips del mèrit que Andorra disposi d'una Llei de cooperatives a la resta de grups parlamentaris, i aquest agraïment és doble. Per una banda, agrair l'esforç dels dos grups parlamentaris a millorar el text proposant el grup demòcrata 93 esmenes i el grup mixt 20. Per nosaltres, tal com ja vaig dir el dia de l'admissió a tràmit de la Proposició de Llei, de la presa en consideració perdó, era molt important la implicació dels grups en la millora del nostre text. És per això que agraïm de manera sincera les aportacions que s'han realitzat. Segonament també és d'agrair, en segon punt, l'esforç de consens practicat en el si de la comissió d'economia i que ha permès que avui la Proposició de Llei previsiblement s'aprovi per unanimitat. Reconeixem que gràcies al debat i a l'acord, el text resultant ha millorat ostensiblement respecte a la nostra proposta.

I després dels agraïments entraré a parlar del contingut del text que avui s'aprova perquè és important entendre que les cooperatives són entitats jurídiques diferents a les societats mercantils i que Andorra no disposava d'aquesta figura. Així com les societats mercantils tenen com a objectiu el guany de capital, darrera de les cooperatives s'amaguen altres principis basats en l'àmbit social, principis que els socialdemòcrates compartim plenament i que els integrem constantment en la nostra acció política.

Aquests principis que l'aliança cooperativa internacional defineix són la filosofia de les cooperatives i estan basats en 7 punts:

- Adhesió voluntària i oberta;
- gestió democràtica per part dels socis;
- participació econòmica dels socis;
- autonomia i independència;
- educació, formació i informació;
- cooperació entre cooperatives; i
- interès per la comunitat.

Aplicant aquests principis la pràctica demostra que les cooperatives resisteixen millor les crisis i afavoreixen la motivació, el compromís, la cohesió i la igualtat entre els seus socis. Mostren aspectes que redueixen la seva vulnerabilitat i incrementen la seva resiliència.

Les principals diferències a destacar entre les societats cooperatives i les mercantils són les següents:

- mentre que les societats cooperatives es governen democràticament, perquè cada soci té un vot independentment de les seves aportacions a la societat mercantil, doncs cada vot pesa segons el nombre de participacions.
- mentre que les cooperatives estan obligades per Llei a què els excedents cooperatius, procedents de les operacions de la cooperativa amb els seus socis, s'han de destinar almenys un 10% a un fons anomenat fons d'educació i promoció cooperatives, i un 10% com a mínim al fons de reserva obligatori. Aquests fons especialment el d'educació i promoció no existeixen en l'àmbit mercantil. El fons de reserva obligatori no es pot repartir entre els socis i té la finalitat de consolidar i garantir la continuïtat econòmica de la cooperativa. Aquest fons no és repartible degut principalment a què es valora que és necessària per la supervivència a les cooperatives quan es vegin compromeses per fluctuacions econòmiques. Per tant, aquest fons esdevé una garantia de continuïtat de les cooperatives.

El fons d'educació i promoció cooperatives es destina a la formació dels socis i dels treballadors a la

promoció de les relacions entre les cooperatives, a la difusió del cooperativisme o a la lluita contra l'exclusió social.

Andorra disposarà amb l'aprovació d'aquesta llei d'una fórmula societària nova, les cooperatives. Aviat els empresaris i emprenedors podran optar per constituir societats mercantils o constituir cooperatives. Segons la seva finalitat, podem dir que les cooperatives es poden classificar en treball associat, de serveis o de consum. Perquè s'entengui bé intentaré posar un exemple per cadascun dels casos. Les cooperatives de treball associat tenen per objectiu proporcionar als seus socis un lloc de treball. Un exemple clar podria ser la cooperativa que elabora productes làctics a la comarca de la Garrotxa, l'objectiu del qual és crear llocs de treball per persones amb diversitat funcional. Les cooperatives de serveis tenen com a objectiu augmentar la renda dels seus socis i comprenen les cooperatives que associen empresaris, treballadors per compte propi, agricultors o ramaders. Un exemple podria ser el de tres joves sense feina que s'uneixen per a muntar una cooperativa de serveis informàtics. En aquest cas poden cooperar compartint un espai comú, un material o un personal administratiu, amb uns principis completament diferents al d'una societat mercantil.

També es poden constituir com a cooperativa un grup de ramaders per compartir les despeses de compra o de manteniment d'una maquinària o d'unes instal·lacions.

Finalment les cooperatives de consum es fixa l'objectiu d'obtenir estalvis en les rendes dels seus membres. Aquest podria ser el cas d'associacions de pares que s'agrupen per fer compres massives d'aliments per als menjadors escolars o també podria ser el cas d'empresaris d'un determinat sector que s'agrupin mantenint la seva pròpia entitat jurídica per augmentar el volum de compra i obtenir preus més baixos.

En tot cas, cal deixar clar que la decisió de constituir una societat mercantil o una cooperativa dependrà bàsicament dels objectius marcats pels socis. En cap cas les cooperatives suposaran una competència deslleial a les societats mercantils. Simplement seran una opció més. Es constituïran cooperatives quan els socis comparteixin els principis, el funcionament i el seu component social.

En referència al text final que avui sotmetem a votació, els socialdemòcrates tenim dubtes de l'aplicació sobre dos temes principalment i als quals no hi hem donat suport.

El primer dubte correspon a l'aplicació estricta del codi de relacions laborals en el cas de la figura del

soci de treball. Entenem que de la mateixa manera un empresari no està limitat per les especificacions del codi de relacions laborals, els socis de treball es podrien considerar més, nosaltres els considerem més com a empresaris que no pas com a treballadors. Però en tot cas considerem que aquest és un aspecte que es pot aplicar, es pot aplicar a la llei i fer-ne un seguiment per veure si en cas que ja existeix una disfunció doncs caldrà corregir-ho.

Un altre dubte que tenim sobre l'aprovació d'aquesta llei és el règim fiscal que es proposa perquè creiem que no s'ha tingut suficientment en compte la competitivitat de les cooperatives ja que destinen com he dit per llei, estan obligades a destinar per llei els excedents amb fons, ja sigui el de formació i d'educació com el de fons obligatori, en canvi les societats mercantils, aquests fons, a més he de recordar que els fons en el cas de les cooperatives no es poden distribuir, a les societats mercantils sí que ho poden fer.

Entenem que aquest esforç que fan les cooperatives per alimentar aquests fons requeria que tinguessin una recompensació fiscal, no diria un règim fiscal sinó una compensació fiscal per mantenir la seva competitivitat.

En tot cas, són dos temes que nosaltres no ens afecten perquè creiem que l'esforç ha sigut important i que la llei resultant és prou bona, perquè avui votarem la Llei de societats cooperatives d'Andorra, una proposició de llei que els socialdemòcrates ens sentim orgullosos d'aprovar. Un primer pas cap a un model econòmic que no únicament estigui basat en lucre i en el capital, una alternativa econòmica basada en un nou model social on el capital cedeix el protagonisme a les persones, on les persones col·laboren i s'uneixen en uns fins beneficiosos no només per la societat cooperativa sinó per la societat en general.

Avui demostrem que el Partit Socialdemòcrata pot imaginar fórmules diferents a les existents, noves fórmules per sortir de la crisi, diversificar la nostra economia i crear llocs de treball. Avui demostrem la capacitat d'imaginar en el fons una Andorra diferent, perquè avui és la primera pedra però els socialdemòcrates continuem imaginant noves fórmules de col·laboració entre el sector públic i privat. Seguim imaginant fórmules d'economia circular, seguim imaginant en altres visions econòmiques més respectuoses amb el medi ambient, potenciant àmbits com el de la salut per exemple.

I per tot l'exposat, el grup socialdemòcrata votarà a favor de la Proposició de llei de societats cooperatives d'Andorra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la consellera Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra la Proposició de llei de societats cooperatives d'Andorra.

Aquesta proposició va ser presa en consideració el passat 24 de juliol i tots els grups parlamentaris li vam donar suport.

Tal com vam anunciar en aquella sessió, el nostre grup parlamentari ha fet un treball exhaustiu de la llei i hi ha presentat 93 esmenes, de les quals 46 esmenes han estat aprovades per unanimitat i 29 més han estat també aprovades per unanimitat després de ser transaccionades. És a dir que podem parlar de més del 80% de les esmenes aprovades per unanimitat.

A l'hora de presentar les esmenes, hem tingut clar que la falta de tradició en cooperatives a Andorra exigeix una llei ben treballada, ben articulada i sense marge a la interpretació. Uns requisits que la proposició de llei entrada a tràmit pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata no complia. I és en aquest sentit que vam treballar les nostres esmenes, que podem agrupar de la manera següent:

En primer lloc, esmenes per corregir les contradiccions internes de la llei. Per això vam realitzar varies esmenes relatives als socis de treball per clarificar la qualitat de la relació del soci de treball amb la cooperativa. Aquest és un dels dubtes que plantejava el Sr. Rios. Aquests socis de treball tenen una relació societària amb la cooperativa i, per tant, no estan sotmesos al Codi de relacions laborals. Amb tot, pensàvem que la llei havia de tenir una regulació mínima de les condicions de treball per garantir la dignitat de les persones. I per aquest motiu vam introduir la regulació dels permisos, el treball dels menors i el temps de descans, entre d'altres.

D'altra banda, vam fer diverses esmenes per evitar la inseguretat jurídica del text original. Així, hem incorporat el procediment d'inscripció i denegació per analogia amb les Societats Anònimes, que no estava regulat. També hem inclòs la regulació de les cooperatives estrangeres i de les sucursals. Hem incorporat un capítol sancionador, que tampoc estava previst i hem regulat el procediment de liquidació.

Tot això perquè entenem que, si volem que les cooperatives siguin realment una opció per a les persones que volen realitzar una activitat econòmica, és imprescindible que la llei aportï la necessària seguretat jurídica.

A més, vam fer un seguit d'esmenes d'encaix de la llei amb el marc normatiu andorrà. La proposició feia referència a entitats no previstes en el nostre ordenament jurídic, com les unions, consorcis i agrupacions; també es preveïen les cooperatives de crèdit, figura que en el nostre ordenament es reserva a les entitats bancàries, i es preveïa la modalitat d'anotacions en compte a Andorra, cosa que tampoc està regulada a Andorra.

Un altre grup d'esmenes anava dirigit a prevenir el frau.

No ens semblava adequat que es preveïessin bonificacions per inversions i per contractació de persones, entre altres. El que no volem és que s'emprï la figura de les cooperatives per eludir obligacions fiscals, sinó que s'hi s'opta per l'estructura i la manera de treballar que suposa aquesta figura.

Dubtes sobre el règim fiscal, Sr. Rios. Doncs, no hi és.

No entenem que vostès diguin que eliminant la bonificació, les cooperatives tindran un règim fiscal pitjor que les altres societats, perquè estan obligades a dotar el fons de reserva obligatori i el fons de promoció i formació, ja que a aquestes dotacions se'hi hi dona la consideració de despesa deduïble.

El que feia la vostra proposició és multiplicar l'efecte fiscal a la base de tributació d'aquestes aportacions; primer pel 50% i després pel 80%.

Tampoc s'havia previst un règim sancionador i, en canvi, ens ho demanaven a nivell internacional. A l'articulat no hi havia prevista una clàusula de tancament, tot i que ho apuntava l'exposició de motius, aspecte molt important per no deixar dubtes que les lleis fiscals i les lleis de lluita contra el blanqueig també s'apliquen a les cooperatives.

I finalment, vam presentar esmenes per protegir la cooperativa i fer-la més atractiva. És en aquest sentit que hem eliminat el requisit de l'absència de lucre, ja que les que no tenen ànim de lucre són només una part de les cooperatives possibles.

A més, hem inclòs un mecanisme que permet flexibilitzar les limitacions de les operacions amb terceres persones, ja que haguessin pogut fer inviables algunes cooperatives. També hem introduït més seguretat, impedint que l'obligació de pagar interès comprometi la viabilitat de la cooperativa i possibilitant que l'assemblea pugui ajornar el

pagament de l'excedent cooperatiu atenent a la situació financera.

Com veieu, el nostre grup va detectar mancances importants a la Proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata. El text original no tenia en compte la situació real d'Andorra, ni s'havia treballat tampoc amb persones que coneixen com funciona aquest país a nivell de societats i a nivell de fiscalitat.

I també cal dir que a diferència del que diu el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, sobretot, doncs, no pensem que la figura de la cooperativa suposi un gran rellançament important de l'economia, ni que tampoc creï molts llocs de treball, però sí que obre noves possibilitats, especialment per a determinats sectors de l'economia productiva del nostre país, i que creiem, per tant, que són interessants.

Com per exemple vostè n'ha fet al·lusió, segurament es podran crear, doncs, cooperatives a nivell agrícola i ramader. També hem pogut veure, doncs, que a nivell dels mitjans de comunicació es parlava, doncs, de crear una cooperativa a nivell del sector hotel·ler, i suposo que en vindran d'altres.

Entenem però que, aquesta legislació permetrà la regulació d'una nova forma d'organització del treball i de l'activitat empresarial.

A més la cooperativa és una nova eina per organitzar l'activitat empresarial i, a Andorra, ens ha de permetre completar les figures societàries existents.

I per això, vam votar a favor de la presa en consideració.

Per això, hem fet un treball important d'esmenes, que ens permetrà disposar finalment d'una bona llei.

Una llei que, després del treball en comissió, presenta un model de cooperatives útil i eficient per Andorra.

I una llei, que també s'ha de dir, s'ha treballat de forma molt constructiva dins de la Comissió Legislativa d'Economia.

I és per tot això, doncs, que el nostre grup parlamentari votarà favorablement aquesta Proposició de llei.

I si el Sr. síndic m'ho permet, voldria adreçar unes paraules abans de finalitzar.

Aquesta és la darrera legislatura, i per tant la darrera intervenció que faig en aquesta legislatura, millor dit, i tampoc hi seré la propera. Per això agraeixo el treball realitzat amb tots els consellers generals, a tota la Sindicatura, a tots els secretaris de comissions i a tot el personal del Consell, i com no també, doncs, al cap de Govern i als seus ministres.

Fins aviat i moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. consellera.

Per part del Govern, té la paraula el ministre Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies senyor síndic.

El 25 de juny del 2014, el Govern va emetre el seu criteri favorable a la Proposició de llei de societats cooperatives d'Andorra, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Tal com s'anunciava al seu criteri, el Govern considerava que la regulació de les societats cooperatives a Andorra, podria esdevenir una norma útil en la societat i en l'economia andorranes, atès que una nova figura d'aquest tipus vindria a ampliar els instruments jurídics a través dels quals els ciutadans poden organitzar el seu treball en ares a un interès comú, particularment quan en ells concorre la doble vessant de productors i de consumidors.

El funcionament de les cooperatives que ha expressat el Sr. conseller David Rios, i per tant no insistiré amb el funcionament i els seus objectius i avantatges.

Alhora, el Govern, recalca també que el règim jurídic de societats cooperatives complementaria el treball de la regulació i de simplificació de la normativa econòmica, en particular la modificació de la Llei de societats mercantils, i oferiria noves eines per organitzar l'activitat empresarial, d'una forma que no seria externa a pràctiques habituals i ancestrals a Andorra.

I es posava com a exemple, també que el règim de societats cooperatives podria ser particularment interessant per aquelles explotacions agrícoles o ramaderes que trobarien una fórmula d'organització i de gestió més adequada a l'activitat que desenvoluparien.

Anomenava la Societat de Ramaders d'Andorra o la societat també privada, Sabors i Aromes d'Andorra, com a exemples de funcionament que segurament tindrien un major encaix, un millor encaix amb aquesta fórmula d'organització empresarial.

Tanmateix, s'advertia d'algunes deficiències en l'articulat de la Proposició de llei que, a criteri del Govern, convindria revisar i/o modificar en l'escaient tràmit parlamentari, per millorar la proposició, tenint en compte la resta de l'ordenament jurídic en l'àmbit societari i fiscal. D'aquesta forma s'evitaria una eventual utilització de les societats cooperatives per obtenir altres beneficis que els que inspira l'esperit de la norma.

Entre les limitacions, s'apuntava la conveniència de mantenir fora del marc jurídic de les cooperatives, a aquelles activitats o sectors econòmics que han de romandre reservats a les societats de capital. També es precisava la necessitat d'enquadrar aquesta nova figura associativa amb la resta de la legislació, com la normativa de la Seguretat Social, o de la comptabilitat dels empresaris, i particularment en l'àmbit impositiu, en el que el règim especial previst inicialment per les societats cooperatives, podria esdevenir una eina de planificació fiscal amb efectes perjudicials i perniciosos per la Hisenda Pública.

Amb la llei inicial es posava manifestament en risc el fet de què estructures de societaris actuals poguessin fer un trasbals d'estructura per justament únicament a efectes fiscals. I per tant, consideràvem que el règim fiscal molt beneficiós per les cooperatives podria portar un greuge competitiu i un greuge comparatiu amb altres estructures tradicionals a Andorra.

També i des de la perspectiva de la protecció als socis cooperativistes, calia ajustar la Proposició de llei de forma que el règim societari, que es preveia per les cooperatives, preferent respecte a la normativa laboral vigent, no comportés menyscapte als drets fonamentals dels treballadors.

Voldria ressaltar només de la intervenció del Sr. Rios o apuntar que sí que reconeixem la iniciativa del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Reconeixem que és una llei bona, una llei que complementa la regulació existent, però de la intervenció destacaria que sembla que s'atribueix a aquesta forma de procediment o com una patent, al Grup Parlamentari Socialdemòcrata o al govern socialdemòcrata. Sr. Rios no és així. Molts governs, molts països tenen regulats societats cooperatives o d'àmbit cooperativista, i per tant compartim plenament l'esperit d'aquesta norma o d'aquesta voluntat. I per tant, aquesta patent no és de grups parlamentaris socialdemòcrates i si... a més ho ha deixat entendre potser d'aquesta forma. I el que sí que voldria dir és que és una forma d'organització particular, complementària i que amb això no s'acaba la regulació de l'activitat econòmica d'Andorra. Faltarà regular també altres fórmules d'organització com les mútues, com societats de comunitats de béns, com entitats, comunitats de veïnals, per exemple en el cas de comunitats de regants o de societats que utilitzen l'aigua potable. També hi ha estructures societàries antigues que s'han de modernitzar o d'actualitzar i que han de trobar també un encaix adequat a la normativa andorranera. I per tant caldrà finalitzar aquest treball amb els nous governs que vinguin. I això és un pas

més important, però no l'últim pas, tot i compartit, com deia, pel Govern.

Per tant, per acabar, en definitiva, el Govern valora molt positivament que el text resultant del treball en comissió legislativa hagi corregit i modificat la Proposició de llei presentada, en pràcticament totes les qüestions plantejades pel Govern, i felicita i agraeix, -avui és un dia sincer d'agraïments-, als membres de la comissió el treball realitzat, que sens dubte haurà millorat el text inicial, i permetrà oferir al teixit econòmic i social del país una nova forma d'organització de l'activitat empresarial.

Gràcies senyor síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a un segon torn d'intervencions.

Per part del Grup Mixt...

Per par del Grup Socialdemòcrata, Sr. David Rios teniu la paraula.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

No, només comentar que és cert que la socialdemocràcia no té com a patent exclusiva les cooperatives, però i que és cert que en molts països existeixen les cooperatives i no necessàriament han sigut forces socialdemòcrates que les han impulsat, però bé, ens permetrà que avui puguem atribuir-nos el mèrit d'haver presentat nosaltres la Proposició de llei de cooperatives d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Per part de Govern...

Bé, si no hi ha més intervencions i si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació de la Proposició de llei per assentiment.

Declaro aprovada la Proposició de llei.

Passem al novè punt de l'ordre del dia.

9- Examen i votació del Projecte de llei del Fons de reserva de jubilació.

L'informe de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient ha estat publicat en el Butlletí núm. 3/2015 del 12 de gener.

Intervé per exposar l'informe de la comissió el Sr. Xavier Montané Atero nomenat ponent per part de la comissió. Teniu la paraula.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 1 de desembre del 2014, la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient em va nomenar ponent del Projecte de llei del Fons de reserva de jubilació. Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient en el decurs de les reunions celebrades els dies 11, 15, 22 i 30 de desembre del 2014, i del dia 8 de gener del 2015 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

El Projecte de llei va rebre un total de 82 esmenes, de les quals 24 foren presentades pel Grup Parlamentari Mixt, 32 foren presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 26 foren presentades pel Grup Parlamentari Demòcrata.

De les esmenes presentades: 10 esmenes s'han aprovat per unanimitat; 12 esmenes s'han aprovat per majoria; 37 esmenes no s'han aprovat; 3 esmenes han estat retirades; 8 esmenes han estat retirades per obrir el pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per unanimitat i 12 esmenes han estat retirades per obrir el pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per majoria.

D'altra banda, la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient ha acordat per unanimitat fer les correccions que escaiguin perquè el redactat final de la Llei s'adeqüi, pel que fa als aspectes gràfics i de presentació, a l'Acord sobre criteris de concepte i de forma per a l'elaboració de les proposicions i dels projectes de llei, del 18 d'abril del 2002. També s'ha acordat fer una correcció ortogràfica de tot el text.

Del resultat de la votació de les esmenes i de l'acord final que acabo d'esmentar se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a les intervencions per part dels grups.

Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la consellera Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei 17/2008 del 3 d'octubre, de la seguretat social disposava dels articles 84 i 85 que regulaven el Fons de reserva de jubilació tant en la seva administració com en el seu seguiment.

I la disposició final segona de la mateixa llei establia el mandat al Govern de sotmetre al Consell General un projecte de llei que regulés la dotació i la constitució dels Fons de reserva del sistema de seguretat social, els criteris de la seva gestió financera i la composició dels òrgans encarregats de la seva administració i seguiment.

El 30 de setembre de 2014, el patrimoni total del fons de reserva de la branca jubilació ascendia a 1.033.716.419 euros. És a dir una quantitat molt important!

Però l'envelliment poblacional és un fet. L'augment de l'esperança de vida i la baixada de la natalitat està portant a molts països el replantejament dels seus sistemes de pensions.

El nostre grup parlamentari, conscient de la necessitat de regular la gestió del fons de reserva per assegurar al màxim la seva viabilitat, comparteix els objectius d'aquest projecte de llei tal com va especificar el ministre de Finances en la presentació del projecte de llei com són entre d'altres:

- Donar compliment a la disposició final segona de la Llei 17/2008.
- Permetre la gestió adequada del patrimoni que preservi el poder adquisitiu i contribueixi a allargar la vida del Fons de reserva de la CASS.
- Limitar que les disposicions del Fons s'utilitzaran únicament per al pagament de les pensions.
- Dotar el Fons d'un codi de conducta d'obligat compliment per als seus membres i definir els actius aptes per a la inversió i la diversificació de riscos, i incorporar com a principi bàsic els criteris d'inversió socialment responsable.
- També donar una transparència més gran a la gestió del Fons de reserva de la CASS.

Però tot i així, varem presentar 24 esmenes al text amb un doble objectiu, d'una banda millorar la transparència cap al ciutadà i d'altra aportar claredat en les funcions tant del Consell d'Administració com de la comissió gestora.

També hem afegit criteris de transparència i responsabilitat en termes d'inversió seguint els postulats de l'Associació Internacional de la Seguretat Social.

Aquests criteris inclouen factors fonamentals en les estratègies de les inversions dels fons de reserva com són la seguretat de les inversions, la taxa de rendibilitat esperada, les qüestions relatives al flux d'efectiu i la natura del passiu del propi fons.

No tot el que hem presentat ha estat acceptat, com per exemple, no volíem que s'establís per llei un director del Fons, creiem que és una figura existent a l'actualitat i la nostra voluntat, sense voler desmerèixer la importància del tema tractat, ara es continués de la mateixa manera.

Com tampoc s'ha acceptat que es limités el màxim d'inversions en actius tant de renda fixa, com el màxim invertit en un mateix producte. Proposant disminuir el percentatge global invertit en renda variable degut a la volatilitat dels mercats i la inseguretat que genera la renda variable. I recomanant establir percentatges d'inversió en un marge en el qual el risc sigui totalment assumible, per evitar entrar en el món de l'especulació financera.

Com tampoc s'ha acceptat la proposta d'establir un indicador o objectiu de rendibilitat de la gestió del fons com és el Benchmarks.

Però el treball en comissió ha donat un text legislatiu prou òptim que ens dóna satisfacció en general, entenem la importància que Andorra disposi d'una legislació que ofereixi seguretat als cotitzants i que assegurï al màxim possible les inversions dels diners que componen el fons. Que en definitiva són dels cotitzants.

Entenem que aquests diners assegurin les pensions de jubilació dels nostres ciutadans i de tots nosaltres.

Per la qual cosa, qualsevol acció per protegir els interessos dels ciutadans en temes tant sensibles com és la gestió dels diners que assegurin la jubilació, el nostre grup parlamentari col·laborarà de forma positiva, per aquests motius votarem a favor del Projecte de llei del Fons de reserva de jubilació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula la consellera Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Amb la finalitat de complir el mandat de la disposició final segona de la Llei 17/2008 el passat setembre el Govern va presentar el Projecte de llei

del fons de reserva de jubilació que debatem avui. En aquesta disposició es demanava a Govern un projecte de llei per regular la dotació i la constitució del fons de reserva del sistema de seguretat social als criteris de la seva gestió financera i la composició dels òrgans encarregats de la seva administració i seguiment. Nosaltres compartíem i compartim doncs, la necessitat de regular per llei el fons de reserva de jubilació.

Efectivament, el passat mes de maig del 2014 ja vam reclamar a Govern la presentació d'aquest projecte de llei a través d'una pregunta oral en aquesta mateixa sala.

Ara bé, les diferències de plantejament entre el nostre grup parlamentari, el Govern i els altres grups han quedat evidenciades en el projecte de llei i també en el treball en comissió.

Efectivament en el projecte inicial presentat per Govern i posteriorment recolzat pels altres dos grups parlamentaris, es constitueix el fons de reserva de jubilació amb patrimoni i personalitat jurídica propis i amb plena capacitat d'obrar.

El nostre grup parlamentari va esmenar aquest fet, eliminant l'atorgament de la personalitat jurídica al fons, considerant que en la mesura en què la gestió del patrimoni de la branca de jubilació s'atribueix a un fons i no a una societat, no és coherent que el mateix tingui personalitat jurídica pròpia i així ho diu l'article 4 de la Llei 10/2008 de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà.

A més, d'acord amb l'article 83.2 de la Llei 17/2008 de la seguretat social, la titularitat del patrimoni únic de la seguretat social correspon a la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Constituint el fons de reserva de jubilació com una entitat amb personalitat jurídica pròpia, considerem que la CASS pot perdre doncs, la titularitat del mencionat patrimoni únic ja que la nova entitat passa a ser-ne titular.

Ja que l'article 84.1, de la Llei 17/2008 ja mencionava l'existència del Fons de reserves considerem també que no cal fer referència a la creació o a la constitució del Fons sinó a la regulació del mateix.

A més la Llei 17/2008 defineix clarament en el seu article 40, la CASS com a una entitat parapública sotmesa al règim definit per la Llei general de les finances públiques i amb la missió essencial d'assegurar la gestió administrativa, tècnica i financera del sistema andorrà de Seguretat Social sota el control del govern, -i així ho diu l'article 40.

L'article 41 l'hi atorga a la CASS personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar amb la

plenitud de drets i obligacions que li són inherents. Per tant, el consell d'administració de la CASS podia perfectament ser com fins ara un dels òrgans de gestió del Fons de jubilació.

De les 32 esmenes que el nostre grup parlamentari va presentar al projecte de llei de govern moltes d'elles anaven en la mateixa línia, és a dir, en la d'eliminar la figura del consell d'administració del Fons de reserva.

Efectivament, no vam entendre ni encara avui després del treball en comissió, se'ns ha explicat de manera clara la conveniència de crear un nou consell d'administració. L'article 4 del projecte de llei que estem debatent avui tracta de la composició i competències dels òrgans del govern del Fons i diu textualment en l'apartat 1: "El consell d'administració del Fons de reserva està format pels membres del consell d'administració de la Caixa Andorrana de la Seguretat Social".

Esperem que avui el Sr. ministre o els membres del seu grup parlamentari ens aclareixin la necessitat de dotar de personalitat jurídica el Fons de jubilació, de posar un nom nou al que és el mateix i el perquè la necessitat de crear nous organismes.

No ens van convèncer ni en la memòria justificativa del projecte de llei ni tampoc ho van fer en comissió parlamentària. Tot i que és cert que no ho vam esmenar en el seu moment per no haver tingut temps per aprofundir llavors en el tema tampoc ens agrada el canvi en la constitució de comissió gestora del Fons de reserva en relació a la composició de la precedent comissió delegada que gestionava fins ara el Fons de reserva.

La Llei 17/2008 de la CASS, en l'article 59, determina la composició de les comissions delegades i diu que aquestes han d'estar constituïdes per almenys dos membres del Consell d'Administració.

Efectivament, la comissió delegada pel seguiment del Fons de reserves a dia 31 de desembre del 2013, tenien entre els seus membres a més de dos membres del personal de la CASS i dues persones amb experiència demostrable en matèria financera, cinc representants del Consell d'Administració; dos membres elegits pel Govern i un membre elegit en representació dels tres col·legis electorals: el dels assalariats, el dels pensionistes i el dels empresaris.

A partir d'ara, si avui s'aprova aquesta llei, la comissió gestora només tindrà un representant del Consell d'Administració del Fons de reserva que recordo que encara li vulguin canviar el nom és exactament el mateix que el Consell d'Administració de la CASS. A més, podrà ser qualsevol dels membres i per tant podria ser un dels quatre representants anomenats pel Govern i, doncs, és

totalment factible que no hi hagi cap dels membres elegits democràticament i directament per la ciutadania.

Un altre fre a aquesta representació dels elegits serà la que imposa el nou article 6, en què es demana a tots els membres de la comissió gestora coneixements idonis per exercir les funcions per exercir les funcions inherents al càrrec i amb una experiència professional adequada i això es tradueix amb què hauran de tenir una experiència d'almenys cinc anys en feines lligades al món financer o a les assegurances així com la corresponent titulació universitària.

Així doncs, fins i tot podria passar que de tots els membres del consell d'administració de la CASS només un d'ells complís els requeriments i entenem que en aquest cas el representant a la comissió gestora hauria de ser sempre el representant del govern del ministeri de Finances.

El nostre grup parlamentari comparteix la necessitat de què aquells que gestionin els Fons de reserva de jubilació estiguin formats adequadament i que siguin persones altament capacitades per la tasca que se'ls hi encomana. Ara bé, entenem que una cosa no va al detriment de l'altra ja que incloure en aquesta comissió gestora persones elegides i amb un sentit comú no forçosament lligat al món de les finances garanteix una independència important i també una transparència de cara a tots aquells col·lectius que componen els beneficiaris de la nostra seguretat social.

Així doncs, queda clar que a partir d'ara serà impossible veure en aquesta comissió gestora cap membre que no vingui o tingui cap lligam amb el sistema financer.

En aquesta mateixa llei es limita el mandat dels membres del consell d'administració en quatre anys quan els altres en poden fer sis. Cert, aquesta situació va lligada al fet que el propi mandat dels membres del consell d'administració de la CASS es veu limitat en quatre anys renovable només una vegada però la diferència del dret d'implicació amb els altres membres és molt important ja que aquests podran arribar a estar en el càrrec fins a dotze anys seguits.

Estem convençuts que aquest canvi en el qual la comissió gestora es tornarà menys representativa del que ho era fins ara va en sentit contrari del que cada dia més ens demana la nostra ciutadania.

Una altra aportació del grup parlamentari que no ens va agradar va ser l'aportada a l'article 14.4, en la qual s'afegeix una clàusula més que confusa en el cas que la independència del director del Fons es veiés compromesa. En aquest cas únicament se l'hi

demanen d'establir salvaguardes. Em sembla curiós afegir aquest concepte -tal i com he dit abans confús i poc precís-, que no hi era en el projecte inicial i que entenem que disminueix justament la independència del director del Fons contràriament del que es volia fer creure.

Estem convençuts que el director del Fons ha de mantenir en tot cas la seva independència sense que es pugui donar cap circumstància que pugui comprometre la mateixa. Tampoc trobem adequat canviar el procediment de contractació de les entitats gestores i dipositàries i dels contractes de prestació dels serveis relacionats amb la gestió del patrimoni del Fons que ara, si avui s'aprova aquesta llei, es podrà fer per contractació directa i així ho diu el nou article 23.3.

Aquest també és un canvi radical en el funcionament de la gestió financera del patrimoni de la seguretat social. Fins ara, i així ho deixa clar l'article 83.3, de la Llei 17/2008 de la seguretat social i cito: "... els contractes que celebri la Caixa Andorrana de la Seguretat Social es regeixin per la Llei de contractació pública", aquí imagino que el ministre potser ens explicarà les raons per justificar aquest canvi però ni en la memòria explicativa que acompanya la llei s'argumenta aquest canvi més que important ni tampoc els consellers demòcrates van aportar elements convincents en la Comissió Legislativa de Sanitat.

Cal tenir en compte que la CASS i l'Institut Andorrà de Finances són dos organismes públics... parapúblics diferenciats i independents aplicant-se a la CASS la Llei de la contractació pública, que al seu torn és supervisada pel Tribunal de Comptes fet que genera que la seva actuació s'hagi de sotmetre a les regles bàsiques de transparència, concurrència i igualtat en els processos de licitació.

Mirin, crec que tenim molt clar que les contractacions directes van en contra de la lliure competència i evidentment ja la citava abans per una altre tema, en contra de la transparència.

Gairebé en aquest punt podria començar a entendre la necessitat de dotar el Fons de reserva de jubilació de personalitat jurídica pròpia i de plena capacitat d'obrar ja que així la desvinculem de la del funcionament propi de la Caixa Andorrana de la Seguretat Social que ha de passar, com ja he dit abans, per la Llei de les finances públiques i per la de la contractació pública.

Senyors del Govern i del grup parlamentari,

Si aquesta era la voluntat calia dir-ho de manera clara i argumentar-ho. El Grup Parlamentari Demòcrata a través de les seves esmenes va eliminar també l'obligatorietat de tenir un mínim de set

entitats gestores dels actius, -fins ara funcionava d'aquesta manera. Entenem que és important diversificar les entitats per reduir els riscos i no entenem amb què ens beneficia eliminar aquesta clàusula. Malgrat, doncs, alguns temes s'hagin modificat i d'altres clarificat pensem que aquesta nova llei farà que la comissió gestora del Fons de jubilació sigui menys transparent perquè serà menys representativa pels seus beneficiaris i en conseqüència entrarà en contradicció amb la voluntat de la ciutadania i així doncs el nostre grup avui no pot donar suport a aquest projecte de llei i, per tant, hi votarem en contra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Demòcrata.

Té la paraula la consellera Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra el Projecte de llei del fons de reserva de jubilació.

El Fons de reserva de jubilació ha anat integrant tots els actius excedentaris que ha anat generant la branca jubilació de la CASS. Com han explicat les meves predecessores, la Llei del 2008 de la seguretat social va preveure una regulació mínima del seu Fons de reserva i va establir un termini de sis mesos, perquè el Govern sotmetés a aquesta Cambra un projecte de llei que regulés la dotació i constitució del Fons de reserva del sistema de seguretat social, els criteris de la seva gestió financera i la composició dels òrgans encarregats de la seva gestió.

El 20 de juny del 2013, en el marc del debat d'Orientació Política el nostre grup parlamentari, conscient de què el nostre model de seguretat social és i ha de continuar sent el pilar de l'estat del benestar, va presentar una proposta de resolució encomanant al Govern a presentar un projecte de llei per regular el fons de reserva de la CASS, perquè el fons de reserva ha de contribuir a garantir les obligacions futures de la branca jubilació.

Els demòcrates han demostrat amb fets la voluntat de consolidar el sistema andorrà de seguretat social i de garantir-ne la sostenibilitat. Per això, a més de la regulació del fons de reserva de jubilació que avui examinem hem impulsat un seguit de reformes puntuals de la CASS que han permès, us recordo, la cobertura dels estudiants de més de vint-i-cinc anys, de les persones en situació d'atur o les cotitzacions

reduïdes pels autònoms, així com una modificació de caràcter estructural amb la finalitat d'assegurar la viabilitat del sistema perquè la millor política social és aquella que és sostenible en el temps.

El text que avui analitza aquesta Cambra regula dos aspectes fonamentals per assegurar la perdurabilitat del fons de reserva, la seva governança i les línies directrius sobre la gestió dels actius del fons.

Pel que fa a la governança aquesta llei defineix les responsabilitats en relació amb el fons identificant de manera clara les responsabilitats operacionals i de supervisió. En aquest cas, la llei preveu l'estatus legal de l'entitat, la seva finalitat i les estructures internes de gestió. Així mateix, es defineixen els òrgans de Govern del fons: Consell d'Administració, Comissió Gestora i Direcció; i, s'estableixen els criteris per valorar la idoneïtat de les persones que el gestionaran incloent requisits de professionalitat, experiència i els motius d'incompatibilitat.

També s'inclouen sistemes de control entre els quals cal destacar una auditoria anual obligatòria i mecanismes de transparència i d'informació.

Pel que fa a les línies directrius sobre la gestió dels actius, la llei estableix el principi de responsabilitat, transparència, liquiditat, seguretat, eficiència i diversificació dels actius. La llei també preveu clàusules per evitar una excessiva concentració en un actiu.

Tal com ha precisat l'informe del ponent, la comissió ha analitzat 82 esmenes i el treball en comissió ha permès precisar i definir millor alguns aspectes de la llei.

Pel que fa a les funcions i competències que han de dur a terme cadascun dels òrgans de Govern del Fons de reserva. S'ha treballat per garantir la coherència en la distribució de responsabilitats entre el director general, la comissió gestora i el Consell d'Administració reforçant, en aquest cas, la responsabilitat del Consell d'Administració. Sra. Gili, hem reforçat la responsabilitat del Consell d'Administració que és l'eina on hi ha aquells membres elegits democràticament com vostè ha recordat abans.

Igualment, s'ha limitat la remuneració dels membres de la comissió gestora; s'han refusat els requisits i professionalitzacions i s'han clarificat les incompatibilitats.

D'altra banda, s'ha clarificat també la circulació de la informació entre els diferents òrgans de Govern i s'ha reforçat l'obligació d'informar el Consell General però també els ciutadans. Un principi de transparència que ja vam establir a la reforma de la llei de la CASS i que també han volgut recollir aquí.

També s'ha millorat la regulació de les retencions fiscals ja que el redactat proposat podia plantejar problemes d'interpretació i aplicació pràctica dels diferents impostos tant per l'Administració pública com per la resta d'interessats que havia d'aplicar els impostos.

El fons queda, doncs, totalment exempt de l'impost de societats però també, gràcies a una esmena nostra, de l'IGI pel que fa a les prestacions de serveis bancaris i financers que tenim per destinatari al mateix fons.

S'ha volgut reforçar el principi de prudència fixant un màxim de concentració en renda variable, concretament un màxim del 35% del total del fons en aquest tipus d'actiu, i una gestió del fons que sigui sempre en interès dels beneficiaris que són els futurs pensionistes. En aquesta mateixa línia s'han delimitat els principis de gestió i diversificació de riscos que cal tenir en compte i respectar en la gestió del Fons de reserva de jubilació.

Finalment, i pel que fa a l'auditoria anual obligatòria s'han detallat els requisits per elaborar-la, com ara els principis que han de respectar els auditors o la responsabilitat que tenen aquests auditors marcant una obligació d'informació si es detecten elements susceptibles d'afectar l'estabilitat del Fons. D'aquesta manera es reforça l'auditoria com un dels elements importants de control.

Sobre la qüestió de la personalitat jurídica pròpia que vostè ha esmentat, Sra. Gili, entenem que la vostra proposta era igual de vàlida que la quina proposava el Govern si tenim en compte els estàndards internacionals.

Per què hem donat suport a la proposta del Govern? D'entrada, perquè pensem que aquesta figura blinda i preserva el Fons alhora que facilita una major transparència en relació a la seva gestió transferint el patrimoni que garanteix les nostres pensions en un òrgan independent; li dóna més autonomia evitant possibles interferències polítiques a una gestió que només s'ha de regir per criteris tècnics basada en una estratègia d'inversió responsable i orientada a satisfer les pensions futures. De fet, organismes internacionals com l'OCDE o l'Associació Internacional de Seguretat Social, recomanen que els òrgans de gestió dels fons siguin independents de qualsevol interferència política.

Pel que fa a la vostra preocupació sobre la pèrdua de la titularitat del Fons de la CASS voldria llegir i recordar l'article 2.1... si el trobo... de la Llei, que diu: *"La titularitat dels recursos que componen aquest patrimoni correspon als beneficiaris de la branca jubilació de la CASS en la seva modalitat contributiva"*. Entenc jo que la llei reforça el principi de què la

titularitat no es té i, de fet, la conserven els beneficiaris d'aquest Fons.

Però també s'ha trobat un just equilibri entre la independència d'aquest nou ens i el control per part de la CASS perquè el Consell d'Administració està format exactament pels mateixos membres.

De fet, Sra. Gili, l'important no és la personalitat jurídica del Fons, crec, l'important és que aquesta llei permet regular i establir uns criteris per una gestió segura que ha de garantir les pensions actuals i futures, i és el que fa aquesta llei.

Aquesta llei preveu els mecanismes necessaris per assegurar una bona governança i una bona gestió de les inversions vetllant per respectar els principis de responsabilitat, professionalitat i transparència amb la finalitat d'assegurar una gestió segura del Fons de reserva de la CASS, un fons essencial per garantir les nostres pensions futures.

La CASS és el pilar que sustenta el principi d'accés universal a la sanitat i és on s'assegura una vellesa digna per tothom, i el nostre grup parlamentari i el Govern hi hem estat treballant fermament durant aquesta legislatura. Amb aquesta llei i la reforma de la Llei de la CASS hem emprès el camí necessari per assegurar les prestacions i les pensions actuals i futures.

I, és per tot l'exposat, que el nostre grup parlamentari votarà a favor del Projecte de Llei del Fons de reserva de jubilació.

Abans d'acabar voldria, potser, resoldre alguns dubtes que heu plantejat.

Doncs, primer pel que fa a la formació de la comissió gestora, com ja he recordat abans, nosaltres hem reforçat la responsabilitat del Consell d'Administració que és allà on els membres elegits democràticament, però sí que hem donat suport a la formació de la comissió gestora perquè entenem que aquesta comissió, i és un dels principis bàsics de la llei, ha de ser una comissió professionalitzada al màxim perquè, com ha dit la Sra. Bonet, aquest Fons ha de gestionar prop de 1.000 milions d'euros, que són molts, i per tant, necessitem rigor i professionalització amb aquesta gestió.

Pel que fa a la renovació dels mandats, que és veritat que ho vam discutir a la comissió, el que preveia doncs la proposta del Govern i que nosaltres hem volgut mantenir, és que no hi hagi mai una renúncia total de la comissió gestora, que sempre hi hagi persones que puguin assegurar el trasllat de la informació entre un mandat i un altre.

Pel que fa també al dubte o al neguit que teníeu pel que feia a la contractació pública. A veure, el que s'ha volgut preveure a la Llei, doncs, és donar

resposta a unes particularitats de gestió d'aquest Fons de reserva. De fet, els quins hem treballat amb la Llei de contractació pública a la mà sabem que és una llei que va estar feta bàsicament per la contractació d'obra pública i la gestió d'aquest fons doncs, preveurà unes particularitats que la Llei de contractació pública no preveu. De totes maneres, si vostè agafa l'article 23, emmarca molt precisament les condicions on ens podem allunyar de la Llei de contractació pública i preveu uns principis de transparència, exigeix la figura de tres licitadors, preveu uns plecs de clàusules obligatoris... És a dir, que entenem que l'article 23, amb totes aquestes precisions, aporta la seguretat necessària perquè totes les contractacions es facin amb la mateixa transparència.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Debatem avui, senyores i senyors consellers, el Projecte de llei del fons de reserva de jubilació donant compliment, tal i com ja s'ha dit a les intervencions precedents, al que preveia la disposició final segona de la Llei 17/2008 de la seguretat social.

Donem compliment així en aquesta legislatura a un mandat legislatiu que ja s'hauria d'haver complert abans d'iniciar-se aquest mandat. I, sigui dit de pas, això ja ha succeït en diverses ocasions al llarg d'aquesta legislatura.

Em permetran que faci una prèvia. Estem davant una llei sens dubte necessària però que cal deixar clar no aportarà canvis substancials en la forma com s'han gestionat els fons aquests darrers anys.

Perquè igual que és important advertir dels riscos futurs dels fons de vellesa a la vista de la tendència que aquest seguirà els propers anys fruit de l'evolució demogràfica, de l'augment de l'esperança de vida i de l'estructura del mercat laboral andorrà i que, en base a aquesta inequívoca tendència, cal implementar mesures correctores per garantir les pensions futures.

També cal dir a tots els ciutadans que des de ja fa uns anys els fons s'estan gestionant correctament, amb criteris tècnics contrastats i amb uns resultats apropiats. En aquest sentit la gestió de reservar, en les reserves es va fer un salt qualitatiu important en el període en què va presidir el Consell

d'Administració el Sr. Francesc Gran i, en els anys posteriors i fins ara, ha anat consolidant i millorant el sistema de gestió i presa de decisions. Per tant, la llei que avui s'aprovarà s'ha d'entendre més com una eina preventiva que garanteix que en el futur no s'abandonaran aquestes bones pràctiques.

Feta aquesta prèvia, l'objectiu del Projecte de llei no és altre que fixar un marc legal que contribueixi a allargar el màxim la vida del fons de jubilació i, així, garantir la capacitat de l'Estat de poder pagar les pensions de les futures generacions de jubilats.

Gestionar diners a llarg termini té un component tècnic i requereix una elevada preparació i coneixements especialitzats. Aquest fet ha marcat el contingut que se li ha donat al projecte.

Calia d'una banda que la llei garantís que la gestió del fons estarà en mans de professionals amb capacitat per definir l'estratègia inversora a cada moment en funció dels compromisos futurs que tingui el fons, que fossin capaços d'interlocutar amb les entitats gestores i dipositàries i, alhora, que tinguessin la capacitat de supervisar i valorar la seva feina. En aquest sentit era important delimitar bé les responsabilitats i competències del Consell d'Administració del Fons, format per les mateixes persones que componen el Consell d'Administració de la CASS, i les competències de la Comissió Gestora del fons i atribuir a aquesta darrera les competències més tècniques.

Les decisions sobre el fons no es poden fer recaure sobre persones que no tenen la preparació ni els coneixements adequats. Ni és convenient pel fons, ni és raonable que aquestes persones elegides per vetllar pels interessos dels jubilats, assalariats i patrons i que han d'assumir, o haurien d'assumir en aquest cas, decisions per les quals no han estat preparats.

Era important, doncs, fixar de manera detallada els requisits per formar part de la Comissió Gestora, així com les incompatibilitats i preservar un nivell total d'independència que assegurés que les seves decisions no tenen cap interferència ni política ni particular, i que només obeeixen als interessos del fons.

Però si bé la competència tècnica és necessària, no sempre garanteix per si sola que en cada moment les decisions són les més encertades. Al mateix temps doncs, s'havien de fixar, s'havien de blindar si m'ho permeten, un marc d'actuació coherent amb la naturalesa del Fons i els seus objectius. Per tant, era molt important, tot i l'autonomia dels gestors, limitar els riscos en els que pot incórrer el fons en les seves inversions. Trobar la justa mesura en aquest àmbit no és fàcil. Si s'aposta per ser massa restrictiu es pot

posar en perill l'objectiu mínim de tenir una rendibilitat real positiva al llarg del temps, és a dir per sobre de l'IPC, i si per contra no es fixen límits massa laxes es pot posar en perill el patrimoni del fons i, per tant, de les pensions.

Crec senyores i senyors consellers que el Projecte de Llei resolt satisfactòriament aquest equilibri i ho fa assentant de forma molt detallada en el capítol quart del projecte de Llei, l'estratègia i les polítiques d'inversió. Com s'han d'implementar i controlar, definint els principis que han de regir, que els han de regir: principis de responsabilitat, de transparència, de liquiditat, de seguretat, d'eficiència i de diversificació.

També cal fer un especial esment al capítol sisè on s'ha volgut reforçar el deure d'informació. S'ha establert un informe trimestral de supervisió que permeti un seguiment regular i sistemàtic del Consell d'Administració del fons. Un informe anual de seguiment i control que permeti tenir una visió detallada de la gestió i evolució del fons i que els hi permeti validar-la, si s'escau, tant al Consell d'Administració de la CASS, al Govern i al Tribunal de Comptes aquesta gestió. Un informe que caldrà presentar cada any a la Comissió Legislativa del Consell General encarregada de la CASS. Addicionalment el fons estarà sotmès a una auditoria anual de comptes i també estarà sotmès a una auditoria anual de procediments acordats. Així mateix, a banda de tots aquests informes que han de certificar la bona gestió del fons, el Projecte de Llei també estableix que s'han de garantir canals de comunicació que permetin facilitar a tots els ciutadans informació sobre l'estratègia, la política d'inversió, la gestió dels riscos i els resultats del fons.

Finalment en relació al text crec que s'ha de posar en valor una qüestió cabdal a través de dos articles del Projecte de Llei. L'article 1 defineix la naturalesa jurídica del fons que passa a ser una entitat de dret públic amb patrimoni i personalitat propis, i alhora fixa la titularitat del fons que correspon als beneficiaris de la branca de jubilació de la CASS i tanca el cercle en l'article 21 deixant clar que només es poden fer reemborsaments del fons per complir amb les obligacions de la CASS en el pagament de les prestacions de la branca jubilació. És a dir, es tanca qualsevol porta, qualsevol porta als dubtes que podria haver-hi sobre si la personalitat jurídica del fons podria acabar derivant en què la CASS perdés el control sobre aquestes reserves, sobre qui és l'autèntic titular del fons, que no és la CASS sinó que són els titulars dels drets de la CASS, dels drets de jubilació de la CASS, i a més a més tanca tota porta a què les reserves les puguin utilitzar per altra cosa que no sigui única i exclusivament pagar les

pensions. Per tant, sense cap mena de dubte, el que fa aquest Projecte de Llei Sra. Gili és blindar, molt més que no pas ho feia la Llei del 2008, l'ús i a més a més professionalitzar substancialment el que és la gestió dels fons.

Amb independència que abans d'acabar la meua intervenció, en un torn de rèplica aniré desgranant o responent a les qüestions que vostè ha apuntat, crec que abundar sobre qüestions tècniques del Projecte de Llei no ens aportaria res de massa substancial. Per contra crec que sí que és una ocasió idònia per fer algunes reflexions que ja hem tingut ocasió de fer en el transcurs de la legislatura en relació als fons de la CASS.

La primera, permeti'm que els hi digui, és potser sí una obvietat però em sembla important. Hem d'estar contents de poder aprovar avui aquesta Llei, perquè vol dir que tenim un fons a gestionar, unes reserves que assegurin les pensions dels propers anys, uns fons que han de ser invertits correctament per contribuir amb el seu rendiment a la seva pròpia perdurabilitat. No tots els països ho poden dir. Molts països per pagar les seves pensions ja estan consumint les seves pròpies reserves i alguns d'ells, amb els que per tant ja estan consumint aquestes reserves, tot just amb les que els hi queden cobririen un any de pensions.

Sortosament no és el nostre cas. La branca jubilació encara genera superàvit, cada cop menor, però en genera. I amb la darrera reforma aprovada aquest mateix any 2014 encara allargarem una mica més els anys de superàvit. És cabdal preservar aquesta situació de privilegi i ha de ser una prioritat pels propers anys.

Un objectiu d'aquesta transcendència i magnitud no es pot abordar sense negant la realitat. No tenim una mala situació avui, però sabem amb tota certesa quina serà l'evolució del fons si no es prenen mesures correctores. Quan parlem d'un fons de pensions no té cap transcendència saber si el fons s'esgotarà un any en concret o dos o tres més tard. El realment important és saber si s'esgotarà i això, si no apliquem mesures correctores, ja ho sabem ara.

Per tant, ja que encara tenim la sort de poder anticipar amb forces anys aquesta situació, ningú que tingui responsabilitats públiques amb incidència sobre la CASS i els seus fons de jubilació pot defugir aquesta situació.

El Govern ho ha dit per activa i per passiva el nivell de cotització és massa baix pel nivell de prestació i alhora majoritàriament el nivell de prestació és baix. Per tant, la solució no pot venir, i en tot cas el Govern n'és i en serà un ferm opositor, no pot venir de la via de rebaixar les pensions, i hauria de fer-se

per la via d'anar adaptant les cotitzacions, a mesura que l'economia es recuperi, anar adaptant les cotitzacions, insisteixo, al nivell de prestació que com a mínim avui dóna la CASS.

Per acabar manifestar el convenciment que amb aquesta llei, Andorra es situarà entre les països en aquesta matèria amb una legislació més avançada i amb un nivell de gestió i control dels fons més rigorós. I alhora una llei que és extremadament garantista, com no pot ser d'una altra manera, en la preservació dels fons de reserva de jubilació.

Sra. Gili, en relació a les seves inquietuds que puc entendre, perquè entenc també que el fons de la pretensió de les seves esmenes no s'aparta del que pretén el projecte de llei. Per tant, entenc en aquest cas que hi ha coincidència de voluntats, manera diferent d'abordar-les. Però sí que em sembla important intentar amb la mesura que sigui capaç, esvair algunes de les inquietuds que vostè ha manifestat.

Precisament, el fet de donar personalitat pròpia en el fons, pretén posar un tallafoc més entre els interessos del que és la branca general de la CASS i el que és la branca jubilació. Són dos fons, dos branques gestionades o que han de gestionar els interessos dels afiliats de la CASS, però que en cap cas podrien permetre que acabin interferint o que acabin solapant, barrejant els fons d'una i altra a l'hora de complir els seus comesos.

En cap cas es pot dir que el projecte de llei pot desvincular el fons de la CASS, no es pot dir perquè el Consell d'Administració és el mateix i per tant, aquestes persones que democràticament han estat elegides, així com els representants del Govern, al ser elegits membres del Consell d'Administració de la CASS i al ser nomenats membres del Consell d'Administració de la CASS també ho seran del fons. Per tant, aquests deures propis del Consell d'Administració es mantenen, això sí, això sí, es dota de molta més professionalitat a les persones que han de gestionar el dia a dia del fons. I això no deixa de ser una garantia pel propi fons perquè com molt bé ens deia la Sra. Bonet estem parlant de moltíssims diners.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau....

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic.

Finalment, en relació al tema de la contractació pública. Ho ha dit molt bé la Sra. Calvó. La Llei de la contractació pública en cap cas, i vostè ho sap, ha

estat pensada pel que seria la contractació del dia a dia d'un fons de pensions, si em permet el que seria la gestió de qualsevol tipus de fons, no ha estat pensat per això. De fet, Sra. Gili, avui en dia, la CASS està gestionant els fons de la CASS, els fons de reserva de la CASS, contractant gestors tercers, tant dipositaris com gestores i no ho fa a través del que marca la Llei de la contractació pública. No seria possible, no seria possible.

Per contra, què és el que fa la llei per garantir que això no acabés derivant amb adjudicacions unilaterals i només a algun tipus d'entitat? Doncs fixa una sèrie de paràmetres, de límits que fan que en cap cas no es pugui gestionar des dels fons des d'una sola entitat, garantint diversitat en aquestes entitats, garantint especialització en aquestes entitats, i per tant, una vegada més, afavorint que hi hagi molta més professionalització i molt més component tècnic en la gestió dels fons de la CASS.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a un segon torn d'intervencions.

Pel grup mixt...

No hi ha intervenció..

Pel grup socialdemòcrata.....

Sra. Rosa Gili, teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Sí moltes gràcies Sr. síndic.

Bé donant la raó al Sr. ministre, evidentment que nosaltres estem d'acord amb aquesta llei que vingués a blindar el fons, fins aquí evidentment no hi ha cap problema i ja he dit també que fins i tot havíem reclamat una vegada més que es complís el que es deia en la Llei de la CASS.

Ara bé, jo crec que hi ha dos coses diferents aquí. Que calia una llei per blindar el fons, sí. Ara bé, calia una llei per blindar els òrgans de gestió del fons, que entenem que ja ho estaven blindats a través de la configuració de la CASS? És aquí on no, en aquell moment no ho veiem clar i ara tampoc massa.

Vostè ha dit que el fet de donar-li personalitat jurídica seria un tallafoc més, francament no veig amb què. Si el fons està ben protegit per la llei, que era el seu objecte essencial, no veig que té a veure que tingui personalitat jurídica o no.

A veure, sobre el canvi aquest de la contractació directa o la contractació pública. Miri, jo no sé, jo crec que si potser ens ho explica bé, ho podríem

arribar fins i tot a entendre. Ens ho ha explicat una miqueta però francament no ho acabem veient clar. És a dir si calia modificar això, bé doncs expliqui'ns-ho. Jo el que no entenc és per què amb la memòria justificativa gairebé no se'ns diu res d'aquest punt, i per tant, entenem que se'ns tenia d'haver explicat, a nosaltres i a tota la ciutadania ja que ens mereixem entendre-ho.

Em diu que fins ara les gestores, les entitats gestores no seguien la contractació pública. Miri crec que no estem entrant aquí amb la gestió de les entitats gestores, ni crec que es regulava abans ni tampoc penso que s'estigui fent ara amb aquest projecte de llei, per tant, continuo sense entendre el perquè, i si us plau si pot desenvolupar-nos-ho una mica més potser, tal i com deia abans, arribem fins i tot a entendre-ho.

Una cosa que ens ha dit el Sr. ministre, és que els fons han estat gestionats correctament fins ara, doncs evidentment que nosaltres estem d'acord amb què hi hagi la màxima de professionalització. Aquí també crec que em repeteixo, que ja ho he dit, però continuo mantenint que no veig quin mal li feien que hi haguessin persones elegides democràticament a dins d'aquesta comissió gestora. I per tant, bé per aquí també em refermo amb la nostra postura.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció...

Sra. Sílvia Calvó, pel grup demòcrata.

La Sra. Sílvia Calvó:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Voldria donar alguns exemples, potser que poden il·lustrar la vulnerabilitat dels fons a nivell internacional i que poden ajudar a entendre per què nosaltres hem donat suport a la proposta del Govern de crear un fons amb una personalitat jurídica pròpia.

Per exemple, el fons homòleg de la CASS a Irlanda va ser utilitzat pel rescat dels bancs locals durant la crisi financera, i de fet al setembre del 2014 estava compostat en un 65,2% per accions de dos bancs nacionals.

El fons homòleg a Portugal també va modificar l'estratègia d'inversió, una estratègia que tenia equilibrada per passar a tenir més pes en deute públic portuguès.

D'altra banda, exemples de fons de reserva públics internacionals que han creat una estructura pròpia.

El fons de reserva "pour les retraites" a França, el fons de compensació comú al règim general de pensions de Luxemburg, el fons de Suècia, de Canada, d'Austràlia. És a dir que a nivell internacional també s'ha notat la figura de la personalitat jurídica pròpia a la llum de la vulnerabilitat que s'ha vist a nivell d'altres fons. I nosaltres entenem, com ha explicat el ministre que això assegura una gestió transparent, un allunyament de les interferències polítiques i per tant, més garanties i més seguretat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic i gràcies també a la Sra. Calvó perquè els exemples que ha posat són excel·lents i afegiria que per exemple la seguretat social espanyola té pràcticament tots els seus fons invertits en deute públic espanyol.

Per tant, jo crec que el pas endavant que es fa en aquesta és substancial però això no ha de treure que hem de reconèixer que ja fa anys que s'està fent tot això amb molta cura. Segurament també alguns de vostès em podran dir no des de l'inici, però en tot cas quan es va començar a veure la complexitat i van començar a créixer substancialment els fons, es van començar a aplicar paràmetres de considerable rigor que s'han anat, -insisteixo-, perfeccionant i que acaben quedant recollits de manera àmplia en aquesta llei i encara en alguns casos més acotats.

La virtut de la llei Sra. Gili, és que moltes d'aquestes coses que vostè reclama, precisament que reclama i les atribueix gairebé a la llei del 2008, a la llei del 2008 no estan desenvolupades, en alguns casos només estan insinuades i en altres ni tant sols estan referides, com pot ser tot el tema de la transparència en la informació, i en canvi amb la llei que estem aprovant avui, sí que estan recollides i consolidades. Parlem per exemple de la comissió gestora. La comissió gestora està només apuntada en els articles 84 i 85 de la llei del 2008, però no està desenvolupada ni estan definits els requeriments tècnics de formació, d'experiència que han de tenir les persones que han de gestionar aquests fons. Per tant, és molt més garantista el que s'està fent en la llei d'avui.

Em parla vostè del fet de què els membres del Consell d'Administració perden control. No, no és veritat. És el mateix Consell d'Administració. I si vostè se'n va a l'article que defineix les competències del Consell d'Administració del fons, veurà que entre altres coses, com és propi d'un Consell d'Administració, ha d'aprovar els comptes.

Per tant, aquestes persones elegides democràticament, i altres per nomenament del Consell d'Administració són els que hauran d'aprovar els comptes. Tenen la responsabilitat d'aprovar-los o no aprovar-los, però no se'ls hi trasllada una responsabilitat impròpia que depassa en molts casos els seus coneixements, que és el de gestionar el dia a dia aquests fons.

I quant a la transparència, més transparència que sent membre del Consell d'Administració d'una entitat, i en aquest cas del fons, no pot haver-hi. Tindran tota la informació, només faltaria, però per si de cas, la pròpia llei defineix quins són els informes que trimestral i anualment s'hauran de presentar en el propi Consell d'Administració.

Però es va més enllà. No n'hi ha prou en tenir informat el Consell d'Administració i els 4 representats elegits democràticament. El que cal fer és posar a l'abast de tothom la informació. I per tant, cosa que avui no obliga la Llei. La llei defineix com estan invertits, sota quin criteri, quines precaucions de control de risc s'han implementat, quins són els rendiments de cada un dels fons, tot això ha d'estar a l'abast dels ciutadans, a l'abast dels ciutadans.

També, si m'ho permet, dir-li que avui ja és així, això sí, no des de fa tant temps, però des de fa encara no un any, la web de la CASS posa a disposició tota aquesta informació, a l'abast de tots els ciutadans.

Per tant, també es consolida la voluntat, insisteixo, que a més no li dubto pas al seu grup parlamentari, de transparència quant a la informació. Per tant, no em sembla apropiat que vulgui vostè tenir el patrimoni de la protecció del fons de la CASS, perquè aquesta llei si alguna cosa fa, és deixar clar que aquest fons només es podrà utilitzar per allò que ha estat concebut. I que aquest fons s'ha de gestionar amb un rigor tècnic que el posi al marge de qualsevol intervenció que no sigui pròpiament la de la tècnica i al marge de qualsevol esdevenir polític que pugui haver-hi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, breument, només a la consellera Calvó dir-li que molt interessant la informació que ens ha donat a títol a nivell internacional. Ara bé, jo crec que el que hem de tenir tots clar, és que per poder comparar el que es legisla a fora i aquí, s'ha de veure tota la legislació en la seva totalitat per poder tenir clar si ho fem bé o no ho fem bé. Si el que volem és això, comparar-nos.

Només el Sr. ministre reforçar el fons. Sí, sí. Em sembla que ja ho he dit, ja ho he repetit, vull dir estem evidentment d'acord. Evidentment que el que s'esperava d'aquesta llei era que fos més garantista, que garantís més el fons que fins ara, i entenc que justament per això la Llei 17/2008, de la CASS, la va reclamar en aquell moment.

I després una petita també precisió que voldria dir, és que ens felicitem que s'hagi reforçat la transparència. Crec que en cap cas he dit que tinguéssim un problema en això i tot el que sigui ensenyar les dades i donar accés a la ciutadania tota aquesta que els hi interessa, doncs, ens en felicitem i ho agraïm al Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Sílvia Calvó teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

Breument també.

A veure Sra. Gili, jo crec que els neguits que té que són legítims, no li deixen veure els aspectes més importants d'aquesta llei. Aquesta llei no trenca el vincle amb la CASS, però aquesta llei sí que oblia a la professionalització de la gestió del fons, obliga a la transparència, marca unes responsabilitats molt clares de cada membre que intervindrà en la gestió del fons i això ens permetrà d'assegurar una gestió en el futur, una gestió que tenim ja segura, ho ha explicat el ministre, però d'assegurar, doncs, que aquesta gestió segura es mantingui en el temps.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Cap altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i vist el manifestat, s'obre tot seguit un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

24 vots a favor, 3 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, gràcies.

A la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Se suspèn la sessió durant 10 minuts.

(Són les 20.49h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 21.09h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Passem al desè punt de l'ordre del dia.

10- Examen i votació del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2015, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional, del Consell Superior de la Justícia i del Projecte de pressupost del Consell General per al 2015.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 4/2015, del 14 de gener.

Intervé per exposar l'informe de la comissió el Sr. Pere Altimir Pintat, nomenant ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere Altimir:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 18 de desembre del 2014, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent del Projecte de llei del pressupost

per a l'exercici del 2015. Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de la reunió celebrada el dia 23 de desembre del 2014 i els dies 7 i 12 de gener del 2015 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

El Projecte de llei va rebre un total de 34 esmenes, de les quals 11 foren presentades pel Grup Parlamentari Mixt, 14 foren presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 9 foren presentades pel Grup Parlamentari Demòcrata. Cal indicar que la Sindicatura, durant la reunió que va mantenir el dia 15 de desembre per admetre a tràmit les esmenes presentades, va acordar la no admissió a tràmit de les esmenes número 5, 6 i 10 del Grup Parlamentari Mixt d'acord amb el que disposa l'article 110 del Reglament del Consell General. Així doncs, a l'informe elaborat pel ponent només hi consten com a presentades 31 esmenes.

De les esmenes presentades: 5 esmenes s'han aprovat per unanimitat; 3 esmenes s'han aprovat per majoria; 21 esmenes no s'han aprovat; 1 esmena ha estat retirada; i 1 esmena ha estat retirada per obrir el pas a establir una transacció que ha estat aprovada per unanimitat.

D'altra banda, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha acordat per unanimitat fer les correccions que escaiguin perquè el redactat final de la llei s'adeqüi, almenys pel que fa als aspectes gràfics i de presentació, a l'Acord sobre criteris de concepte i de forma per a l'elaboració de les proposicions i dels projectes de llei, del 18 d'abril del 2002, així com fer una correcció ortogràfica de tot el text. També s'ha proposat que d'acord amb e que estableix l'article 92 i següents del Reglament del Consell General el contingut de les disposicions addicionals tercera, quarta i novena sigui regulat per mitjà de disposicions finals, que el contingut de la disposició addicional setena sigui regulat per una disposició transitòria i que el contingut de la disposició final segona sigui regulat per mitjà d'una disposició derogatòria.

Del resultat de la votació de les esmenes i de l'acord final que acabo d'esmentar se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a les intervencions per part dels grups.

Per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el conseller Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Bé, en la sessió del 16 de desembre de l'any passat 2014, vaig defensar la nostra esmena a la totalitat al pressupost 2015, i ho vaig fer proposant 6 línies alternatives de política econòmica. Després que la Comissió de Finances, com acaba d'explicar el ponent hagi cobert l'expedient rebutjant totes les nostres esmenes menys una que fou aprovada, que afecta la contenció de salaris del Consell Superior de la Justícia, el text resultant final és pràcticament idèntic al que va presentar el Govern. Com que no el podem compartir, no el votarem.

Com el de l'any passat, aquest pressupost continua sent el calaix de sastre que permet reformar i modificar lleis, amb gens dissimulada finalitat d'acontentar la clientela electoral, del pràcticament candidat a les properes eleccions.

L'any passat l'operació de contraban legislatiu comportava la modificació, pel cap baix, de 12 textos legislatius. Enguany el contraban no ha augmentat, es manté estable. Es modificaran també 12 disposicions legislatives.

Primera, la disposició addicional primera de la Llei 21/2006 del 14 de desembre de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries (art. 27).

Segona, la disposició addicional 7a de la Llei 17/2008 del 3 d'octubre de la seguretat social. Disposició transitòria primera.

Tercer, l'article 118 de la Llei 17/2008 de la Seguretat Social, disposició transitòria segona.

Quart, l'article 197 de la mateixa llei, de la Seguretat Social, disposició transitòria tercera, l'actualització i la revisió a l'alça de les rendes arrendatàries.

L'apartat 2 de l'article 17 de la Llei de mesures de reactivació econòmica.

L'article 7 de la Llei 2/2012 de mesures de contenció de despesa pública.

Article 23 de la Llei general de les Finances Públiques, disposició final segona.

Article 36 de la Llei general de Finances Públiques, article 38 de la Llei de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

Article 3 de la Llei de mesures de reactivació econòmica i,

Finalment, dotzena modificació, la Llei de contractació pública del 9 de novembre del 2000.

Modificacions legislatives presentades dissimuladament, de contraban, sense explicacions.

Entenem que igual que l'any passat s'està desvirtuant el concepte mateix del pressupost, que el que hauria de fer és presentar despeses i ingressos de l'estat per un any concret.

La tramitació del pressupost hauria d'haver estat segurament també l'ocasió escaient per elaborar un diagnòstic sobre la situació, però és evident que el Govern no ha volgut fer-ho. Pel contrari, en presentar i defensar aquest pressupost, el Govern ha volgut fer-nos veure que s'ha iniciat la recuperació de l'economia, i en el seu missatge de final d'any, el Sr. Antoni Martí seguia negant l'evidència i ens assegurava que la feina feta els darrers quatre anys ha establert les bases d'una recuperació que ja comença a donar fruits, deia. Tan seria així que afirmava fins i tot que hauria reforçat els sectors tradicionals de l'economia. Miri, tant de bo fos cert, però dissortadament no és així. Aquest darrer curs de la part final de la legislatura ha estat al capdavant un moment en el qual se us ha notat més ja situat en la perspectiva electoral.

La realitat us està desmentint, les xifres, una realitat dramàtica que les xifres de l'estadística pública dibuixen clarament. Tant clarament que ens adonem que ja ho voldríem que tinguéssiu raó per una vegada, però no la teniu.

Les importacions en valor es situaven el 2011 a 1.164.354.000, -volia dir 1.1164 milions-, i van passar a 1.102 milions el 2012, el 2013 es van situar en 1.128 i hem arribat al setembre del 2014, que així és on nosaltres tenim les xifres a 1.168, és a dir que en 4 anys no han augmentat les importacions sinó que tot just hem tornat a les xifres del 2011, i a més a més, també ho escrivia l'altre dia, aquest lleuger augment que hi ha hagut, és gràcies al programa Engega que durant dos exercicis ens ha portat 2013 i 2014 un valor molt important de més de 13 milions d'euros de noves importacions.

En contraposició amb tot això que semblava positiu, què ens trobem? Que els productes bàsics d'alimentació: carns, peixos, llet i productes làctics, fruites i verdures segueixen caient en les importacions.

Aquests productes, -que poden fer somriure-, són en realitat indicadors del consum real, especialment l'intern, el de les famílies del país.

Per tant, podríem aquí desgranar la quantitat d'assalariats en els sectors bàsics que han baixat. Ho farem en una segona intervenció si s'escau, però jo crec que les dues conclusions que se'ns imposen en aquesta primera intervenció, és que en aquests quatre anys de Govern s'ha perdut gairebé un 10%

d'assalariats inscrits a la CASS, i hi ha hagut també una caiguda del 10% de la massa salarial.

I la segona conclusió és que aquesta pujada gairebé imperceptible que se'ns vol fer veure en el nombre d'assalariats, només és derivada de la situació del sector financer, que a més a més també té uns salaris mitjans més elevats i també, -vés per on-, de l'Administració pública que ha augmentat els seus efectius quan se'ns deia que s'havia d'aprimar.

En tot cas, quina és la situació avui? Les vacances de Nadal, Cap d'any i Reis han aportat una bona injecció d'optimisme, ha vingut molta gent, hi ha hagut consum, l'hostaleria i el comerç han treballat.

També se'ns explica que la crisi econòmica de la Federació Russa està fent que aquest mes de gener no serà tan bo com els anteriors, però el que no podran amagar les posicions propagandístiques del Govern és que continuem tenint un problema de persones que busquen feina. Que continua sent molt important, aquest nombre, per molt que s'hagi rebaixat i després segurament n'haurem de parlar...

La reducció de la renda disponible dels ciutadans és també evident. Estic parlant dels ciutadans que tenen feina, sortosament, i el cost dels serveis bàsics per la ciutadania, electricitat, carburants, transports que afecta a les famílies més modestes doncs no segueixen els nivells de contenció que sí que s'apliquen sistemàticament als salaris i a les pensions. Si afegim a tot això la reducció de la quantitat i la qualitat dels serveis socials dels quals disposava la ciutadania, el que adjunt ens proporciona la descripció més clara del que suposa la crisi econòmica gestionada pel Govern i de qui són els principals condemnats a sufragar-la. Això treu, jo crec, qualsevol credibilitat al criteri de reactivació que el Govern publicista.

A dia d'avui si millora ja, aquesta només afecta positivament a la part més alta de la piràmide social. Aquesta és la situació real de l'economia i de les famílies andorranes que pateixen per arribar a final de mes igual que patien l'any passat o més. Salaries i pensions cap avall i els serveis bàsics ocupant cada dia una part més gran de les despeses de la família.

Jo crec que no és dolent que es vulgui donar sensació d'optimisme però jo crec que això no ens pot evitar l'obligació de tocar de peus a terra, i el Govern al presentar aquest pressupost no solament no ha explicat que Andorra té una situació econòmica preocupant, sinó que fins i tot vol deixar fer sentir el missatge de què podem estar tranquils, i la pregunta que ens hem de fer és: Per què? Perquè malgrat tenir un problema seriós d'estancament dels ingressos, de les importacions i de retrocés dels llocs de treball en els sectors tradicionals de l'economia: comerç,

hostaleria i construcció, el Govern ens vol aparèixer aquí com si estès encantat de la situació? La resposta segurament és que el curt termini li permet presentar uns resultats acceptables en els ingressos públics, i que l'efecte temporada hivernal dona l'aparença que la desocupació baixa, però ja en vam parlar amb el debat de totalitat, la millora dels comptes públics explica gairebé al 100% per la reducció d'interessos.

Durant el debat de la nostra esmena a la totalitat també vaig parlar de la necessitat d'ajustar les previsions pressupostàries, no hi voldria insistir ara en aquesta primera intervenció, però és evident que no sabem quines són les conseqüències i tampoc els estic fent greuge que no ho sàpiguen, perquè els impostos són nous però la introducció del nou marc fiscal demanarà molta vigilància en les deduccions que s'han plantejat en les lleis.

En definitiva, la desocupació, la precarietat laboral, la pèrdua del poder adquisitiu, l'enorme endeutament públic i privat. No parlem mai, jo n'he parlat en algunes ocasions, no volem parlar mai de l'enorme endeutament privat del nostre país, les desigualtats rampants són els principals problemes de l'economia andorrana sense oblidar, -també se n'ha parlat alguna vegada, però sempre hi passem de puntetes-, la contracció del crèdit que segueix afectant molt negativament l'activitat dels petits professionals, de les petites i mitjanes empreses i en conseqüència de les famílies andorranes.

Hi ha una evident fractura al nostre país, Andorra s'està convertint en una juxtaposició de castes de corporacions i de generacions a les quals ningú vol explicar que tindran, els agradi o no, el mateix destí col·lectiu. Vam començar aquesta legislatura i el Sr. cap de Govern em volia replicar dient que no hi havia dues andorres a dues velocitats, que no hi havia fractura social... Bé, acabem la legislatura i jo crec que si no hi eren en aquell moment, -que penso que ja hi eren-, ara dissortadament hi són. I per tant, els vostres quatre anys de Govern entenem que no han pas servit per buscar el camí del futur, l'horitzó ha estat sempre de curt termini, limitat com sempre a les properes eleccions i al pressupost 2015 que no votarem, ens ho confirma.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Té la paraula el conseller Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Ara mateix votarem, d'aquí una mica votarem la darrera llei d'aquesta legislatura. Lamentablement clourem la legislatura amb un projecte de llei del pressupost 2015 que descriu dramàticament el que ha estat aquesta legislatura. Perquè com el pressupost que vostès presenten, la legislatura ha estat marcada per la improvisació i per la manca d'un model de país.

Tal i com vaig dir fa un mes, tota la legislatura hem estat sentint cants de sirena sobre equilibri pressupostari. Doncs bé, avui votarem uns pressupostos amb un dèficit al voltant de 30 milions d'euros, que podrien ser molt més si no tinguéssim la gran sort de què els interessos bancaris actualment són molt baixos. També els vaig dir fa un mes que avui vostès ingressen més via impostos, però lamentablement també gasten més. I és una situació curiosa provinent d'un govern que fa bandera de la contenció pressupostària. Però els ingressos previstos pel 2015 són gairebé de 400 milions d'euros i aquest any que és l'entrada, és l'any de l'entrada en vigor de l'IRPF, estimen recaptar 35 milions més que l'any anterior. I recaptin 35 milions més però també gasten 30 milions més. Segueixen fent inversions milionàries en asfalt i carretera, unes inversions que no em cansaré de denunciar i denunciar perquè les considerem com a excessives i que no aporten cap mena de retorn a la competitivitat del país. Com ja vaig dir també fa un mes, lamentem la poca promoció del nostre patrimoni cultural i ambiental i l'escaig pressupost destinat a la nostra cultura perquè nosaltres creiem que posar en valor davant del món el nostre patrimoni cultural i mediambiental d'Andorra és el present i el futur del nostre país. Vostès no només els tenen oblidats sinó que a més els han desprotegit.

I sobre el benestar recordava fa un mes just abans de Nadal, que en cap cas no compartim la política pressupostària del govern de DA en tema de benestar perquè la majoria de plans d'ajuts per lluitar contra la desigualtat, la pobresa i l'exclusió social ja estaven dissenyats i implementats per governs anteriors. I vostès evidentment s'han vist obligats a augmentar les partides al comprovar la dura realitat. Però el que passa és que al 2011, la situació d'Andorra era molt millor que la del 2014 per determinar les famílies. I al 2011 hi havia uns determinats instruments per lluitar contra aquestes dificultats. Al 2014, les famílies tenen unes dificultats majors i els instruments són els mateixos.

La Llei de serveis socials i socio-sanitaris que es va aprovar aquesta legislatura amb el nostre vot en

contra i que vostès deien que serviria per donar una base legal a un altre pilar essencial de l'Estat del benestar, i garantir una millor atenció al ciutadà, no compleixen les expectatives perquè no augmenta la partida destinada a les famílies i per tant, demostra que aquesta llei no aporta res de novador.

En tot cas, el que demostra que s'hagin hagut d'augmentar les partides en ajudes socials, demostra el fracàs estrepitos de la política econòmica de DA. Si hem d'augmentar les ajudes, vol dir que la política econòmica de DA no dona els seus fruits.

Culminem aquesta legislatura amb l'aprovació del projecte de pressupost del 2015 de la mateixa manera que el pressupost 2015 culmina el fracàs polític de quatre anys, marcats pel retrocés social i la manca de creixement econòmic. Ens volen fer creure que Andorra està sortint de la crisi però la gent del carrer, la majoria de ciutadans i ciutadanes, els 70.000 habitants que parlava el cap de Govern a l'inici de la legislatura, molts d'ells continuen passant-ho malament, i lamentablement molts d'ells ho continuen passant pitjor que abans.

Aquest pressupost el considerem dolent però en tot cas, com ja he dit, la nostra oposició constructiva ens va fer saber que la probabilitat era molt baixa, ens va fer fer noves propostes de millora en forma d'esmenes al text. Lamentablement i com ha sigut tradicional aquests anys de legislatura no se'ns ha aprovat cap de les propostes d'esmena, cap ni una, i totes han anat a la brossa, però bé, volem reclamar que gràcies a què no s'han acceptat les nostres esmenes, Andorra l'any 2015 no tindrà una partida destinada a la creació d'una estació d'autobusos nacional digna, que no porta 13 milions de visitants Sr. Cinca, però aporta 1,4 milions de viatgers, que creiem que és un percentatge important com per tenir-lo en compte, -1,4 milions de viatges.

Es seguirà gastant més de 15 milions en campanyes turístiques però no tindrem la marca Andorra definida. No disposarem d'una ruta circular de refugis de muntanya guardats, que tant èxit dona a les comarques del país del sud i molt probablement s'iniciarà l'acabament del túnel de Sant Julià, una nova obra faraònica que avui en dia nosaltres considerem que és necessària, tot i que és possible que en altres situacions puguem donar suport a aquesta obra, però avui en dia és innecessària i que està valorada en 53 milions d'euros, per tant, a tenir en compte l'impacte que pot tenir sobre les nostres finances.

Lamentablement no hem pogut incidir en el pressupost 2015, però seguirem treballant perquè un dia, les nostres propostes es puguin veure reflectides en un pressupost. Un pressupost ben diferent al que

votarem avui, un pressupost que es traurà més profit dels 400 milions d'ingressos, 400 milions d'ingressos que invertirem prioritant la reactivació econòmica i la creació de llocs de treball, la protecció del patrimoni cultural i ambiental i la millora del benestar de les persones que viuen i treballen a Andorra.

I acabaré la meua intervenció tal i com ho vaig fer fa un mes, perquè aquest no és el pressupost que li convé a Andorra per l'any vinent i perquè la seva aprovació suposarà una nova oportunitat perduda.

Avui el Grup Parlamentari Socialdemòcrata votarà en contra del Projecte de pressupost de 2015 presentat per Demòcrates per Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula el conseller Sr. Daniel Armengol.

El Sr. Daniel Armengol:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Com no pot ser d'una altra manera els arguments que utilitzaré per defensar el vot en positiu del nostre grup al Projecte de Llei del pressupost pel 2015, seran bàsicament els mateixos que els que vaig utilitzar per defensar el nostre rebuig a les esmenes a la totalitat presentades, com de costum, per l'oposició fa poc d'un mes. En aquella sessió del 12 de desembre passat, els hi deia que estàvem satisfets de la tasca realitzada els darrers quatre anys i que ha permès plasmar en aquest darrer pressupost de la legislatura, els fruits de tot el seguit de mesures tant estructurals com conjunturals que s'han anat aprovant i implementant. Des d'aquell debat hem rebut la liquidació del tercer trimestre del 2014 dels comptes de Govern i aquesta, comparada amb la mateixa liquidació de l'any anterior ens permet reafirmant-se encara més, si s'escau, en remarcar la tasca de gestió duta a terme.

Les mesures estructurals han permès assentar les bases del creixement tant anhelat i encarar la nostra economia cap al futur pròsper que espera al nostre Principat. Aquest seguit de mesures estructurals ens permeten avui aprovar un pressupost que frega l'equilibri pressupostari, equilibri que ja es plasma en les liquidacions pressupostàries del setembre del 2014 amb 45 milions de superàvit pressupostari del tercer trimestre de l'any en curs.

Amb pressupostos equilibrats i sense dèficit públic es conté l'endeutament, no augmenta la despesa

financera i s'assegura la sostenibilitat de les finances públiques, s'assegura doncs l'autonomia financera i es perpetua la nostra independència i estabilitat com a país.

S'han pres doncs mesures i aprovat lleis durant el 2014 i anys anteriors que permeten que la sostenibilitat de les finances públiques es pugui ja avui dibuixar a mig/llarg termini, amb un dèficit previst pel 2015 que frega l'1,2% del PIB (quan, recordem-ho, als països que ens envolten estan fent mans i mànigues per baixar del 5%). També s'ha assegurat per una banda les pensions actuals i futures. S'hi referia fa uns instants la Sra. Calvó, i s'ha materialitzat per altra banda, els complements de jubilació de la funció pública en un compte destinat a aquest efecte per primer cop. Tots ells, i sense oblidar la congelació de les transferències, són fets que permeten avui ser més optimistes sobre l'evolució dels capítols de despesa dels comptes de Govern.

En el capítol d'ingressos la culminació del marc fiscal també ens permet ser optimistes en l'estabilitat de bona part de la recaptació de les arques de l'Estat. La liquidació pressupostària dels comptes de setembre que comentàvem tot just fa uns instants reflecteix 15 milions més en impostos directes que el setembre de l'any anterior provinents majoritàriament de l'impost de societats, i 13 milions més en ingressos de l'ISI durant el mateix període.

Fiscalitat baixa, competitiva i homologable, acompanyada de l'obertura econòmica i del CDI són les bases que permeten estar en una situació envejable en quant es recuperi el creixement, i tot apunta que ja s'està recuperant... no és optimisme, Sr. Bartumeu, és realisme!

Contenció de la despesa per una banda, fiscalitat baixa, generalitzada, competitiva i homologada de l'altra. Són un clar missatge de cara a l'administrat, de cara a la ciutadania, de cara als empresaris i de cara als inversors. No caldrà augmentar més la pressió fiscal per mantenir l'estat del benestar ni per assegurar noves inversions.

Avui, senyories, ja som un país econòmicament atractiu amb un balanç més que satisfactori d'obertures de més de mil societats i comerços amb capital estranger per sobre del que es permetia fins que es va aprovar la Llei d'obertura econòmica, que han representat entre tots ells 72 milions d'euros d'inversió en la nostra economia i la creació de més de 350 llocs de treball.

Tots hem pogut anar veient les darreres dades publicades que demostren que les mesures conjunturals que també s'han anat prenent en

aquest entorn econòmic advers viscut els darrers set anys, tampoc han sigut en va.

Disminució del nombre d'aturats: 29% menys al desembre respecte al mateix període de l'any passat, o 7% menys que al 2011 -i encara queda molta feina per fer, certament.

Augment exponencial del nombre d'ofertes de treball: 27% més al desembre d'aquest any o pràcticament 57% més de llocs de treball oferts que al mateix desembre del 2011.

Les polítiques actives d'ocupació impulsades també es reflecteixen en la liquidació que hem rebut dels comptes de la CASS i que demostren la recuperació del mercat laboral amb un augment del 2,26% en la recaptació per cotitzacions respecte al 2013: un augment de l'1,8% de la massa salarial i de l'1% pràcticament en el número d'assalariats.

Destacar també, que ja ho ha fet el Sr. Bartumeu, un 27,2% més de matriculacions de vehicles gràcies al Pla Engega; la recuperació del mercat de la rehabilitació i impuls de l'eficiència energètica, gràcies al Pla Renova; augment dels visitants i turistes aquest 2014, que alguna cosa deu tenir a veure, de ben segur, les dotacions pressupostàries que s'han anat assignant i incrementant any rere any a Andorra Turisme fins arribar als 17,5 milions previstos al pressupost que estem debatent.

El Govern ha sabut, tot i així, preservar i acompanyar l'estat del benestar amb més de 25 milions d'euros en programes d'ajuts socials: 6% més que al 2014, 3 cops més que els liquidats al 2009.

Ha sabut mantenir l'esforç en educació, en agricultura, en ramaderia i en inversions com ja es va comentar en el passat debat a la totalitat.

Senyories, no vaig sentir fa un mes arguments fallits per tombar aquest pressupost, ni he sentit avui arguments potents que justifiquin la seva negativa a aprovar-lo.

No creiem que hi hagi un altre model, no creiem que hi hagi cap alternativa. El camí és la transparència, el camí és la diversificació i la competitivitat de la nostra economia.

Per no fer-me més repetitiu quant als arguments del perquè aquest és el pressupost que Andorra necessita -i pensem que han quedat prou clars-, ens centrarem en explicar les nostres esmenes i el rebuig de les que no han estat aprovades en comissió.

Les esmenes presentades pel nostre grup han permès adaptar el pressupost a la recentment aprovada Llei d'Andorra Telecom, a la Llei de l'ISI, a la Llei 21/2014 de les bases de l'ordenament tributari quant al tipus d'interès moratori. També hem presentat i defensat una esmena que limita la cobertura de

vacances de l'Administració general al 50% a l'espera que el pròxim Govern compleixi amb el que preveu la disposició final que el nostre grup va introduir en l'aprovació de la Llei 23/2014 del passat mes d'octubre.

No hem acceptat les tres esmenes del PS que volien, un any mes, anul·lar la variant de Sant Julià al·legant, i cito textualment: "*Actualment és una obra innecessària vist que les aglomeracions de vehicles a Sant Julià són escasses i molt puntuals en molts pocs dies de l'any*". En aquest punt li vull reiterar, senyories, el que ja li vam explicar: al 2014 han passat pel centre de Sant Julià 25.000 vehicles pesants més que els actuals traginers segons el Sr. Alcobé, que a l'any 2013... bàsicament el doble.

De l'estació d'autobusos ja en vàrem parlar l'últim cop, només remarcar que aquest any preteníem finançar-la amb diners del contribuent que anava destinat al desviament del Serrat i accés a l'estació d'Arcalís. Nosaltres pensem que aquesta estació d'autobusos es pot construir a través del mètode de concessió sense necessitat d'aportacions de fons públic i ens consta que Govern, juntament amb el comú de la capital, ja hi està treballant.

Tampoc hem donat suport a les esmenes de referència als refugis guardats de muntanya, o de la creació del parc tecnològic de l'antiga caserna de bombers, els següents assumptes amb els que està treballant el Govern: l'un ja estava reflectit en el pressupost i reforçat per una esmena del nostre grup en el futur refugi guardat de l'Illa, amb una assignació d'1.700.000 euros, i l'altre està liderat per Andorra Telecom i se n'ha fet suficient ressò a la premsa en el futur projecte del clau, del qual ja es va adjudicar algunes idees fa poc més de tres setmanes.

Dit de passada, les seves esmenes també anul·laven una gran part de l'assignació pressupostària que permet arreglar el tram de la Massana fins a Erts que s'ha convertit, tant de dia com de nit, en un altre punt negre de la nostra xarxa viària.

Quant a la reactivació del comerç. Els uns hi afegien 300.000 euros de més traient-los del futur heliport nacional; els altres hi afegien 350.000 euros rebaixant-los de projectes destinats a la promoció de l'activitat econòmica del Ministeri d'Economia i restant-los també de la Cambra de Comerç en el seu apartat "Pla de reactivació del comerç". O sigui: no a l'heliport nacional, no a la promoció econòmica, no a la Cambra de Comerç, però sí a la reactivació. No se sap ben bé com, vist que no expliquen com se'ls gastarien més enllà d'expressar la seva voluntat. Bastant contradictori tot plegat!

A l'igual de contradictori que és al nostre entendre treure 500.000 euros de campanya de comunicació

per adjudicar-los a assessoraments externs a Andorra Turisme, i per això tampoc vàrem acceptar aquesta esmena del PS.

I acabo ja Sr. síndic, com ho vaig fer fa prop d'un mes.

El pressupost 2015 contempla els fruits de quatre anys de mesures estructurals per trencar la tendència baixista i posar els fonaments d'un Estat modern i amb un futur esperançador.

Alhora conté i perpetua mesures conjunturals de reactivació econòmica i d'impuls al sector productiu sense deixar de banda, en cap dels seus capítols, la preservació i la protecció del nostre estat del benestar. És, al nostre entendre i tal com ho he anat explicant, un pressupost coherent, equilibrat i que genera confiança.

Així conseqüentment, per coherència i sobretot per convicció, votarem a favor del projecte de llei.

L'any passat vaig acabar la meua intervenció agraint la tasca del secretari adscrit a la nostra comissió. Avui doncs, que se'm brinda l'oportunitat i no sé si tornaré a intervenir, no voldria deixar-la escapar i aprofitar aquesta intervenció per agrair sincerament i destacar la tasca que tots plegats hem dut a terme durant aquesta legislatura des de la presidència dels diferents grups, passant per totes les consellers i consellers generals, i com no, de tot el Govern.

Haurà sigut un honor i tot un plaer haver pogut treballar i compartit aquesta casa amb tots vosaltres.

Gràcies Sr. síndic per la seva paciència i per donar-me la paraula.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Govern té la paraula el Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Senyores i senyors consellers, la defensa del Projecte de pressupost de l'any 2015 que vaig fer en el transcurs del Debat de la totalitat celebrat el 16 de desembre, ja em va permetre desgranar els eixos principals i les xifres principals també del mateix.

Alhora va posar de relleu les discrepàncies amb els grups de l'oposició i el projecte que avui debatem, després del treball en comissió, no ofereix cap canvi substancial.

Per tant, no insistiré en tornar a detallar el projecte ni en tornar a rebatre els reiteratius arguments de l'oposició.

Els capricis del calendari polític han fet que aquest sigui el darrer debat de la legislatura.

El caràcter transversal del pressupost fa, doncs, que aquest debat no únicament sigui una excel·lent ocasió per fer un balanç de la política pressupostària dels darrers quatre anys, sinó també, a partir dels pressupostos: del conjunt de l'acció del Govern, els objectius assolits i els reptes pendents.

Els quatre pressupostos presentats pel Govern han estat marcats per la situació de profunda crisi de les economies occidentals, entre les quals la d'Andorra. Una crisi que es venia gestant des de feia anys i que comença a aflorar amb força l'any 2007.

Quan l'actual Govern presenta el primer pressupost tots els indicadors macroeconòmics estan en caiguda lliure. I, si m'ho permeten, portant-ho al terreny de la física si alguna cosa està en caiguda lliure el que acaba passant és que s'accelera i per tant era de preveure que es tardaria un temps en poder reconduir la situació o, dit d'una altra manera, que ens quedaven uns anys encara d'empitjorar les xifres.

Si repassen l'evolució d'aquests indicadors constataran el que els hi dic. Comença la caiguda el 2007 i 2008, s'accelera el 2009, 2010, 2011 i en molts casos arriba al seu punt més negatiu al 2012 i al 2013.

Així es comporta el mercat laboral amb una creixent destrucció de llocs de treball, el consum intern afectat per la pèrdua de població i per les dificultats econòmiques de moltes famílies, les importacions que recullen la caiguda dels sectors com la construcció, els vehicles i per sobre de tot la davallada en el nombre de visitants que tenim a Andorra, ja siguin turistes o excursionistes.

I en aquest sentit, Sr. Bartumeu, evidentment al 2011 tenim un nivell d'importacions, al 2012 és pitjor, al 2013 és pitjor, però el que li puc assegurar és que al 2014 és millor que el 2011, no en tingui cap dubte. I se'ls pot mirar quan vulgui els números, diuen això. Sense cap mena de dubte.

I, front a totes aquesta davallades, front a aquestes caigudes en picat de tots els indicadors, és cert creixien algunes coses. Creixien els dèficits pressupostaris, creixia l'endeutament, s'esgotaven les reserves de la CASS de la branca general, concretament l'any 2010, i això ens portava a tenir de fer una transferència corrent a aquest organisme de 27 milions d'euros aquell mateix any i augmenten certament les prestacions o les sol·licituds de prestacions socials fruit del creixement de la precarietat que pateixen moltes famílies.

Aquest és l'escenari que a meitat de l'any 2011 teníem i amb el que ens trobem i el que hem de

gestionar. I què tenim per fer-hi front? Què teníem en aquell moment per fer-hi front?

Doncs, miri teníem una economia tancada, poc diversificada, impermeable a la inversió. Una Administració pública endeutada, un deute a curt termini i poc estructurat, un sistema fiscal insuficient i poc diversificat i una manca d'estratègia en política turística que permetés aguantar la davallada en un sector clau i tradicional com és el turisme i la seva oferta comercial, hotelera, de natura, neu i oci. Això és el que teníem.

Una situació que hauria pogut impulsar en aquell moment a prendre mesures contundents, dràstiques, en busca de resultats ràpids. No ho vam fer, no ho vam voler fer! Fer-ho hauria tingut efectes demolidors en l'àmbit social i no hauria assentat les bases del creixement! Calia ser cautes i introduir les mesures correctores de forma progressiva i alhora calia la determinació suficient per no eludir les reformes.

Tots els pressupostos que hem anat presentant fins ara han constatat o s'han estructurat a partir de 5 eixos i en aquest darrer pressupost n'hi hem introduït un 6è. Un 6è que no es podia introduir fins que no es trobessin els resultats dels 5 primers.

Si vaig desgranant aquests eixos el primer al que vull referir-me és la introducció d'una política d'ajustos discriminada. Tant cert és que no pots gastar el que no tens ni et pots endeutar fins a l'infinit com també ho és que no podíem fer recaure els ajustos en els dos pilars del nostre, de la nostra societat del benestar. Per això en matèria social i laboral els pressupostos han estat expansius i en educació no hi ha hagut cap mena d'ajust. Era imprescindible per assegurar la cohesió social i per garantir el futur de les noves generacions a través d'una formació de qualitat. Globalment les partides de promoció i protecció social han tingut un increment del 18,2% aquesta legislatura i dins d'aquest increment destaquen especialment els programes d'ajut a la inserció laboral i tot el que és l'ajut a les persones que s'han quedat sense feina. Un pressupost, en aquestes partides, que es manté per l'any 2015 i que globalment en els programes d'acció social i de gestió social, tal com ens deia el Sr. Armengol pugen 25 milions d'euros, un 6,67% més que l'any 2014.

Aquesta política ens ha permès donar suport a les persones i famílies que han patit amb més rigor la crisi mentre no començava a tindre una recuperació palesa el mercat laboral. Després d'haver tingut una punta màxima d'inscrits al Servei d'Ocupació durant l'any 2013, portem 19 mesos consecutius rebaixant el nombre d'inscrits en relació al mateix més de l'any anterior i hem tancat l'any 2014 amb un nombre

d'inscrits inferior al que teníem quan vam arribar l'any 2011. I, encara més important, després de molts anys per primera vegada puja la massa salarial i també per primera vegada després de molts anys puja el salari mig. No ho dic jo, ho diuen les xifres de la CASS, i també ho deia el Sr. Armengol, des de feia temps no teníem increments en l'oferta de treball i des de fa uns mesos hi ha increment en l'oferta de treball. Suficient, no, però si més no hem aconseguit aturar la caiguda, n'hem canviat la tendència i ens hem posat en xifres positives. Insisteixo, no és suficient però per anar als nivells de recuperació que tots desitgem primer calia canviar la tendència, primer calia aturar la caiguda.

Un segon eix era incrementar el pes de les inversions dins del pressupost. Dèiem que es tractava d'una voluntat coherent amb l'obligació de l'Estat per garantir unes infraestructures modernes, contributives al benestar, i a fer competitiu el país, i també coherent amb el paper de la inversió pública com un dels motors de l'economia productiva. Aquesta línia ascendent s'ha mantingut tots els anys i arribant als 50 milions d'inversió pressupostats l'any 2014 aquest any 2015 es mantenen. I, si en aquest nivell d'inversió hi afegim el de les empreses parapúbliques Andorra Telecom i FEDA i la dels comuns, els nivells d'inversió pública que avui en dia hi ha a Andorra ja s'acosten als que ha de tindre un país modern en relació al seu PIB. I tan important és que creixi el pressupost d'inversió i es mantingui un cop arribi a les xifres necessàries com que després es liquidi. Doncs, aquest any 2014 liquidarem un pressupost d'inversió superior al del 2013 i al del 2014.

Un tercer eix era relançar l'economia i vam dir que calia fer-ho en dos estadis, un a curt termini des de la recuperació dels sectors més tradicionals i un a mig termini amb l'impuls de la diversificació i la obertura econòmica. Per això el primer que calia era definir una estratègia clara de política turística i dotar-la conseqüentment. Es va dissenyar l'estratègia, es van adequar les estructures organitzatives i es va dotar pressupostàriament perquè això fos possible. Així es va apostar per reforçar la promoció en els mercats més consolidats i de manera molt incisiva i especial en el mercat francès, un mercat que havia d'anar sent progressivament abandonat, i es va iniciar la inversió en nous mercats. Es va definir una estratègia de promoció i reclam d'Andorra a partir d'una variada programació d'esdeveniments organitzats al país en l'àmbit de la cultura i l'esport, molt centrats en promocionar Andorra com un destí de natura i muntanya. S'ha fet un salt qualitatiu en els canals online i en les xarxes socials. I, per tirar endavant tot

això, ja a l'any 2012 es va fixar l'objectiu de tindre una partida pressupostària suficient en l'àmbit del turisme. Una partida que s'ha anat mantenint i que toca el seus límits l'any 2015 amb 16 milions i mig d'euros, una quantitat senyores i senyors consellers que continua sent inferior a la que hi destinen altres destins. També en aquests camps es comencen a recollir fruits encara no suficients però es comencen a recollir fruits. Després d'anys de caigudes, l'any 2014 presenta globalment, excursionistes més turistes, un increment del 2% en els visitants. I molt especialment hem de fer referència en l'increment en els turistes, en aquelles persones que ens visiten i pernocten al país. Aquest increment per l'any 2014 és de 4,8% i ja va ser positiu l'any 2013. Això ens ha permès estar en el nivell de turistes equivalents als de l'any 2007, als de l'any 2007. Han calgut 7 anys per recuperar la xifra de l'any 2007. Per preparar el segon estadi, el del mig termini al que em referia, calia abordar la reforma de l'obertura econòmica, i aquesta també s'ha fet. I també n'hem trobat ja alguns fruits, tampoc suficients però fruits positius. Per primer cop després de molts anys hem tingut un balanç positiu entre les baixes i les altes de negocis, un balanç que ja es va donar l'any 2013 amb 193 negocis nous i un balanç que es confirma l'any 2014 i s'incrementa arribant a la xifra dels 280 negocis nous, insisteixo balanç net entre baixes i altes. Una xifra que a més a més estem convençuts seguirà creixent a mesura que es consolida l'obertura econòmica i que es vagin recuperant també els països del nostre entorn, i unes xifres que no són gens despreciables perquè, com ens deia el Sr. Armengol, acaben traduint-se amb més inversió al país i amb creació de llocs de treball.

I la consolidació de l'obertura ens porta a parlar del quart eix, de la política pressupostària als ingressos. Uns ingressos que ja vam dir d'entrada que eren insuficients i estaven excessivament concentrats en els impostos indirectes i en dos productes molt concrets. Calia fer créixer els ingressos i sobretot calia anar diversificant-los. Aquest és un debat històric, ple de declaracions de bones intencions, ple d'insinuacions, però Sres. i Srs. consellers les coses són com són. Ha estat en aquesta legislatura que s'ha tirat endavant el model fiscal i ha estat en aquesta legislatura que s'ha posat en pràctica. Més ingressos que acaben, per tant, permetent mantenir el nivell de serveis públics, un nivell al qual el Govern no hi vol renunciar. Uns ingressos que ens fan menys depenent del tabac i dels carburants i per tant, ens disminueixen els riscos pressupostaris. No es tracta de renegar dels ingressos provinents d'aquests productes, però hem d'anticipar la tendència a la baixa per exemple, en el consum del tabac i alhora hem d'enfortir els ingressos públics per fer-los més

diversos i per tant menys vulnerables a futures crisis. I uns ingressos que li donen una dimensió molt més gran a l'obertura econòmica. Els inversors volen invertir en països competitius, i sense un marc fiscal homologable i sense una bona xarxa de convenis de doble imposició no serem competitius.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant Sr. ministre...

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic, vaig acabant.

El pressupost doncs d'ingressos per l'any 2015 ja recull tot aquest nou model fiscal i per tant, també és un pas endavant molt important.

El cinquè eix en el qual em volia referir, és el binomi dèficit endeutament i equilibri pressupostari.

Ho escurço en relació a la meua intervenció a instàncies del Sr. síndic, però en tot cas, vostès ho saben. Vam arribar al Govern amb uns dèficits creixents, any rere any, des del 2012 fins al 2015 el pressupost que s'ha presentat, ha presentat menys dèficit. I any rere any, les liquidacions han presentat menys dèficit, inclús sense l'efecte que sempre ens recorda el Sr. Rios de l'aportació d'Andorra Telecom. És així, i el pressupost del 2015 és el de menys dèficit de tots.

Ho he dit en moltes ocasions, no es tractava de reduir el dèficit com un dogma de fe, senzillament teníem una situació d'endeutament molt elevada i no la podíem continuar fent créixer fins a límits que ens hauríem posat en perill la viabilitat de seguir finançant-nos i hauríem posat en perill a la llarga la nostra pròpia sobirania.

Per tant, hem assolit uns nivells de pressupost de dèficit pressupostari que ens situaran a l'any 2014 per primera vegada en moltíssims anys amb superàvit de gestió, és a dir el dèficit de l'any 2014, ja només incorporarà despeses financeres. És un salt qualitatiu importantíssim, és un salt qualitatiu importantíssim, i juntament amb això, malgrat no haver arribat encara a l'equilibri pressupostari, vam també a l'any 2013 prendre una altra decisió, no fer créixer l'endeutament. I això també ens posa en una situació més competitiva de cara el futur i la deriva que pugui prendre l'economia en els anys a venir.

Però el que és més important, haver fet aquests passos pressupostaris ens permet abordar el sisè eix, l'últim que em volia referir. Aquell que deia que hem pogut incloure, que hem pogut incorporar l'any 2015, gràcies a anar avançant cap a l'equilibri pressupostari, hem pogut començar a pressupostar

un aspecte fonamental, els compromisos de l'Estat andorrà a llarg termini.

Política pressupostària no vol dir gestionar només a l'exercici, no vol dir gestionar a l'any següent, vol dir gestionar a llarg termini. Per primera vegada, el pressupost incorpora dotacions pels compromisos amb els funcionaris, els compromisos vinculats al complement de jubilació. I per primera vegada també, de manera indirecta però a través del pressupost es doten diners en el fons de pensions de la CASS...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, Sr. ministre...

El Sr. Jordi Cinca:

...de manera indirecta com saben, a través de la modificació.....-vaig acabant Sr. síndic-, de la llei, de la modificació de la llei de la llei de la CASS que es va aprovar l'any 2014.

Fins aquí doncs el relat dels que han estat els trets estratègics de la política pressupostària del Govern d'aquests quatre anys i que culminen amb el pressupost que avui votarem. Pressupostos per anys difícils, pressupostos que han acompanyat i permès la política del Govern en diferents àmbits. Unes polítiques que han permès a l'Estat estar al costat de les persones que més ho necessitaven. Polítiques que ens han permès l'homologació internacional sense perdre competitivitat i sense perdre els nostres trets diferencials. Polítiques que han d'ajudar, que ens han ajudat a anar retrobant el camí de la recuperació. Polítiques que tal i com es volia ens deixen en una situació millor que la que ens vam trobar quan vam arribar al Govern, i que per sobre de tot, i el més important, és que deixen Andorra millor per poder aprofitar la recuperació econòmica que poc a poc s'anirà consolidant al nostre entorn.

S'han assentat Sres. i Srs. consellers unes bases pressupostàries que perduraran al servei de qui governi, i que n'estic convençut, vingui qui vingui, no les canviarà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en un segon torn d'intervencions.

Sr. Jaume Bartumeu, pel grup mixt teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies.

Bé, el Sr. conseller Armengol, portaveu de DA sort n'hi ha que al final ha tingut un comiat amable i generós fins i tot en relació al treball d'uns i altres perquè hi ha hagut un moment que m'havia semblat que estàvem perdent els papers quan des d'una certa prepotència, deixi-m'ho dir, ja deia "els uns, els altres". Miri, aquí, després ja ho ha arreglat, però lleig, bastant lleig, bé.

Com que tant el portaveu del grup parlamentari de la majoria com el ministre ens han posat aquí un devessall de xifres doncs jo també contestaré dient com les veiem nosaltres perquè n'he parlat una mica en la primera intervenció.

El ministre em diu sobre el valor de les importacions: "no tingui cap dubte de què les xifres són molt millors".

Miri jo no tinc cap dubte però resulta que jo les meves xifres s'han parat al setembre i no tinc l'últim trimestre. Si l'últim trimestre doncs resulta que és molt millor, me n'alegraré, però no les tinc. No les tinc perquè no se'ns han facilitat o perquè no estaven tancades. Clar, és normal, vostè les té perquè havia de tancar l'any.

Número d'inscrits al servei de desocupació. N'hi ha molts menys, mai n'hi havia hagut tan pocs. Miri, i els que han marxat, més ben dit els que han hagut de marxar. Aquests no compten? Perquè potser que els comptem, perquè si no els comptem aleshores sí, tot millora. Però no, és que clar hem perdut, hem perdut a la ratlla dels 3000 assalariats en aquest país. Doncs ho reconeixem i després hem de reconduir la situació, però si els aplaudim que vulguin reconduir la situació, però no ens diguin les xifres d'una manera esbiaixada.

Això també val per la qüestió de les obertures i noves contractacions. Jo em mantinc i mantinc també amb les xifres que em donen les estadístiques públiques, que els sectors tradicionals, comerç, hoteleria i construcció no s'han reforçat sinó que surten malmesos d'aquesta legislatura. I no me n'alegro, però surten malmesos d'aquesta legislatura.

La construcció ha passat de 3854 persones empleades l'any 2011 a 2697 el setembre del 2014, i no crec que l'últim trimestre això hagi millorat.

L'hoteleria que tenia 4768 assalariats declarats el 2011, n'havia perdut 5% el setembre del 2014, i es situava en 4515 empleats. I el comerç per la seva banda, ha caigut de 9381 empleats el 2011 a 8616 el setembre del 2014. I com ja he dit en l'anterior intervenció els únics sectors que han estat reforçats són el sector financer i l'Administració pública. El

sector financer ha passat de 1679 assalariats el 2011 a 1813 el setembre del 2014. L'Administració pública ha augmentat els seus efectius de 4336 el 2011 a 4409 el setembre del 2014. I amb l'única excepció del sector financer, la massa salarial mitjana ha caigut en tots els sectors.

La construcció ha passat així de 7698 milions el 2011 a 5017 el setembre del 2014, i el comerç ha caigut de 16 milions de massa salarial mitjana a 14 milions el setembre del 2014. L'hoteleria també ha caigut.

I a més a més, en relació al salari mitjà si no hi hagués l'efecte compensador del sector financer, la caiguda seria molt més forta.

Insisteixo, aquestes xifres que tinc aquí són de les estadístiques públiques, no són d'elaboració pròpia.

Això ens dóna unes masses salarials mitjanes i jo diria fins i tot un salari mitjà, que el ministre ens deia que havia millorat, jo crec segons llegeixo les xifres que només ha millorat gràcies a què el sistema financer ha fet un creixement espectacular aquest últim any, i ha saltat fins a 5.209 euros de salari mitjà, quan el salari mitjà tradicional a setembre 2014 se situava a 1.984 euros. Bé.

Aquesta és la situació de les xifres tal com nosaltres les veiem i per tant, ens sap greu que estiguin tant lluny de les que vostès presenten.

Vaig parlar en el debat anterior de la necessitat d'ajustar les previsions pressupostàries a l'evolució de la fiscalitat. Mi he referit abans i ara crec que he d'insistir. En els impostos que s'han anat introduint en el marc del nou fiscal a Andorra, que ara ha semblat que el ministre dins de la seva passió explicativa, i ens deia, doncs, que això era obra d'aquesta legislatura, com si les paraules del Sr. portaveu del Grup Demòcrata no les hagués pogut escoltar el ministre, en aquelles paraules, a mi m'ha semblat entendre que el portaveu de la majoria deia que l'oposició també hi érem per alguna cosa en tots aquests desenvolupaments legislatius. Per tant, no cal que ens pengem les medalles ni els uns ni els altres d'aquest desenvolupament legislatiu en aquesta legislatura.

Però quin és el problema dels impostos que s'han anat introduint en el marc d'aquest nou model fiscal? El problema que nosaltres hi veiem és que s'han anat farcint de diversos tractaments especials, deduccions per creació de llocs de treball, o per noves inversions -i això ja hi era en l'impost sobre societats, a l'impost d'activitats econòmiques-, la previsió d'un tipus reduït per les pistes d'esquí -n'he parlat repetides vegades- en relació a l'IGI. Tots aquests tractaments tenen un cost recaptatori i és important que es faci un seguiment de tots aquests tractaments, perquè aleshores, quan el puguem fer,

quan arribin les liquidacions veurem si no ens estem trobant, -i espero que no sigui així- en un joc de suma zero; que per un costat semblarà que s'ha contractat molt personal, però per l'altra resultarà que estem perdent els ingressos.

Abans s'ha fet una gran demostració de transparència en relació a les xifres de la Caixa Andorra de Seguretat Social, i que ara les podem llegir. Bé, no dubto que no hi haurà opacitat i que per tant també podrem veure com i de quina manera aquests tractaments especials aquestes mesures tenen un seguiment, i en tot cas, l'hauré d'observar en la propera legislatura. Perquè una administració moderna ha d'avaluar la seva eficàcia i aleshores no dubto que vostès hauran deixat, com diu el Sr. ministre, governi qui governi, vostès hauran deixat les eines perquè puguem, d'una manera o d'una altra, saber exactament on ens porten i com es materialitzen aquestes noves inversions, que dissortadament, una vegada més, no són les que vostès esperaven ni les que al país li haurien anat bé.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. David Rios, teniu la paraula.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, escoltant la intervenció del Sr. ministre en aquests grans conceptes que ens ha fet valdre conforme als Demòcrates per Andorra durant el seu Govern, doncs, han implantat, no em venia res més al cap que el nostre programa electoral.

Miri, nosaltres al 2011 ens vam presentar amb un programa electoral que parlàvem de contenció de la despesa pública, vostè n'ha parlat. Parlàvem de tancar el marc fiscal, parlàvem de l'IGI, parlàvem de l'IRPF, vostè ha mencionat que treu pit que és el Govern que ha implantat tot aquest marc fiscal. Doncs, nosaltres aquest era el nostre objectiu també. I després quant a diversificació econòmica coincidim, també, en pràcticament el 100% dels mèrits que vostè s'atribueix, que és l'obertura econòmica, la signatura de CDI's, i l'acord d'associació amb Europa que no n'ha parlat, però bé, és un dels puntals de la diversificació econòmica.

Quin és el problema? Doncs, el problema que podem compartir la forma, -la forma-, podem compartir el discurs, però no compartim el fons. No compartim el fons, no compartim el seu IRPF, no compartim la

seva Llei de bases de l'ordenament tributari que fa que una agència tributària dèbil respecte a les inversions provoqui que generi frau fiscal i no es pugui lluitar de forma efectiva contra el frau fiscal.

I després respecte a l'obertura econòmica, creiem que l'obertura econòmica que s'ha plantejat, que ha plantejat aquest Govern, doncs, havia d'anar acompanyada d'un ventall de legislació que l'acompanyés que ara al final de legislatura n'ha vingut alguna, la Llei de patents, etc., però encara falta molt per fer, sobretot l'obertura econòmica ha d'anar acompanyada d'una seguretat jurídica que vostès no han respectat en tota la legislatura. I per tant estem parlant que en el fons del discurs... amb la forma del discurs, perdó, estariem d'acord, els socialdemòcrates estariem d'acord amb el seu discurs, però en el fons no estem gens d'acord. I és molt probable que la propera legislatura s'hagin d'esmenar molts dels errors i modificar moltes de les decisions que vostès han pres i que vostès treuen pitient que són els primers que han impulsat, que són els primers que se'ls hi ha ocorregut la idea, etc., sense tenir en compte tot el treball fet anteriorment.

I miri, una de les mostres ja li dic, una de les mostres que vostès no han fet les coses bé és que si augmenten les ajudes socials és perquè la seva política econòmica no està donant fruits. I no està donant fruits, però és que el pitjor de tot és que estan augmentant les desigualtats, i les desigualtats s'estan estructurant. I un exemple de les desigualtats i vostè ho ha mencionat, i el president suplent del grup que li dona suport també ho ha mencionat, la demostració palpable que hi ha una desigualtat cada vegada creixent, és el fet que vostès diuen que han augmentat un 6,65% les ajudes socials respecte a l'any anterior, és un augment increïble.

I després em diuen que augmenta el salari mig. Per què augmenta el salari mig? Doncs, com ha comentat el president del Grup Mixt, augmenta el salari mig perquè hi ha un sector financer molt fort que fa augmentar el salari mig.

Per tant, estem parlant d'unes desigualtats, per una banda hi ha un sector que sí que està creixent, tota la resta està per sota, i a més a més, hi ha cada vegada més gent que no només té treballs precaris, li rebaixen el salari, sinó que a més a més necessita una ajuda de l'Estat.

El tema de desigualtats vostès és un tema que estan generant, que no estan afrontant, i per tant, jo els invito a què reflexionin i en el seu programa electoral incorporin algunes mesures, perquè el discurs que vostès fan triomfant dóna l'esquena a la realitat que tenim avui en dia al carrer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Demòcrata, Sr. Daniel Armengol.

El Sr. Daniel Armengol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, m'ho he repensat, intervindrè, més que res per disculpar-me del Sr. Bartumeu.

Li seré franc. Vaig descobrir fa només 4 o 5 consells que hi havia un rellotge aquí perquè tenia el mal costum de posar-hi els papers i ara "m'enervo" com diria el Sr. Martí Salvans, veient passar l'hora, i m'he excedit potser en dir els uns i els altres en comptes de referir-me al Grup Mixt i al Grup Socialdemòcrata.

Sr. Bartumeu, ha començat vostè la seva primera intervenció recordant que va proposar 6 línies de política econòmica en el debat a la totalitat, i que vist que no hi ha hagut canvis substancials via comissió no aprovaran aquest pressupost. Bé, els canvis substancials via comissió no hi podien ser, perquè de les 6 línies de proposta econòmica que va fer en el debat a la totalitat, cap d'elles estava reflectida via esmena. I moltes d'elles ja les està aplicant el Govern actual.

Tranquil·litzar els inversors planificant el marc fiscal. El marc fiscal no solament està planificat, sinó que al nostre entendre està acabat.

Allargar venciments d'endeutament públic! El Govern ho està fent constantment i així ho ha demostrat en l'última emissió de bons fa 3 anys, i si no em rectificarà el Sr. ministre.

Reforçar les polítiques en inversió i infraestructures i polítiques anticíclics! Doncs, ja li vaig recordar al debat a la totalitat, així ho pregonàvem nosaltres en la regla d'or.

I el Sr. Rios, s'entossudeix a dir que Andorra està pitjor avui que fa 4 anys, i el que li diria jo és que el que segur que Andorra estaria molt pitjor si no s'haguessin destinat els diners que s'han destinat a Andorra Turisme, i que s'hi han pogut destinar a conseqüència de l'esforç que s'ha fet de gestió i de contenció en la despesa.

Estaria molt pitjor si el nostre grup s'hagués abstingut en els projecte de llei que ha presentat el Govern, perquè quasi tots... bé tots, els haguessin tombat en els seus vots en contra, no tindríem obertura econòmica, no tindríem pressupostos i no tindríem IRPF ni CDI's.

Em deien fa un moment que també vostè combinava la legislatura votant a favor de la Llei de cooperatives, doncs miri, l'acabarà... la culminarà votant en contra d'un bon pressupost.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. Jordi Cinca, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Per ordre d'intervencions i en aquest cas en relació a la intervenció del Sr. Bartumeu.

Miri, jo l'estava escoltant i si li tingués de posar un titular a la seva intervenció seria la intervenció del "sí" si no fos "per". Està clar, quan fem la mitjana de les xifres, quan presentem les xifres, presentem xifres globals. Si les anem a desgranar doncs segurament hi ha sectors que van més bé, sectors que puguen més, sectors que baixen... Globalment, globalment, aquí no hem entrat a l'anàlisi sectorial, globalment les xifres són més bones. I hi insisteixo, i amb això vull que quedi molt clar. Ni és un cant a la recuperació, ni a que ja estem en creixements que ens permeten ja ser absolutament optimistes, ni és suficient. Però estem en xifres positives. És una realitat, i per tant no la podem pas amagar. I també és una realitat que el 2012, el 2013, -que també governàvem nosaltres-, no hi estàvem. I és més, ho deia abans fent aquella referència a la física, l'acceleració de la caiguda de les xifres de les dades macroeconòmiques feia que de fet, el 2012 i el 2013 estàvem substancialment en molts casos pitjor que el 2011, és així. Per tant, el primer que teníem de fer era aturar la caiguda, i a partir d'aturar la caiguda, intentar remuntar. I això és el que s'està fent. Però evidentment com que la caiguda ha sigut tan gran, encara ens queda molt per remuntar, però és molt important que ja estiguem en xifres positives.

En relació a les importacions. No farem aquí un gran debat sobre les importacions i sobre les xifres amunt i avall, només li dic "estadística.ad" i a les xifres fins el desembre del 2014, i s'hi van posant cada mes, per tant, possiblement les del desembre són molt recents però les del mes de novembre hi eren doncs durant tot el mes de desembre. I si les anem a analitzar veurà això, que estem en xifres millors ja que les del 2011, sortosament! Sortosament! Perquè no és una gran notícia estar uns pocs milions per sobre del 2011. Han passat 3 anys o 4, per tant... però sortosament estem per sobre! i si la tendència es

manté, doncs el 2015 estarem per sobre del 2014 i entrarem en una bona dinàmica.

Amb el tema dels ingressos. Jo diria que vostè i jo cada vegada que hem debatut el pressupost, n'hem parlat i diria que a més a més n'hem parlat en un sentit convergent, i a més li he agraït sempre el fet de què tingués la prudència de dir: "tot això s'està consolidant i per tant, s'ha de ser prudent en quant a les xifres". Ho comparteixo, estem en un procés de consolidació d'un marc fiscal que és molt novador, és molt novador, però també deixi'm que reivindicui algunes de les qüestions que s'han anat introduint en aquest marc fiscal.

Les deduccions, evidentment que hem de tenir un control de quin impacte pressupostari tenen, però amb les liquidacions, també deixi'm-ho dir, les deduccions estan..., a l'impacte ja hi està reflectit, la liquidació ja comporta també l'efecte de la deducció; però el més important, i ho he explicat en diverses ocasions, jo diria que cada vegada que hem aprovat un d'aquests impostos, totes aquestes deduccions tenen un caràcter conjuntural. Per tant, igual que es posen, es poden treure. Són precisament eines de política fiscal que han d'estar al servei d'ajudar a la recuperació econòmica, i vostè ha fet referència a una, que és la deducció pels llocs de treball. Quan tinguem normalitzat del tot el mercat laboral, quan la xifra de persones aturades, la xifra de persones inscrites en els serveis del Ministeri de Treball, ja estiguin amb xifres que valorem ja pròpies de l'atur tècnic d'un mercat laboral, segurament haurem de treure aquestes deduccions i impulsar-ne d'altres en funció de les necessitats que tinguin en aquell moment el país. Però són eines de política fiscal. I finalment, vostè feia una referència precisament parlant de les persones inscrites en el servei de col·locació, ens deia: "vostès no tenen en compte les persones que han marxat". Puc deduir d'això que em diu per fer les dades comparatives que les xifres que es van publicar el 2011 sí que les tenien en compte i per tant estem comparant coses diferents? Entenc que estem comparant el mateix, estem comparant les xifres del 2011, evidentment netes de les persones que hagin pogut marxar perquè no sabem aplicar aquest efecte, -vostè ho sap-, el 2011 ja s'havien perdut molts llocs de treball en relació al 2007 i no s'aplicava aquest efecte perquè no som capaços d'aplicar-lo, la gent que perd la feina i marxa, evidentment la podríem comptabilitzar allà, evidentment, però el fet no és aquest, el fet és si aquestes persones no troben feina a Andorra i tenen la capacitat de trobar-la a un altre lloc i marxen, doncs l'Estat andorrà el que ha de fer és ocupar-se de vetllar per les persones que no havent trobat una alternativa es queden a Andorra i hem de procurar

que tinguin les condicions de vida necessàries i el benestar suficient malgrat no tinguin un lloc de feina.

El Sr. Rios... en vàries de les seves intervencions acaba portant-nos sempre a un raonament que a veure si el sé entendre... Vostè ens diu... d'una banda ens acusa sempre i bé, que tenim polítiques restrictives, que tenim polítiques neoliberals, que amb els ajustos hem sigut terribles... algunes vegades s'han utilitzat qualificatius de molta més contundència, i al mateix temps, i al mateix temps ens diu: "Vostès augmenten les dotacions socials perquè és un clar reflex de què les seves polítiques econòmiques de creixement són un fracàs" A veure, en què quedem? O apliquem polítiques neoliberals i restringim i fem ajustos i cada vegada dotem menys les polítiques socials o les dotem més, serà perquè hem tingut pocs èxits amb la política econòmica, però les dotem més. O una cosa o l'altra, les dues no poden ser. Les dues no poden ser. I efectivament, durant tots aquests anys hem tingut de dotar les polítiques socials i també té raó, en alguns casos per seguir, per donar continuïtat a programes que ja venien donats... Evidentment! només faltaria que cada Govern que entra hagués de fer taula rasa de tot allò que han fet els anteriors i començar amb polítiques noves. Aquelles polítiques que hem considerat que tenien sentit i que tenien utilitat per la població, doncs els hem mantingut.

I n'hem introduït d'altres. I en polítiques d'ocupació, pràcticament totes han estat noves i tant de bo es puguin mantenir sigui quin sigui el govern que hi hagi la propera legislatura. I tant de bo, cada vegada s'hagin de dotar menys perquè la precarietat laboral també es vagi superant. Però en tot cas no podem estar en els dos discursos i exactament el mateix pel que fa el programa, "escolti, jo a vostè l'escolto i vostè sembla que estigui dient el programa del PS, això sí, hi estic d'acord, eh? però en el fons vostès ho estan fent molt malament", bé, en què quedem? En què quedem? Estem fent el programa del PS, estem fent el nostre, li agrada o no li agrada... el resultat del nostre programa és el que jo li explico i les polítiques que impulsa el nostre programa són les que jo li explico, i si tenen similituds amb les seves, doncs, fantàstic, nosaltres hem tingut l'ocasió de portar-les a terme i ho hem fet.

I una qüestió molt puntual de la seva primera intervenció. Vostè a vegades en el debat del pressupost se'n va a qüestions molt particulars, molt de detall, importants, però molt de detall i vostè avui ja ho va fer també el dia 16 de desembre, ens parla i ens retreu que no tenim una política per potenciar tot el patrimoni natural del país i tot el que és el turisme de muntanya i demès. I després això ho

canalitza cap a parlar-nos dels refugis de muntanya, doncs miri, la ruta de refugis guardats es va idear en aquesta legislatura. Quan vam arribar hi havia dos refugis guardats, ara n'hi ha tres i ja s'ha licitat el quart i això permet crear aquesta ruta de refugis que és una alternativa més, que és una oferta més necessària, necessària però també convindrà amb mi que no serà la salvació del país. És anar diversificant l'oferta a partir de coses que ens vénen donades que és el nostre patrimoni natural.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Bartumeu, teniu la paraula...

El Sr. Jaume Bartumeu:

Intentaré ser breu Sr. síndic.

Bé, el portaveu del grup parlamentari de la majoria ha volgut recordar els nostres sis punts o línies alternatives de política econòmica però si hem permet, s'ha equivocat en una cosa. Em diu, oh! vostè diu que no votarà el pressupost que tenia unes línies però no hem vist les seves línies traduïdes amb esmenes al pressupost -que tampoc m'ha dit si és que això fos possible que ara l'hi explicaré perquè entenc que no era possible el fet de traduir-ho amb esmenes, suposo que tampoc ens les haurien votat.

Miri...

1. Tranquil·litzar els inversos clarificant el marc reglamentari fiscal. Si hagués entrat en la dinàmica de la seva famosa "Regla d'or" que és posar lleis obligant al legislador a no poder legislar... clar potser em podia haver inventat una esmena que vingués a dir... i al pressupost -per la via del contraban que jo critico-, posi-hi una disposició... miri ho podíem afegir a la "Regla d'or" que vingués a dir, el Consell General quedarà obligat a no canviar cada 15 dies les lleis fiscals que voti i no canviarà l'IGI cada dos per tres ni modificarà l'IRPF i tal. Això és el que diu. Tranquil·litzar els inversors clarificant el marc reglamentari fiscal. Jo, si no hagués fet una esmena de les que ara li comento amb una mica de broma - que en això crec que no hauríem de fer broma i en tot cas no ho hauria de fer-, doncs aquí no hi podia haver esmena.

(Segona línia de política econòmica)

2. Orientar l'estalvi cap a la inversió productiva. Bé, tampoc veig quina esmena podíem fer aquí. Però el que és segur és que hi ha un estalvi mal utilitzat i que hauríem d'ajudar i, això ho pot fer un govern o

ho pot fer també un parlament acompanyant el govern, a què aquest estalvi pugui ajudar a l'economia productiva però, això no crec que sigui... estàvem parlant de línies de política econòmica, no crec que sigui una esmena al pressupost.

3. Donar confiança a la joventut. Bé, es pot augmentar més partides a la joventut.

4. Invertint capital humà de la gent gran. Bé, si s'entén que aquesta política social de les quals vostès en fan bandera doncs també ajuda més a la gent gran, potser sí. Però a mi em sembla que les retallades o les contencions en les despeses en determinades prestacions no ajuden a invertir en el capital humà de la gent gran.

5. Reforçar una política d'inversió en infraestructures i en sectors que facilitin la creació d'ocupació. Miri, nosaltres no hem fet cap esmena per retallar la poca inversió que vostès proposaven. A nosaltres la desviació de Sant Julià ens va bé perquè nosaltres sabem que és necessària i, per tant, no hem fet una esmena per retallar. Nosaltres sabem més enllà del que vostè ha dit abans que la desviació del Serrat -en vam parlar aquí em sembla en l'anterior debat però avui no ha sortit-, a part de què sigui necessari perquè hi ha una estació d'esquí, és que hi ha una sentència que s'ha de complir i, per tant, aquelles obres s'han de fer sí o sí.

6. Allargar el venciment de l'endeutament públic. Vaig explicar, a nosaltres ens semblava que calia la maduresa, la maduresa d'aquest endeutament amb venciments més a llarg termini i que era el bon moment per fer-ho tret que haguessin fet per via del contraban una proposta d'esmena per afegir-la a una Disposició final que vingués a dir que a la llei de la "Regla d'or" s'hi podia afegir aquesta recomanació. A mi em sembla que tampoc era matèria d'esmena del pressupost.

Pel que fa al Sr. ministre... Diu globalment les xifres són més bones. Miri, a mi dissortadament em sembla que no ho són. Però és que a més a més, clar, molt hàbilment em diu; jo parlo dels globals i vostè vol parlar sectorialment. Però si no he començat jo amb això! Ha començat el Sr. Martí explicant públicament de què s'havien reforçat els sectors tradicionals! Aleshores jo me n'he anat a les estadístiques i he vist que no s'havien reforçat els sectors tradicionals sinó que quedaven bastant malmesos, dissortadament, Sr. Martí! Que tots voldríem que estiguessin reforçats però no és el cas.

I acabo. Comptabilitzar o no les persones que han marxat si parlem de coses iguals. Miri, a mi el que em sembla és que no es vol reconèixer de què aquí ha marxat molta gent i ha marxat molta gent de manera que el país s'ha empobrit. Ens hem empobrit tots i el

país s'ha empobrit. Aleshores, dir que el 2011 en marxaven... i tant que marxaven! Des del 2007 està marxant gent. Però el que no podem pretendre és que això es reactiva perquè en determinats sectors, en determinats sectors s'està engrandit una mica l'activitat i arriben noves contractacions quan sabem que baixen per tot arreu i que globalment n'hem perdut un fernet. Jo crec que no és una bona manera d'explicar la reactivació, que potser valdria més que ens poséssim d'acord sobre les xifres i aleshores potser ho podríem veure d'una altra manera. En tot cas, a mi em sembla que les xifres, insisteixo, no confirmen tantes alegries i tant de bo les confirmessin.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata... no hi ha intervenció...

Pel Grup Demòcrata... no hi ha intervenció...

El Govern desitja intervenir...

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Sí, molt ràpidament Sr. síndic.

Dues qüestions.

La primera, en relació en aquest cas referint-se a la intervenció del Sr. Armengol però penso que és una qüestió suficientment important. Quan feia referència a les modificacions que hi han hagut a l'IGI al llarg de la legislatura, -des de què va entrar en vigor al gener del 2013-, i en aquest cas permeti'm que li digui com a responsable del ministeri i per tant com a impulsor d'aquestes reformes -no estic parlant dels aspectes puntuals de cada una d'elles que ja vam debatre en el seu moment. Pel fet de què hi hagi reformes més o menys habituals en un impost com l'IGI quan tot just l'acabem d'implementar el gener del 2013; doncs, n'hi han hagut i n'hi haurà. I a més a més, el dia que es va aprovar la llei ja ho vaig anunciar. Perquè el que dóna tranquil·litat als inversors no és que hi hagi aquestes modificacions. El que dóna tranquil·litat als inversors és tenir un marc fiscal sòlid, competitiu, homologable instaurat i a partir d'aquí tenir un interlocutor, en aquest cas el Govern, que tingui la capacitat en un moment insipient de l'impost, en un moment en què per tant està tot molt tendre, en un moment que es poden haver comès errors a l'hora de perfilar com s'ha de gestionar aquest impost en cada un dels sectors, doncs, tenir un interlocutor que

respon a aquests errors i no s'enquista en els mateixos i no els fa perdurar pel sol fet de dir que no es poden tocar les lleis un cop s'han aprovat. Res que no hagi fet qualsevol país quan implanta per primera vegada un impost i, ho tornaria a fer sense cap mena de problema. S'ha d'anar millorant tantes vegades com calgui perquè no canvis en res substancial a l'impost el que estàs fent és anar millorant aspectes puntuals que afecten finalment a sectors puntuals.

I en relació al tema de les dades globals o sectorials. Miri, l'hi poso només un exemple i, insisteixo, amb cap pretensió de tirar les campanes al vol. Salari mig, -i en relació a aquesta referència que feia si el Sr. Martí va o no fer referència als sectors professionals-, salari mig globalment puja i dos sectors tant tradicionals com el comerç i l'hoteleria en el salari mig han començat a pujar. Més tradicionals que aquests dos no crec que hi hagi a Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció...

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Miri Sr. ministre... jo no l'hi he dit mai i, és més, algunes vegades que estàvem més lluny de la campanya electoral pujava aquí a la tribuna i fins i tot ho reconeixia que des de l'oposició donàvem un cop de mà quan sens demanava per tramitar modificacions. Avui ja entenc que no n'hagi de parlar i tampoc ho necessito, no?

Jo del que l'hi parlava en la meua proposta línia econòmica i l'hi torno a dir ara, és que els inversors d'acord que volen un interlocutor però també voldrien seguretat jurídica i potser que l'interlocutor a l'hora d'enviar projectes de llei al Parlament els afines una mica més. És això el jo l'hi volia dir. I no fa seriós ni dóna garanties als inversors de què haguem hagut de modificar els texts i nosaltres hem participat en modificar-los i els hem votat. Per tant, no l'hi estic dient que ho ha fet tant malament que no l'hi hem votat res, al contrari. I quan hem pogut fer un suggeriment abans i fa una estona hem votat un altre text doncs també ho hem fet.

Per tant, una mica de capacitat diu... si l'interlocutor no s'enquista... Doncs miri, no se m'enquisti ara tampoc i reconeguem entre tots que segurament o falten més contractacions al ministeri o falten més assessors o en aquesta casa hauríem de legislar millor i també necessitaríem més juristes. Segurament les dues coses són vàlides però no dóna seguretat jurídica desgraciadament als inversors tot aquest

desgavell que hem hagut de fer en unes quantes lleis -que si ens les haguéssim mirat més bé abans haurien sortit millor. És això el que jo l'hi volia dir.

I allò del salari mitjà, -i ara acabo... Miri, continuo jo parat al setembre, ja m'ho miraré, però el salari mitjà global que és el que vostè li agradava parlar fins fa un moment: al 2011 era 2.014,90 euros i a setembre del 2014 era 1.984,96 euros. Al desembre doncs, això ha pujat tant que ja estem per sobre del salari mitjà del 2011, doncs, ho aplaudirem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions i vist el manifestat, obrim un breu termini de temps per votar.

(Hi ha un silenci)

Sr. secretari, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau...

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

21 vots a favor, 6 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei del pressupost per l'exercici del 2015, així com el Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional, del Consell Superior de la Justícia i el Projecte de pressupost del Consell General per al 2015.

Tot i que és tard permeteu-me, senyores i senyors consellers, Sr. cap de Govern, senyors ministres, unes breus paraules abans d'aixecar la sessió.

La legislatura s'acaba, ja no celebrarem cap sessió en què ens puguem retrobar. Han passat ja gairebé quatre anys des d'aquell 28 d'abril del 2011 en què tingué lloc la Constitució del Consell General de la VI^a Legislatura.

El menys que es pot dir, perquè no és qüestió ara d'estendre's massa, és que han estat quatre anys productius i intensos.

Voldria agrair-vos ben sincerament la feina feta i el vostre tarannà, la vostra disposició a servir a Andorra demostrada en circumstàncies no sempre fàcils al llarg d'aquests anys.

Només em queda desitjar-vos, més enllà de les diferències i del color polític, molts encerts i molts èxits i, perquè no dir-ho també, molta sort en la vostra trajectòria personal i professional.

Gràcies senyors del Govern, gràcies senyors consellers.

Visca Andorra!

S'aixeca la sessió.

(Se senten aplaudiments)

(Són les 22.36h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877